

An abstract painting with a central vertical column of warm, textured brushstrokes in shades of orange, yellow, and white. This column is surrounded by broad, expressive strokes of teal, blue, and green. The overall effect is one of dynamic energy and layered depth.

Un singur lucru trebuie

Hans Erik Nissen

4

Un singur lucru trebuie

Vol. 4

Un singur lucru trebuie

Vol. 4

Hans Erik Nissen

Dansk Balkan Mission 2018

Un singur lucru trebuie, Vol. 4

Titlul original: "Et er nødvendigt"

Hans Erik Nissen

Director al Colegiului Biblic Hillerød,

al Misiunii Luterane, între anii 1970-2003

© Dansk Balkan Mission, Rodding, Denmark

Prima imprimare: 2012

2a. imprimare: 2018

Editor: Knud W. Skov - Dansk Balkan Mission

Traducere: Gert Gravgaard (Engleză) / Ada Vultur (Română)

Consultați: Dudley și Betty Reeves, Ripon, Anglia / Oana Capriș, România

Grafică: Knud W. Skov

Tiparul executat la Drukarnia Beltrani, ul. Śliwkowa 1, 31-982 Kraków, Polska

Coperta: "Rugul aprins LV", de Jorn Henrik Olsen (www.jornhenrik.com)

Toate citatele biblice au avut la bază sau au fost preluate din Biblia traducerea Cornilescu, Editura La Buona Novella Inc. 2010

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publishers.

Dansk Balkan Mission

Br. Roddingvej 5a,

DK - 6630 Rødding

www.balkanmission.dk

dbm@balkanmission.dk

Prefață

Scopul acestei cărți este acela de a aduce un mesaj simplu, clar și dător de viață, despre Isus. Cu toții avem nevoie de acest mesaj. Multe dintre meditații se concentrează pe acel singur lucru care trebuie: **Isus Hristos ca mântuitor și răscumpărător al celor pierduți.**

Rugăciunea mea este ca aceste meditații să ajute pe cineva să creadă și să rămână în credința în Isus. Toate izvoarele tale sunt în El. Isus este tot ce ai nevoie. Ești sărac în tine însuși, dar în El, ai de toate din belșug.

Atunci când Duhul Sfânt ne descoperă binecuvântările din Hristos, adâncul inimii noastre este sfințit și rodim pentru Dumnezeu. Inima ne este umplută de laudă și biruință, și prin orișice am trece, în viața noastră se vede biruița lui Isus Hristos.

Astfel, prin cartea aceasta doresc să dăruiesc altora ceea ce mi-a îmbogățit mie viața. Fie ca Dumnezeu să reverse asupra voastră binecuvântarea Lui, prin Cuvântul care va rămâne, când cerul și pământul vor trece.

Copenhaga 2012

Hans Erik Nissen

„Ziua aceasta este o zi de veste bună. Dacă vom tăcea și dacă vom aștepta până la lumina zilei de mâine, vom fi pedepsiți. Veniți acum și haidem să dăm de știre...”

2 Împărați 7:9

Patru leproși au descoperit că armata care asedia Ierusalimul fugise. Domnul i-a făcut să audă zgomotul carelor și al cailor unei armate mari, fapt care le-a stins orice speranță de a-și salva viețile. Patru leproși, patru oameni excluși din comunitate, patru oameni disprețuiți! Ce ar fi putut ei face? Nu au stat mult pe gânduri, deoarece știau că un singur lucru nu puteau face și anume să tacă. Trebuia ca ei să spună oamenilor înfometați din Ierusalim că tocmai fuseseră salvați.

Aceea a fost o zi cu vești bune!

La fel este și ziua de astăzi, însă foarte puțini oameni își dau seama de acest lucru, majoritatea dintre ei trăind încă în întuneric și în umbra morții și neștiind că există un loc de unde pot cumpăra mâncare fără nici un ban. Dacă noi suntem mântuiți, trebuie să ne spunem unii altora: „Nu putem aștepta ziua de mâine. Trebuie să le spunem și celorlalți astăzi. Știm că vine noaptea în care nimeni nu va putea lucra, dar încă este zi; cuvântul vieții trebuie să ajungă la cei care se îndreaptă spre moarte veșnică.”

S-ar putea să te simți disprețuit și neînsemnat, întocmai cum s-au simțit și leproșii. Dar acest lucru nu trebuie să îți fure încrederea, pentru că tu știi că nu pe noi înșine ne predicăm, ci pe Cel care călăuzește păcătoșii de la moarte la viață. El a pregătit calea. Isus nu ne cheamă să învingem păcatul și pe diavol; nu trebuie să facem ce El a făcut deja. Noi putem bea din izvorul apei vieții fără plată, fiindcă El a câștigat victoria.

Sărmanii oameni care fuseseră împresurați în Ierusalim au dat probabil buzna în tabăra abandonată a dușmanilor pentru a-și potoli foamea. Nu tot așa este în relația cu Isus, căci în orice loc în care vestea bună este predicată, sunt și câțiva oameni mântuiți. Însă dacă nimeni nu vrea să proclame mântuirea, toată lumea piere. Aceasta este o zi cu vești bune! Să nu tăcem! Să nu lăsăm pedeapsa să ne ajungă!

“Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.”

Romani 8:37

Nimeni nu își poate da seama dinainte când va re izbucni persecuția, însă opoziția față de creștini ia amploare. În vechile țări creștine tot mai mulți oameni se întorc spre religii ciudate și spre filosofii ateiste, împotrivindu-se în mod voit gândirii și conduitei creștine. Este interesant de observat asemănarea dintre climatul intelectual de pe vremea apostolilor și cel care începe să se desfășoare înaintea ochilor noștri.

Așadar, nu trebuie să fim surprinși dacă avem și noi parte de tratamentul la care erau supuși primii creștini: suferință, frică, persecuție, foame, goliciune, pericol și sabie. Pavel ne spune despre aceștia că erau asemeni oilor duse la măcelărie. De dragul lui Isus, ei au înfruntat moartea zile în șir.

Putem fi ușor descurajați când citim în Cuvântul lui Dumnezeu că ultima perioadă a creștinătății se va asemana cu prima, pentru că natura noastră timidă și temătoare de durere este întotdeauna gata să aleagă calea cea mai ușoară. Totuși, să nu pășești pe ea! Isus este Cel pe care trebuie să Îl urmezi; când El te însoțește pe drumul suferinței, tu știi că El a mai trecut pe aici. Primești puterea de a răbda prin Cuvântul lui Dumnezeu. În orice împrejurare, ești mai mult decât biruitor prin Isus.

S-ar putea ca dușmanii lui Dumnezeu să-ți ia tot ce ai. Da, s-ar putea să-ți ia chiar viața, dar există un lucru pe care ei nu îl pot face: să îți fure victoria pe care o ai în Isus! Armata duhurilor rele a încercat din răputeri să distrugă lucrarea de mântuire, dar a eșuat la Calvar, atunci când Satan a fost lovit de moarte.

Pentru că știe că are puțină vreme, el duce acum o luptă a disperării, prin care poate provoca multe stricăciuni, dar prin care nu-l poate smulge victoria lui Isus.

Poți cânta alături de creștinii secolelor trecute: „Acum am victorie veșnică, Doamne Isuse, în Tine!” Cântă tare! Lasă cântarea să prindă viață în inima ta. Vestea victoriei i-a purtat pe nenumărați oameni prin încercări și suferințe grele, dar ea nu și-a pierdut puterea, ci te va purta și pe tine dacă îți pui încrederea în ea. Când Domnul spune că te iubește, El nu spune cuvinte goale, ci te însoțește până la capăt. El vrea să Își călăuzească copilul până la poarta cerului.

“După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galileea și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.”

Marcu 1:14

Împărăția lui Dumnezeu se îndrepta înspre dezastru! Cel puțin așa credeau ucenicii lui Ioan, pentru că nu mai era nimeni care să meargă în deșert și să boteze cu botezul pocăinței. Trezirea spirituală pe care ei o sperau a fost oprită brusc prin închiderea lui Ioan între pereții groși ai închisorii, de unde vocea lui nu se mai putea auzi.

Poate că, uneori, când vezi că Dumnezeu retrace din lucrare slujitori valoroși în ochii tăi, fără de care nu crezi că mai poți înainta, și tu gândești că progresul Împărăției lui Dumnezeu a încetat. Dar Dumnezeu nu este influențat de părerea ta.

Probabil chiar tu ești un astfel de slujitor. Îl slujeai pe Dumnezeu cu toată inima, când boala, conflictele dintre creștini sau altceva ți-a oprit slujirea și ai fost pus deoparte.

Gândește-te la ce s-a întâmplat după ce a fost închis Ioan: Isus a ieșit și a predicat vestea bună a lui Dumnezeu. Exact așa este și astăzi.

Dumnezeu îi poate folosi și pe alții, nu numai pe tine și pe mine, deoarece noi nu suntem indispensabili. Doar Isus este, iar El își va continua lucrarea și fără noi.

Totuși, nu este ușor lucru să fii oprit. Îți apar multe întrebări, îndoiala îți crește, dar tocmai atunci trebuie să înveți de la Ioan: el și-a trimis ucenicii la Isus sperând că va primi ajutor. Așa cum el l-a primit, îl vei primi și tu.

„Orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții învie și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.” Iată ce l-a ajutat pe Ioan.

Ce crezi că a făcut Ioan când a primit acest mesaj? Și-a împreunat mâinile și l-a mulțumit lui Dumnezeu, fiindcă în sfârșit se împlinea profeția sa: „Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.” Isus este Lumina pe care nici cea mai întunecoasă închisoare nu o poate stinge.

Mai mult, ce știa Ioan că punerea lui deoparte urma să slujească drept model pentru nenumărați creștini? Ca prizonier, el este o mărturie a faptului că Isus nu eliberează întotdeauna; însă aceasta nu înseamnă că unii sunt uitați. Isus îți trimite mesaje pentru a te întări și, în același timp, îți lărgeste Împărăția, acesta fiind și sensul și scopul vieții tale. După care totul este bine.

“Chiar dacă stau în întuneric, totuși Domnul este lumina mea!”

Mica 7:8

Nu se prea vorbește despre agonia sufletelor în ziua de azi, dar acest lucru nu înseamnă că nu există îngrijorări în viețile creștinilor. Satan, lumea și natura noastră sunt într-o continuă luptă împotriva noii vieți în credință. Această luptă aduce deseori întuneric în viața creștinului.

Apoi lumea spirituală pare a fi curios de departe, ca și cum Cuvântul lui Dumnezeu nu-ți mai atinge inima. Înainte îți făcea plăcere mântuirea. Acum mintea ți-e umplută de o indiferență monotona ciudată și, spre surprinderea ta, poți chiar ajunge să crezi că mai bine renunți la toată povestea.

Dacă gândești în felul acesta, atunci te afli în întunericul îndoielii și ești nefericit în mijlocul stării de amorțeală. Tânjești după învierea vieții tale spirituale, L-ai rugat pe Dumnezeu să intervină, dar nu crezi că El a făcut-o și te întrebi de ce. Unul dintre motive poate fi acela că Dumnezeu vrea să te învețe să înțelegi textul de mai sus: “Chiar dacă stau în întuneric, totuși Domnul este lumina mea!”

Tânjim din toată inima după un ajutor care să ne scoată din întuneric; unii dintre noi pot chiar evoca situații din viața lor în care Dumnezeu i-a scos la lumină. Dar Dumnezeu nu lucrează întotdeauna în acest mod, ci deseori El are alte intenții, la fel cum s-a întâmplat și în cazul lui Mica. Era în continuare noapte, dar Domnul a aprins o lumânare în întuneric. În loc să îl scoată afară, Domnul i-a deschis lui Mica ochii să vadă lumina pe care El deja o aprinsese.

Aceasta este o realitate minunată pentru copiii lui Dumnezeu: Domnul a reînsuflețit lumina Cuvântului, iar acum acesta strălucește, indiferent cât de mult se întunecă lumea. Prin Duhul Lui bun, Domnul dorește să ne deschidă ochii ca să vedem – chiar dacă toate celelalte se clatină – cum Cuvântul Lui rămâne ferm. Domnul a pus acest Cuvânt în mâinile tale. Îți aparține. Niciodată nu aduci mai multă plăcere inimii lui Dumnezeu decât atunci când, în adâncimea agoniei sufletului, te bazezi pe ceea ce este scris. Deși probabil nu simți nimic, în acel moment mâinile tale apucă strâns lumina vieții și nu îi dau drumul. Atunci îți învie speranța, iar Domnul te scoate din întuneric.

“Ți s-a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.”

Psalmi 138:2

Este minunat când Domnul Își înalță Cuvântul, lucru pentru care trebuie să ne rugăm neîncetat, fiindcă atunci toarnă El bogății neîntrecute. Deseori, răspunsul lui Dumnezeu este precedat de o vreme dificilă și întunecată, atât în ce privește problemele mari, cât și în cele mici. Da, un copil al lui Dumnezeu experimentează că, în întuneric, Dumnezeu este Cel care aprinde lumina.

Acest lucru este strâns legat de fireasca încredere în sine a omului. Atâta timp cât știi ce trebuie să spui și să răspunzi, Cuvântul lui Dumnezeu nu este mărit nici în tine și nici prin tine. De aceea, Domnul te conduce în dificultăți și în probleme în care nu mai știi încotro să o apuci. Ești derutat și nu știi de ce să te sprijini.

Ceea ce te-a făcut receptiv la Cuvântul lui Dumnezeu este tocmai suferința ta mare și starea de neajutorare. Nu te mai interesează multele tale preocupări, ai renunțat să mai crezi că te poți ocupa de toate lucrurile. Ești, așadar, deschis spre ajutorul din afară. Trebuie să înțelegi că nu te poate ajuta înțelepciunea nimănui. Numai Domnul te poate ajuta, iar El o face prin Cuvântul Lui.

Modul în care tu trăiești această experiență nu este ceva măreț și puternic; ea se desfășoară în liniște și chiar imperceptibil. Totuși, anumite cuvinte din Biblie încep să strălucească pentru tine; trebuie să te întorci la ele din nou și din nou, pentru că înseamnă că ai găsit o lumină în întuneric. Cu cât meditezi mai mult asupra acestor cuvinte, cu atât ai mai mult de câștigat. Le simți căldura, ca și cum ele luminează și ard în sufletul tău.

În același timp, ele trăiesc. Le simți pulsul și simți că inima ta bate în ritmul lor. Ele creează comuniune. Cuvântul lui Dumnezeu devine una cu tine, devine realitatea ta actuală și adevărul tău. Când se întâmplă acest lucru, Dumnezeu Își înalță Numele și Cuvântul mai presus de orice lucru. El creează o sete în tine, o sete după Cuvânt care vine din realizarea faptului că în el sunt comori mai mari decât bogățiile întregii lumi.

Prin urmare, cere-I Domnului să Își înalțe Numele și Cuvântul mai presus de orice lucru și în dreptul tău. Pierde-te în Cuvânt. Dumnezeu va răspunde rugăciunii tale.

“ Când era chinuit, nu amenința.”

1 Petru 2:23

Este groaznic să suferi, fiindcă suferința amenință duhul, sufletul și trupul. Mulți oameni s-au schimbat sub presiunea suferinței, unii fiind înfrânți de deznădejde, alții devenind agresivi. Pe Isus, însă, nu L-a schimbat suferința, El nu a început să amenințe din cauza ei. Dacă ar fi căutat o portiță de ieșire în acest fel, și-ar fi putut limita suferința. Le-ar fi putut spune împotrivorilor Săi care erau consecințele acțiunilor lor și, poate astfel, mulți dintre ei s-ar mai fi temut să-I producă suferință celui nevinovat. Dar era departe de Isus gândul să Își facă viața ușoară. În blândețea și în smerenia Sa, S-a supus batjocurilor și lovirurilor. A tăcut precum un animal de jertfă dus la tăiere.

Ceva din noi se ridică în semn de protest atunci când întâlnim oameni care le provoacă suferință celor nevinovați. Te-ai gândit vreodată că te-ai numărat și tu printre cei care I-au făcut asta lui Isus, singurul care a fost fără nici o vină? Cât de multă suferință a îndurat El când I s-au atribuit toate păcatele și necurățiile tale?

Cu toate acestea, Isus nu a șovăit. S-a pus de bună voie sub povara păcatului și a făcut-o în așa fel încât tu să poți avea încredere în El. Dacă Isus ar amenința, nu ai îndrăzni să vii la El, pentru că ai tremura sub mânia Lui și te-ai aștepta doar la pedeapsa Lui zdrobitoare. În schimb, El te întâmpină cu o dragoste convingătoare. Chiar dacă a trebuit să poarte atât păcatul tău, cât și consecințele acestuia, El nu te urăște. El era conștient când a ales Crucea că, pentru a aduce împăcarea între tine și Dumnezeu, era nevoie ca El să meargă pe singura cale posibilă, pe cea a suferinței.

Marea întrebare ce se pune acum este: nu crezi că Isus a suferit destul? Vrei să aduci o nouă suferință asupra Lui neavând încredere în harul Său? Isus suferă chiar și astăzi. Ieși, așadar, dintre cei care Îl resping ca Mântuitor și Răscumpărător, făcând astfel lucrarea Lui de mântuire zadarnică în dreptul lor. Această suferință a lui Isus se poate transforma în bucuria Sa, de fiecare dată când un păcătos se pocăiește.

“Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre.”

Isaia 1:14

Cum poate să urască Dumnezeu ceva ce tocmai El a poruncit? Dacă ar fi vorba de o invenție umană, ar fi de înțeles, dar nu și atunci când este vorba de porunca lui Dumnezeu. Oare nu suntem martorii manifestării unui capriciu?

Nicidecum. Ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său se cuvine să fie respectat. Așa a fost sub Vechiul Legământ, la fel este și sub Noul. Însă, sub ambele legăminte, păcatul poate transforma orice jertfă în obiectul urii lui Dumnezeu.

Un soț necredincios îi poate oferi soției sale cadouri scumpe și deosebite, dar, dacă este o femeie onorabilă, ea le va urî. În ochii ei, darurile vor fi doar înlocuitori ieftini a ceea ce trebuia de drept să primească, dragostea neputând fi înlocuită cu nimic. Poporul Israel credea că Îi aduce jertfe grozave Domnului, fără să se gândească că El nu putea fi cumpărat. Când oamenii lui Dumnezeu trăiesc în păcat, El urăște orice fac ei în alte privințe.

Ar fi îngrozitor ca un pacient care suferă de o boală mortală să se ocupe tot timpul de neajunsuri minore și să se consoleze cu gândul că medicul îl vizitează regulat. Tot așa este și în relația noastră cu Dumnezeu. În primul rând, fundamentele acestei relații trebuie să fie în ordine, iar acest lucru se întâmplă doar dacă credința în Isus a condus deja la ruperea de păcat.

Așadar, chemarea Domnului răsună: „Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lână.”

Viața de sfințenie începe și continuă sub sângele curățător. Sângele nimicește păcatul și ne eliberează în același timp de puterea acestuia. Cuvintele de la cruce rup lanțurile păcatului. Adevăratul har al lui Dumnezeu face ca rămânerea în păcat să fie de nesuportat. Dacă trăiești în împărăția iertării păcatelor cu ură față de păcat, slujirea ta este plăcută lui Dumnezeu și sărbătorile tale se desfășoară în sinceritate; mai întâi aici jos, iar mai apoi în veșnicie.

“Căci când sunt slab, atunci sunt tare.”

2 Corinteni 12:10

Pentru majoritatea oamenilor, conștientizarea propriilor slăbiciuni apare după un drum lung. Avem mai multă putere decât credem; dacă ne împotmolim pe un drum, încercăm un altul.

Dacă rămâi în școala lui Dumnezeu, ți se apropie ziua înfrângerii, zi în care gura îți va rămâne fără cuvinte. Atunci vei vedea nu numai cât de rău te descurci, ci și că, de fapt, ești complet neputincios.

Ne este greu să ne vedem propria neputință, cu mult mai greu decât ne-am imagina. Când ultima portiță se închide, când ne simțim dezgoliți și când nu mai întrezărim nici o posibilitate de salvare din punct de vedere uman, este ca și cum ne-am condamna noi înșine la moarte. În același timp, este o binecuvântare pentru copilul lui Dumnezeu să experimenteze această slăbiciune. Cum este posibil? Răspunsul este strâns legat de faptul că cea mai mare binecuvântare pentru un creștin este să devină complet dependent de Dumnezeu în suferință și în nevoie, când acestea nu mai țin de el. În astfel de circumstanțe nu poți să miști nici măcar un deget ca să te salvezi, iar Domnul trebuie să aibă grija de tine. Atunci nu te mai rogi ca Dumnezeu să îți mărească puterea, pentru că nu există nimic în tine care poate contribui la ceea ce a făcut Dumnezeu deja. Domnul trebuie să facă totul pentru ca tu să îți atingi țelul.

Doar când realizezi cât de lipsită de speranță este slăbiciunea ta, înveți să îți pui speranța numai în Domnul. Aceasta nu este o opțiune printre altele, ci Isus devine singura ta nădejde; fără El nu ajungi decât la disperare.

Dacă astfel arată situația ta față de Dumnezeu, atunci El poate să te călăuzească înspre biruință și începe prin a-ți deschide ochii față de bogățiile Evangheliei, te învață, prin Duhul Său și prin Cuvânt, să te încrezi numai în Isus.

Creștinul care se consideră falit și care se încrede numai în Isus, este cel mai puternic, pentru că puterea lui Dumnezeu devine desăvârșită în el. Atâta timp cât te bazezi pe puterea ta, Dumnezeu nu te poate ajuta. Dar dacă Domnul devine totul pentru tine, ești de neînving. Da, dacă îți pui încrederea în Isus, ești puternic chiar și în slăbiciunea ta.

“Împăratul s-a îngrijit necurmat de hrana zilnică a lui Ioiachin, în toate zilele vieții lui.”

2 Împărați 25:30

Ioiachin a fost întemnițat aproape 38 de ani în Babilon. Dar într-o bună zi, ceasul eliberării a sosit și pentru el: în Babilon s-a ridicat un nou rege care l-a iertat pe Ioiachin.

Nu știi câți ani ai fost prizonierul diavolului, dar știi că el este un domn aspru care, în ciuda promisiunilor de aur pe care ți le face, la capăt de drum îți oferă agonia veșnică a iadului.

Dacă Îi aparții lui Isus înseamnă că Altcineva a devenit rege în viața ta. El te-a iertat și te scoate afară din închisoare, iar acum stai la masa Lui, unde El însuși are grijă de tine în fiecare zi. Doar că tu vrei să te îngrijești singur. Nu ai hotărât de nenumărate ori că vei deveni un creștin bun și cu inima neîmpărțită? Să știi că nu vei ajunge acel creștin, până când nu vei trăi prin harul nemeritat al lui Dumnezeu în Isus în fiecare zi; aceasta este condiția ta cât timp te afli aici, pe pământ. Și totuși, ce este chiar atât de rău în asta? Faptul că Dumnezeu te întâmpină în fiecare zi cu un nou har nu este un lucru bun? Nu are valoare pentru tine faptul că nu ai cum să golești marea harului? „Unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult” (Romani 5:20).

Tânjești să fii asemenea Stăpânului tău. Această tânjire te ajută să îți păstrezi viața de creștin proaspătă și sănătoasă. Vei avea ceea ce îți dorești atunci când Îl vei vedea pe Isus față în față și vei fi ca El.

Durerea cauzată de păcate și de incompetență nu trebuie să te facă să uiți că deja locuiești la masa bogată de har a lui Dumnezeu. Nu există nici un păcat de care sângele lui Isus să nu te poată curăța. Tot ce a făcut El ți se atribuie, iar Dumnezeu se uită la tine așa cum se uită la Isus, fără să Își ascundă comorile. Îți va aminti de ceea ce îți aparține în fiecare zi, iar în timpul pelerinajului tău pe pământ, vei vedea mai mult și mai mult ce înseamnă să fii copilul Regelui.

De aceea este atât de bine să Îi aparții lui Isus, iar dacă încă nu Îi aparții, ar trebui să știi că El ți-a pregătit și ție un loc la masa Lui.

“Mă iubești?”

Ioan 21:16

Ne vine ușor să credem că, întâi de toate, Isus este interesat de darurile noastre; dar nu este adevărat, El ne vrea pe noi.

Ți se pare straniu? Gândește-te la un soț care îți oferă nenumărate cadouri soției sale. După o vreme, ea descoperă că, în ciuda generozității lui, soțul ei nu o iubește. Din acel moment, toate darurile sunt ca un substitut al lui și nu fac decât să îi amintească de faptul că nu are parte de lucrul cel mai important, de dragostea acestuia.

Sunt atât de mulți cei care au făcut multe pentru Isus, fără, însă, a-L iubi. Fără să își dea seama cu adevărat, ei vor să cumpere aprobarea lui Dumnezeu cu darurile lor. Însă dragostea adevărată nu poate fi cumpărată, fiindcă ea caută un singur lucru, și anume să i se răspundă cu dragoste. Așadar, Isus întreabă „Mă iubești?”

Creștinul își poate pierde dragostea pentru Isus. El se află într-o luptă continuă de a rămâne în această dragoste, luptă în care gândurile i se pot prinde cu ușurință în orice are de-a face cu creștinismul. Dar dragostea lui Isus vrea să fii preocupat doar de El. Isus te iubește, fără să țină cont de ce ai să îi oferi, deoarece nu darurile tale i-au cucerit inima, ci tu însuși. Tot astfel, El vrea ca și tu să Îl iubești pe El, nu lucrurile pe care ți le poate da și modurile în care te poate ajuta în viață. „Mă iubești?” întreabă Isus. Aceste cuvinte pătrunzătoare sunt un strigăt de trezire atunci când iubirea ta se răcește. Isus te călăuzește înapoi la locul în care dragostea ta adevărată și adâncă pentru El s-a născut și și-a primit hrana.

Locul păcătosului pierdut este la picioarele lui Isus, unde primește iertarea Lui pentru păcate, pentru că Isus îl iubește. Nu poți ajunge mai departe sau mai adânc de atât. Dar în același timp, este cel mai bun loc în care poți fi, deoarece acolo, dragostea continuă a lui Isus te cheamă să Îl iubești. Noi iubim, pentru că El ne-a iubit întâi.

“Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos.”
Galateni 3:26-27

Nu poți fi mântuit cât timp ești îmbrăcat în hainele tale, haina albă de botez evidențiind tocmai acest lucru. Ceea ce porți tu este jegos și necurat, îmbrăcămintea ta este doar petice și zdrențe; trebuie să renunți la ea ca să poți primi hainele cele mai bune. Imaginează-ți că ești îmbrăcat cu Isus la botez! Așa cum un copilăș este îmbrăcat în haina de botez, neprihănirea lui Isus îl acoperă din cap până în picioare pe cel ce se botează. Ești alb în totalitate, ești curat în totalitate. „Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5:17)

Un copil al lui Dumnezeu măcinat de îndoieli crescând găsesc o odihnă minunată în ceea ce i-a dat Dumnezeu prin botez. Fără să meriți, L-ai primit pe Isus împreună cu toate bogățiile Lui, iar acum El te acoperă în întregime, de jur împrejur, și nu se poate vedea nimic din ceea ce ești tu. Haina de botez este o haină bună de purtat, cusută cu ac și cu ață, pe care persoana botezată nu trebuie să și-o facă, pentru că altcineva i-a făcut-o deja. La fel este și cu lucrarea de mântuire a lui Isus: nimic nu mai trebuie adăugat la ea, este cât se poate de perfectă și de completă.

Ești copilul lui Dumnezeu prin credință. Cuvântul lui Dumnezeu spune că, prin botez, te-ai îmbrăcat cu Isus. Care este legătura? Păi, credința ține de Cuvânt, iar Cuvântul spune: „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit” (Marcu 16:16). Ducerea unui copil la botez este un act de credință. Ceea ce este minunat este faptul că un astfel de act are loc pe temelia Cuvântului, deoarece Dumnezeu naște credință prin Duhul Lui cu ajutorul Cuvântului, care are strânsă legătură cu apa.

Dacă crezi în Isus, ziua botezului tău este ziua cea mare a anului, zi înscrisă cu litere roșii. Atunci ai primit o parte din întreaga bogăție a dumnezeirii. Dar dacă trăiești fără credință, ești pierdut în ciuda botezului tău, care devine o chemare la nașterea din nou prin pocăință și prin credință. Dăruiește-te pe tine însuși Celui care te-a botezat și lasă-L să te aibă în veșnicie.

„Nimeni nu pune un petic de postav nou la o haină veche; pentru că și-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi mai rea.”

Matei 9:16

Creștinismul nu este un petic, așa cum cred mulți creștini, un petic solemn pe o existență gri și monotună. În timpul vieții sau la răscruce de drum, apelezi la biserică, fiindcă aici te poți conecta cu lucrurile supranaturale. Biserica are un tavan mai înalt decât primăria. Când incluzi biserica în viața ta, garantat vei avea parte de sentimentul de sărbătoare, de petrecere și de sobrietate.

Alți oameni văd creștinismul precum un petic al consolării pentru cei bolnavi, bătrâni și singuri, un ajutor pentru cei slabi care nu pot face față vieții.

Iar alții cred că rolul creștinismului este să ofere explicații pentru tot ce este de neînțeles. Din moment ce viața poate părea haotică și lipsită de coerență, creștinismul ar conferi conținut existenței oamenilor.

Cu toate acestea, Isus nu a venit cu scopul de a ne petici. Oferta Lui este într-adevăr generoasă, dar ar fi îngrozitor ca darurile suplimentare să devină tocmai esența acestei oferte, deoarece ai pierde astfel cel mai mare dar de la Dumnezeu.

Isus ne ajută în viață și slavă Lui pentru acest lucru! Dar motivul principal al venirii Lui a fost altul: El vrea să te salveze din fața mâniei lui Dumnezeu. Iadul este locul din care ești smuls, iar El a vrut ca judecata lui Dumnezeu să cadă asupra Lui, nu asupra ta. De aceea a murit la calvar, blestemat de Dumnezeu, în locul tău, fiindcă tu ești cel care ar fi trebuit să atârne pe cruce. Tu trebuia să fi strigat „Dumnezeul meu, Dumnezeu meu, pentru ce m-ai părăsit?” Tu trebuia, învăluit de frică, să fi stat sub cerul închis, fără vreun răspuns, doar în întuneric. Și totuși, Isus te-a înlocuit. De aceea poți fi născut din nou prin credință în El.

Isus te-a salvat de la cea mai înfricoșătoare experiență: întâlnirea cu Dumnezeu, purtând încă păcate neiertate.

Creștinismul nu este un petic pe ceva vechi. Este Isus – Salvator și Răscumpărător pentru păcătoșii pierduți.

“O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi...”

Psalmi 31:19

Gândurile lui Dumnezeu sunt mai presus de ale noastre, de aceea nu Îl înțelegem atunci când suferim și când pare că El nu Își mai arată bunătatea față de noi. De ce nu intervine? De ce nu face ceva chiar acum? Cuvântul lui Dumnezeu ne răspunde: El Își păstrează bunătatea, aceasta fiind o parte a disciplinei din partea Lui, fiindcă vrea să înveți să te bazezi pe El. Ceea ce Dumnezeu a ascuns, este complet acoperit; nu ai nici o posibilitate de a afla ce are El în mâini înainte ca El Însuși să Ți arate. Tu vezi o foarte mică parte a bunătății lui Dumnezeu, fiindcă cea mai mare parte a ei este încă păstrată sus. El are mâna întinsă spre tine, fără ca tu să știi ce se află în ea.

De câtă bucurie ai parte după ce Ți-ai deschis inima pentru bogățiile păstrate în cer? În Cuvântul Său, Dumnezeu Ți arată ca prin ceață ce te așteaptă, iar El nu uită ce-Ți păstrează. În inima Lui, numele tău este legat de bogății incredibile și tânjește să Ți descopere harul Lui.

David nu a înțeles întotdeauna bunătatea lui Dumnezeu, într-o viață plină de greutate, de boală și de suferință. De aceea, mulți dintre psalmii lui încep cu un strigăt după ajutor adresat lui Dumnezeu, însă nu se termină în același ton. Dumnezeu îi arată lui David că, în ciuda experienței prin care trece, El este infinit în bogății. Acest lucru este valabil și pentru tine. Poate crezi că nu ai nimic, păcatul și neglijarea te acuză, iar mintea împărțită și îngrijorată te face să te simți că nu ești bun de nimic.

Cu toate acestea, ești bogat dacă, în mijlocul suferinței tale, Îl apuci cu toată puterea pe Cel care te curăță de toate păcatele. Vei cunoaște pentru totdeauna bogăția generoasă a harului lui Dumnezeu. El păstrează cel mai mareț, cel mai bogat și cel mai bun lucru până la sfârșit. Care este acesta? Este Isus pe care Îl cunoști prin credință. El te călăuzește și este al tău pentru veșnicie.

“Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi.”

Apocalipsa 2:10

Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu: „Nu vă temeți de ceea ce veți suferi”. Cuvântul Lui este realist, șocant de realist, deoarece întotdeauna spune adevărul. Nu poți pași prin viață fără să ai parte de suferință, fiindcă ea vine mână în mână cu faptul că ești creștin. Alături de suferințele omenești obișnuite de care toți oamenii au parte, vei experimenta și suferințe legate de faptul că ești ales de Dumnezeu.

Trebuie să fii pregătit să împărtășești modul de viață al lui Isus. Vei fi conștient de aceasta la locul de muncă, la școală și printre vecini. Ai multe în comun cu ei, dar în esență ești diferit, iar ei își dau seama, la fel și tu. Ești templul Duhului Sfânt, iar Isus, Prințul Cerului, trăiește în tine.

Diavolul va folosi frica ta de suferință pentru a te paraliza, fiindcă vrea să îți concentrezi atenția pe tine însuși și pe slăbiciunea ta. Vrea să te dai bătut, cu cât mai repede cu atât mai bine. Dar nu-l asculta! Ațintește-ți, în schimb, privirea asupra suferinței lui Isus, prin care Dumnezeu L-a condus spre desăvârșire. Imprimă-ți în minte ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său puternic: „Nu te teme!” El nu te va lăsa singur, doar știi cum I-a trimis un înger Domnului Isus în Ghetsimani. Acea nu a fost ultima dată când Dumnezeu a trimis un înger în ajutorul celor ce aveau nevoie.

Aș vrea să știi că Domnul ne dă lucrurile necesare fiecărei zile. Avem o armură pregătită pentru a o îmbrăca zilnic. Așa cum poporul Israel trebuia să strângă mana de care aveau nevoie în fiecare zi, puterea noastră va fi pe măsura fiecărei zile.

Așadar, Domnul îi întinde paharul suferinței fiecărui om. Vom trece prin multe greutăți până să ajungem în Împărăția lui Dumnezeu. Ni se liniștește sufletul când știm că orice ni se întâmplă vine din mâna Domnului, care face în așa fel încât să fie spre binele nostru.

Deci, nu te teme! Suferința te conduce spre destinație.

“Eu, dar, mă pot lăuda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu.”

Romani 15:17

Așa spune Pavel cu privire la slujirea lui ca apostol, dar posteritatea îi evaluează slujirea în mod diferit. Vedem că Pavel a fost un instrument unic în mâna lui Dumnezeu, cu toate că cei mai mulți contemporani ai săi nu credeau acest lucru, mulți dintre ei pur și simplu criticându-l și atacându-l încontinuu. Era, așadar, ispitit să le permită altora să-l fure de curaj.

Existau mari greutăți în biserici: învățăturile false rodeau peste tot, iar decăderea morală își lăsa amprenta înfricoșătoare. La toate acestea se adăugau costurile personale uriașe venite odată cu predicarea Evangheliei: întemnițare, biciuiri și pericol continuu. Cum poate cineva, în asemenea condiții, să se laude că Îl slujește pe Dumnezeu? Pavel a putut face acest lucru, fiindcă și-a văzut slujirea în Hristos Isus, asociind tot ce făcea și toate lucrurile prin care trecea cu El. A primit slujba din partea Domnului lui și slujea alături de Isus. La fel este și în cazul tău.

Poate că ești în slujba lui Hristos de mulți ani, iar slujirea nu îți este mai grea decât Ți este Lui. Te poți imagina lăsându-L baltă și nemaifiind instrumentul din mâna Lui? Nu este cea mai puternică dorință a inimii tale să fii cu El? Tu vrei să fii în slujire tocmai pentru că El este acolo. Este bine să dai ascultare slujitorilor experimentați din Împărăția lui Dumnezeu, deoarece ei pot mărturisi că au primit binecuvântări atunci când le era cel mai greu pe cale. Necazul i-a făcut să alerge la Isus, iar El i-a ajutat și i-a călăuzt într-o nouă relație cu El prin dificultăți și prin frământări.

Creștinul nu se oprește niciodată din a-L sluji pe Isus; deși munca se poate schimba, slujirea și scopul ei rămân aceleași. Întotdeauna este vorba despre mântuirea sufletelor. Niciodată nu slujești singur, pentru că Isus și cu tine lucrați împreună.

“Puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.”

2 Corinteni 12:9

Dacă vrem să înțelegem cum este făcută desăvârșită puterea lui Dumnezeu în slăbiciune, nu e nevoie să citim cărți, ci doar să urmărim viețile creștinilor slabi și neajutorați care trăiesc în harul lui Dumnezeu. Acești creștini nu sunt nimic prin ei înșiși, dar nu pretind că ar fi cineva datorită micimii și slăbiciunii lor. Propria lor ticăloșie și mizerie le este suferința. Este umilitor pentru ei faptul că au primit atât de mult har și dragoste, fiindcă roadele lor sunt puține și mici, dar nu știu că, astfel, ei reflectă puterea harului lui Dumnezeu. Ei aleargă la Isus în neputința lor, iar El locuiește în mintea și în inima lor tot timpul zilei; le vine natural să vorbească cu El despre lucrurile mici din viețile lor. Ei nu pot merge singuri nici măcar un pas. Și-au pierdut încrederea în propriile abilități și îndemânări. Isus trebuie să îi călăuzească și să le dea putere în toate lucrurile.

Toți creștinii au puterea lui Dumnezeu în ei, pentru că Isus nu poate locui într-o inimă fără să fie acolo cu toată plinătatea și puterea Lui. Totuși, există o mare diferență între cei care permit dezvoltarea puterii lui Isus și cei care o opresc.

Atâta timp cât Domnul nu te-a condus înspre lipsă de putere, abilitățile tale și oportunitățile limitează puterea lui Isus, iar El niciodată nu Ți împarte puterea cu noi. Ideea nu este ca noi să facem ce putem, iar Domnul să facă restul; faptul că suntem împreună lucrători cu Dumnezeu înseamnă că suntem la dispoziția Lui. Rodul acestui lucru depinde de cât Ți poate folosi El puterea. Binecuvântarea nu se află în nimic din ce este al nostru, ci I se datorează numai Lui. Potrivit rațiunii noastre, nu este bine să fim neputincioși, dar în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, neputința este condiția pentru ca din noi să curgă râuri de apă vie.

Așadar, nu trebuie să te descurajezi când Domnul te face neputincios, fiindcă nu o face ca un act al mâniei Lui, ci pentru că te iubește și vrea ca puterea Lui să fie folosită pe deplin în tine.

Cere-I Domnului să te călăuzească pe calea Lui; este întotdeauna calea cea mai bună.

„Cine găsește o nevastă bună găsește fericirea; este un har pe care-l capătă de la Domnul.”

Proverbe 18:22

Favoarea din partea Domnului este harul Lui pe care îl poți primi doar ca un dar. Dumnezeu are multe haruri, iar unul dintre ele este o soție.

E bine să îți faci timp să te gândești le ce îi datorezi persoanei care îți este cea mai apropiată rudă. Micile surse de iritare îți pot acapara gândurile cu ușurință, până acolo încât uiți să îi mulțumești lui Dumnezeu pentru partenerul de viață. Bunătatea soției tale devine deseori un lucru de la sine înțeles când zilnic ai parte de ea. Cel mai important lucru este să-I mulțumești lui Dumnezeu. Lucrurile pentru care îi mulțumim sunt primite din mâna Lui, iar cea mai mare bunătate pe care o poți arăta față de partenerul tău de viață este să îl primești ca pe un dar din partea lui Dumnezeu. Atunci crezi o legătură între el și Dumnezeu; făcând astfel, aduci binecuvântare peste amândoi.

De asemenea, este important să îi mulțumești soției tale cât încă poți să o faci. Mulți oameni au ajuns să stea lângă o piatră de mormânt, gândindu-se la ce ar fi trebuit să spună înainte de a fi prea târziu. Un „mulțumesc” naște bucurie, întărește puterea multelor datorii zilnice ale vieții care, în caz contrar, devin o suferință dacă ești întâmpinat din nou și din nou cu nemulțumire și cu reproșuri.

Blestemul meschinăriei a distrus multe case, de aceea trebuie să fim în gardă împotriva lui. Poate ar fi bine să faci un pas înapoi și să îți privești căsnicia în ansamblu. Cel mai bine ar fi să vii în lumina lui Dumnezeu. Eu acolo pot să văd că soția mea este un har din partea Domnului. Niciodată nu am meritat harul, ci l-am primit fără să-l merit. Acest adevăr se aplică și în cazul în care Domnul îmi dă har printr-o altă persoană.

Dacă îți vezi soția în acest fel, căsnicia ta devine o binecuvântare. Atunci mintea și inima ți se umplu de bucurie, după care iubirea își croiește drum spre a fi ajutor și încurajare în mijlocul vieții de zi cu zi. Cuvântul lui Dumnezeu este binecuvântat, este practic, iar tu ești binecuvântat dacă acorzi atenție spuselor sale. Ești sărac, în schimb, de crezi că te descurci bine prin viață fără să primești ajutorul ce ți se oferă prin ceea ce a spus Domnul.

„După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine.”
Ioan 6:57

Un copil al lui Dumnezeu nu trăiește numai prin puterea a ceea ce este drept și bine, ci trăiește prin puterea lui Isus. Isus este salvatorul celui care nu reușește să trăiască viața de credință. El este salvarea ta când te simți judecat din cauza lipsei de succes a creștinismului tău. De multe ori te-ai hotărât să fii un creștin adevărat, dar tot de atâtea ori ai eșuat. Ai devenit, așadar, întristat și deznădăjduit. Vezi că alții reușesc, dar tu nu ești capabil și te întrebi dacă ai în tine acel ceva ce te face creștin. Însă nici unul dintre noi nu are în el acel ceva ce îl face creștin. Tot ce avem în noi înșine este păcat, egoism și răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Deci Dumnezeu vrea ca noi să trăim prin virtutea lui Isus. În El vei găsi tot ce îți lipsește. Există mulți creștini care au nevoie să fie salvați de ei înșiși, creștini care, de fiecare dată când se uită la Isus o dată, se uită la ei înșiși de zece ori. Însă nu realizează că, în mijlocul propriei lor sărăcii, sunt extrem de bogați în Isus.

Atunci când ești în căutarea desăvârșirii, aleargă imediat la Isus, pentru că nu o vei găsi niciodată în tine însuși. Dar lângă Înlocuitorul și Răscumpărătorul tău, găsești totul din abundență, fiindcă El nu ține nimic pentru Sine, ci împarte totul cu tine. Cauți iubire? Nu o căuta la tine însuși. Isus este singurul care iubește așa cum iubește Dumnezeu. Niciodată nu mergi degeaba la El, deoarece Isus îți toarnă iubirea în inima ta prin Duhul Sfânt.

Ești îngrozit din cauza lipsei tale de credință? Aleargă la Isus. El Se bazează pe Tatăl Lui ceresc în orice împrejurare. Nu poți merge la Isus cu rugăciunea inimii tale fără ca El să te implice în lumea Lui și să îți împărtășească bogăția Lui.

Dacă, în felul acesta, intri în posesia a tot ce înseamnă Isus pentru tine, trăiești prin virtuțile Lui. Ești mândru să fii în El, iar secretul vieții tale este tot ceea ce deții în El.

„Departe iarăși de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi!”

1 Samuel 12:23

Mulți oameni cred că rugăciunea de mijlocire este o chestiune voluntară. Este bine dacă îți amintești și chiar te rogi, dar mulți creștini nu sunt afectați de faptul că nu au timp sau uită. Însă cel ce Îl cunoaște pe Domnul nu se poartă așa. Poți învăța acest lucru de la Samuel.

Poporul Israel a păcătuît împotriva lui Dumnezeu cerând un rege. Nu s-au putut împăca cu faptul că Dumnezeu invizibil era singurul lor rege și doreau să aibă ce aveau toate popoarele. Dorința poporului era o insultă la adresa lui Dumnezeu care i-a călăuzit și le-a purtat de grijă în împrejurări și în condiții schimbătoare. Cu toate acestea, israeliții nu erau mulțumiți și au vrut ca unul dintre ai lor să le fie lider, iar Samuel s-a asigurat că poporul a înțeles modul în care Dumnezeu le privea cererea. Ei s-au întristat și i-au spus lui Samuel: „Roagă-te Domnului Dumnezeului tău pentru robii tăi, ca să nu murim; căci la toate păcatele noastre am mai adăugat și pe acela de a cere un împărat pentru noi.” Samuel le-a răspuns clar, fiindcă nu dorea să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu nerugându-se pentru ei.

Slujirea unui creștin cuprinde multe domenii. Unul dintre ele este rugăciunea de mijlocire. Dumnezeu vrea să fii interesat de oameni, să îi ridici chiar tu înaintea Lui pe brațele rugăciunii. Ai nevoie de răbdare și rezistență pentru a face acest lucru, dar nu poți neglija această slujbă fără a ști că, astfel, păcătuiești împotriva Domnului.

S-ar putea să crezi că ai păcătuît de multe ori. Dacă da, trebuie să știi că poți veni la Isus cu tot păcatul tău – tot ce ai neglijat să faci, iar Isus va șterge aceste păcate cu prețiosul Lui sânge, te va ajuta prin harul Lui și te va pune din nou în slujba mijlocirii.

Dar dacă eșuezi din nou?

Trebuie să mergi pe același drum, să duci lucrurile pe care le-ai neglijat sub sângele purificator și vei vedea că el nu și-a pierdut puterea. Isus te cheamă din nou să fii un mijlocitor și să fii bun în slujba ta.

„Fiule, păzește sfaturile tatălui tău și nu lepăda învățătura mamei tale.”

Proverbe 6:20

Când părinții îmbătrânesc, le scade puterea și devin mai precauți. Nu țin pasul cu timpul ca înainte și cred că toate lucrurile vechi sunt foarte bune.

Când ești tânăr, ești năvalnic. Lucrurile noi te fascinează; mulți tineri sunt iritați de opiniile și de atitudinile generației mai în vârstă. Această atitudine pătrunde și în inimile creștinilor, dar dacă nu dai importanță sfaturilor bune din partea părinților tăi, păcătuiești împotriva lui Dumnezeu, iar păcatul omoară binecuvântarea. O mulțime de oameni s-au îndepărtat de Isus pentru că au refuzat să primească avertismentele părinților. Aceștia vedeau evoluția periculoasă a copiilor lor și au încercat să îi atenționeze, dar au simțit în mod clar că mai bine ar păstra tăcerea.

În ce privește împrejurările vremelnice, sunt mulți cei care nu pleacă urechea la cuvintele părinților lor. Când aceștia vorbesc despre administrarea cu grijă a resurselor financiare, nu îi aude nimeni. Mulți tineri consideră că cea mai îndrăzneată persoană este cea care are parte de cel mai mare profit; în lumina acestui lucru, sfaturile unui părinte ar putea avea o influență restrictivă.

Tinerii au ceva ce oamenii în vârstă nu au. Dar și oamenii în vârstă au ceva ce tinerii nu au, adică înțelepciune. Nu e nevoie să câștigi fiecare tip de experiență, când poți să îți păstrezi viața în Dumnezeu și să scapi de multă durere și nefericire dacă ascuți de cuvintele celor mai în vârstă.

Este bine să te rogi lui Dumnezeu pentru harul de a învăța de la alții, dar vei avea nevoie de smerenie. Dacă apreciezi că ești mai inteligent, cu siguranță vei merge mereu în direcția aleasă de tine, care însă nu duce la binecuvântare.

O parte din sfaturile ce ți le dau părinții nu sunt de la ei înșiși, ci le-au primit și ei de la părinții lor. Acceptă-le, ele te călăuzesc spre binecuvântare și îți oferă acea înțelepciune pe care și tu o poți da mai departe.

„A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine și să-i trimită să propovăduiască.”

Marcu 3:14

În primul rând, Isus te-a ales să fii cu El, trebuie să fii cu El. Isus vrea părtășie cu tine, pentru că are ceva de împărtășit cu tine, la fel cum și tu ai ceva de împărtășit cu El. Poate crezi că nu faci destul pentru Isus și te consideri un slujitor nefolositor, dar fiecare creștin cunoaște acest sentiment.

Nu uita că nu slujirea este cel mai important lucru pentru tine, ci să fii cu Isus. Chiar și cei neajutorați pot face acest lucru. Iar adevărul este că inima ta tânjește cel mai mult după acest lucru, fiindcă este cea mai profundă nevoie a inimii tale. Și totuși, este de ajuns să fii cu Isus?

Da, este de ajuns pentru totdeauna. Alături de El, inima ta se poate liniști, El fiind singurul care îți poate mulțumi sufletul. Mulți oameni obosesc în viață și în slujire pentru că nu se odihnesc cu Isus, atât sunt de ocupați cu ceea ce ar trebui să facă pentru El. Fac planuri, iar dacă rezultatele sunt mici, sfârșitul îi demoralizează foarte ușor.

În primul rând trebuie să te odihnești în Isus, fiindcă El este mai interesat de tine decât de slujirea ta și te cheamă să Îl iubești. Iubirea ta înseamnă mai mult decât orice poți să faci pentru El. Isus vrea să te copleșească cu har, pentru că iubirea Lui să domnească în tine. El vrea să aducă plăcere inimii tale. Primești binecuvântarea întreagă doar când te odihnești în El. Viața ta cu Isus este cel mai profund și cel mai real lucru în relația ta cu Dumnezeu. Fiecare slujire începe și se încheie cu odihna în Isus. De fapt, nu tu ești cel ce slujește, nu tu aduci roadă, ci Isus. El trăiește viața Lui în tine, El pășește înainte prin tine. Așadar, rămâi cu Isus, fiindcă în El găsește inima ta odihnă. Acolo devii un instrument slujitor pentru Salvatorul tău.

„Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea junghiat...”

Apocalipsa 5:6

Ioan a fost dus în cer, unde a văzut tronul lui Dumnezeu care era o priveliște copleșitoare. În mâna lui Dumnezeu se afla sulul revelației, dar nu se găsea nimeni să îl deschidă. De aceea, Ioan a plâns și a plâns. Însă acest plâns a încetat când a văzut Mielul.

Mielul junghiat stătea în fața tronului lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că Dumnezeu Îl vede mereu. Pentru Dumnezeu, Mielul este centrul, iar centrul Lui trebuie să fie și al tău.

Toate gândurile lui Dumnezeu sunt cuprinse în Isus. Tot așa, toate gândurile tale trebuie să fie cuprinse în El și, după cum Isus este mereu prezent pentru Dumnezeu, El trebuie să fie mereu prezent și pentru tine.

De ce nu L-a văzut Ioan pe Miel de la bun început? Pentru că Mielul nu era înconjurat de glorie și de splendoare. Dumnezeu îi închisese lui Ioan ochii pentru o vreme. La fel se întâmplă și în cazul tău: nu tu decizi modul în care te vei dezvolta spiritual, fiindcă Domnul s-ar putea să Se ascundă de tine pentru o vreme. Scopul Lui este să te călăuzească spre o realizare mai profundă a bogățiilor pe care le ai în El. Doar El poate deschide ușa pentru tine, El este Cel care te călăuzește în tainele Lui veșnice.

Trebuie să înțelegi că El vrea să unească toate lucrurile în Hristos, lucrurile din cer și cele de pe pământ. Iar dacă privești în urmă în viața ta, s-ar putea chiar să întrezărești intențiile lui Dumnezeu. El a vrut mereu să te unească cu Isus și, chiar dacă S-a ascuns de tine uneori, a fost doar pentru ca tu să-L găsești pe Mielul care a fost junghiat pentru păcatele tale. Și Îl vei găsi pe Isus – dar nu în inima ta, ci, în primul rând, în inima lui Dumnezeu. El te va umple cu bucurie și cu încântare. Dumnezeu întotdeauna Îl vede pe Isus drept Mielul de jertfă care ți-a luat păcatele; aceasta este temelia mântuirii, iar ea va rămâne neclintită pentru totdeauna.

„Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.”

Romani 6:14

Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție a harului, tot ce există avându-și începutul și sursa în har. Copilul lui Dumnezeu este mântuit prin harul Acestuia, puterea sa pentru o viață sfântă stând tot în har.

Mulți sunt mântuiți prin har după care alunecă, pe nesimțite, sub Lege. Ei devin atât de preocupați cu ce ar trebui să fie și să facă în calitate de creștini, încât păcatul câștigă putere în viețile lor, pentru că Legea lui Dumnezeu mărește păcatul.

Mare parte din critica și din acrima ta își au rădăcina în faptul că Legea ocupă locul harului în inima ta. Ai așteptări mari față de tine și față de alții, dar păcatul deține controlul când tu te compari cu alții. Afirmarea de sine și invidia devin puternice, iar dragostea se răcește.

Domnul tânjește să distrugă puterea păcatului din copiii Lui și o face spunându-le că nu sunt sub Lege, ci sub har. Dar calea Legii duce la înfrângere, pe când cea a harului duce la victorie și la comori în Isus.

Este important ca moartea și învierea lui Isus să nu aparțină trecutului vieții tale de credință. Din nou și din nou trebuie să îți amintești că ai fost unit cu El într-o moarte asemănătoare cu a Lui și cu siguranță vei fi unit cu El într-o înviere asemănătoare cu a Lui.

Isus ți-a purtat toate păcatele și a zdrobit lucrările diavolului. A făcut acest lucru în viața ta. Sigur că păcatul încă nu-ți dă pace, dar, în același timp, știi că puterea lui a fost înfrântă prin biruința lui Isus la Calvar. Iar credința în lucrarea lui Isus este biruința ta.

Când inima îți este plină de mulțumiri pentru harul lui Dumnezeu, Satan este nevoit să dispară dinaintea ta. El nu suportă să i se amintească de înfrângerea pe care a suferit-o la Calvar, iar păcatul se retrage împreună cu el. Harul și bucuria în Isus dăinuiesc.

„Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească.”

Galateni 5:13

Tu ai parte în moștenirea lui Hristos. Nu există nimic din ce a câștigat Isus la Calvar care să nu îți fie dat imediat, iar acest lucru se aplică și eliberării minunate de Lege. Nici o lege nu te mai poate condamna, pentru că toată Legea L-a condamnat deja pe Isus. El reprezintă sfârșitul Legii, pentru ca să poată exista neprihănire pentru orice om care crede.

Diavolul încearcă, prin orice metode, să te îndepărteze de această evanghelie glorioasă, una dintre căile sale fiind și ispita de a crede că nu este atât de grav dacă păcătuiești, având în vedere că Isus a ispășit pentru toate păcatele tale. Dar el nu îți spune tot adevărul, pentru că dacă ți l-ar spune, i-ai înțelege intențiile. Dușmanul tău de căpătâi este mulțumit dacă viața ta este marcată de ușurătate față de păcat, pentru că el atunci știe că te-a învins pe toată durata alergării.

Un creștin adevărat poate cădea în păcat, dar nu poate rămâne în el. Nu poți ține cu o mână păcatul și pe Isus cu cealaltă, deoarece, dacă încerci să faci așa, de fapt încerci să zidești un pod între Isus și păcat, iar El nu mai vrea să fie legat de păcatul pe care l-a suportat cândva. De aceea, Isus te părăsește dacă vrei să Îl atragi într-o viață de păcat.

Un creștin nu poate fi împăcat cu Isus și cu păcatul în același timp. Un creștin nu poate trăi în păcat. Poate cădea în el, dar aceasta înseamnă altceva. Este ca și cum ai cădea în apă sau în foc; trebuie să fii salvat repede de acolo ca să nu te îneci sau să te arzi.

Fie ca următoarele cuvinte să ardă în sufletul tău: păcatul împotriva lui Dumnezeu îți poate fi fatal! Știi din experiență cum te poate el ferma, dar poftele cărnii nu trebuie să fie la cârma vieții tale. Isus este Cel care te-a răscumpărat cu sângele Lui. Dacă păcatul intră în inima ta, iar tu ajungi să îl iubești, frica de Dumnezeu te părăsește și capitulezi în fața lui. Libertatea ta în Isus este libertatea de a-ți trăi viața slujindu-L pe El, nu răzvrătindu-te prin păcat împotriva Mielului lui Dumnezeu care a ridicat păcatul lumii.

„...orice vei mai cheltui îți voi da înapoi la întoarcere.”

Luca 10:35

Nu făcuse bunul samaritean destul? Nu fusese nevoie de mult efort din partea lui ca să îl ajute pe sărmanul care căzuse în mâinile tâlharilor? După ce i-a pansat rănila, l-a pus pe măgarul lui și l-a dus la un han unde i-a plătit șederea. Și asta nu e tot. La întoarcere, avea să plătească toate costurile suplimentare ale hangului cu cel rănit.

Când inima ta a fost pătrunsă de dragostea lui Isus, s-a făcut lumină înăuntrul tău și ai strigat de bucurie pentru Salvatorul tău. Nimic nu se poate compara cu eliberarea de păcate. Isus ți le-a purtat și niciodată nu le va mai arunca asupra ta. Când inima păcătosului înțelege acest lucru, sufletul i se umple de mulțumiri și în el se naște o dorință sfântă de a nu mai păcătui. De ce nu rămâne așa?

E greu să îmi țin ochii inimii ațintiți numai asupra lui Isus, fiindcă mintea îmi este atrasă în multe direcții. Iar atunci când Isus și mântuirea Lui minunată nu îmi umplu inima, îmi lipsește protecția împotriva păcatului. Păcatele pe care le-am comis înainte să devin creștin sunt dureroase, dar păcatele pe care le-am comis după ce am devenit un copil al lui Dumnezeu, sunt mult, mult mai grele. Acum simt că, dacă păcătuiesc, calc în picioare dragostea lui Dumnezeu. Gândește-te doar cât L-a costat păcatul; și totuși, ce face Isus când, în rușinea mea, mă aflu din nou în mijlocul necurăției păcatului? Își întoarce fața spre mine, dar nu pentru a mă învinovăți de ceva, ci pentru a lăsa plata răscumpărării să îmi acopere păcatele. Când păcatul se înmulțește, harul lui Dumnezeu se înmulțește și mai mult. Nu reușești să înțelegi cum Dumnezeu poate să te ierte la nesfârșit, pentru că nu te poți gândi că există ceva fără limite, dar dragostea lui Dumnezeu nu are margini. El te iubește ca pe copilul Lui și nu te poate părăsi, iar atunci când păcătuiești, El abia așteaptă să îți arate harul nemeritat. În mijlocul vinovăției și al îndoielii cauzate de păcat, trebuie să Îl aștepti pe Isus. Întotdeauna El se întoarce ca să plătească.

„Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”

Isaia 43:25

Există un păcat numit fărădelege, care se referă la acțiunile pe care nu ar fi trebuit să le faci. Știi că acestea te etichetează în ochii oamenilor, de aceea încerci să le ascunzi. Nu îți place ca alții să vadă prin tine, fiindcă ai impresia că, astfel, le scade respectul față de tine. Te umple groaza la gândul că totul este descoperit și gol în fața ochilor Domnului Căruia trebuie să îi dai socoteală.

Ce se va întâmpla?

Cel mai îngrozitor lucru dintre toate este să te întâlnești cu Dumnezeu având păcate neiertate. Dar de ce ai face așa ceva când Dumnezeu tânjește să îți șteargă abaterile și ticăloșiile?

Lasă-L pe Isus în inima ta împietrită și necurată, mărturisește-I toate păcatele ascunse și El ți le va șterge. Nici măcar un păcat nu supraviețuiește atingerii sângelui lui Isus. Îți vine greu să înțelegi că memoria ta își amintește tot ce a uitat Dumnezeu, dar acesta este adevărul pentru un copil al lui Dumnezeu. Îți amintești păcatele și eșecurile, ele te urmăresc ca o umbră de-a lungul vieții, iar atunci când apar, le simți puterea acuzatoare în mod constant. Totuși, pentru Dumnezeu este diferit. Ce a șters, El nu Își mai amintește. Este înlăturat, uitat.

Ne surprinde puterea sângelui Mielului care face ca un păcătos necurat și murdar să devină alb ca zăpada, ca lucrurile frânte să devină întregi, până acolo încât păcătosul arată ca unul care nu a păcătuit niciodată. Atât de mulți oameni cred că Dumnezeu ne iartă de dragul nostru și atât de multe lupte și îndoieli se nasc din această convingere care face ca harul să pară nesigur. Ajungi să te întrebi în mod continuu: sunt un om căruia Dumnezeu îi poate șterge fărădelegile? Dar ești eliberat de acea întrebare. Acum poți să te întrebi: Isus are har pentru mine? Și nu trebuie să te îndoiești de răspuns. L-a dat chiar El când a spus „s-a isprăvit”.

„Neînțelegerea aceasta a fost destul de mare, ca să-i facă să se despartă unul de altul.”

Faptele Apostolilor 15:39

Începutul celei de-a doua călătorii misionare a lui Pavel a fost groaznic. Pavel și Barnaba s-au certat, subiectul neînțelegerii fiind verișorul lui Barnaba, Ioan Marcu, care călătorise cu ei în prima parte a celei dintâi călătorii, dar, când a trebuit să meargă în Asia Mică, el s-a întors acasă. Acum dorea să îi însoțească în a doua lor călătorie. Barnaba a fost de acord, dar Pavel a insistat să nu îi însoțească, fiindcă îi părăsise și nu fusese împreună lucrător cu ei până atunci. Rezultatul a fost că Pavel și Barnaba s-au despărțit.

Mulți creștini pioși cred că Dumnezeu nu poate binecuvânta astfel de împrejurări, dar cei din Antiohia nu au adoptat acest punct de vedere, ci l-au trimis pe Barnaba cu Marcu, iar pe Pavel cu Sila.

Disputele și cearta între frați sunt lucruri nefericite, iar Cuvântul lui Dumnezeu ne încurajează să păstrăm pacea în relațiile noastre, deoarece neînțelegerile fură atât încrederea, cât și bucuria. Cu toate acestea, Dumnezeu este atât de mare și de plin de har, încât îi poate folosi din nou pe copiii Săi mici, care au eșuat în slujba Lui. Trebuie să avem grijă să nu punem binecuvântării limite pe care Cuvântul lui Dumnezeu nu i le-a pus.

Pavel și Sila au avut o călătorie benefică; în timpul ei, Evanghelia a ajuns în Europa; fără îndoială, Domnul a fost și alături de Barnaba și Marcu. Domnul îi folosește pe păcătoși în lucrarea Lui.

Acest lucru este adevărat și în comunitățile din ziua de azi. Neînțelegerile și certurile între frați sunt păcate, dar nu trebuie să le permitem să ne paralizeze. Trebuie să mergem înainte cu încredere că harul lui Dumnezeu ne dă viața, progresul și creșterea. În același timp, trebuie să trăim în rugăciune continuă ca Domnul, prin Duhul Lui, să vindece rănilor pe care le-am cauzat. În ultima epistolă pe care am primit-o din mâinile lui Pavel, el îl menționează pe Ioan Marcu, atunci când îl roagă pe Timotei să îl aducă și pe el în Roma, „pentru că îmi este de folos în lucrare.” Dumnezeu îi poate aduce împreună pe frații între care existau neînțelegeri. Este bine când aceasta are loc în timp ce ei merg împreună spre cer.

Vorbește cu Isus despre aceste lucruri. El face minuni – chiar și azi.

„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui.”

2 Petru 1:3

Un adevărat copil al lui Dumnezeu trăiește dorindu-și constant o viață evlavioasă. Însă un mare număr de oameni au fost conduși în rătăcire tocmai de această tânjire, pentru că ei au cerut ajutor în acest sens printr-un alt canal decât cel pe care îl oferă Cuvântul lui Dumnezeu. Multe mișcări religioase și-au croit drumuri printre creștini promițându-le o viață evlavioasă. Mulți au rămas în urmă dezamăgiți, când, după câțiva ani, au fost nevoiți să realizeze că acea cale pe care o urmau era greșită.

Există o singură cale spre viața evlavioasă, cea desemnată de Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind calea spre binecuvântare. Isus este înțelepciunea lui Dumnezeu. Deși acest lucru ne depășește orice putere de înțelegere, prin harul lui Dumnezeu și prin credință, îi putem oferi loc în inimile noastre. Noi nu putem crea viață oricât de mult ne-am sili, dar dacă ne întoarcem la Isus prin credință, suntem schimbați și primim viață. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune despre femeia care a cheltuit tot ce avea pe tratamente medicale, fără însă să se vindece. În supărarea ei, s-a întors spre Isus, a mers la El și L-a atins. Atunci, din Isus a ieșit o putere care a vindecat-o.

Tot așa este și în viața ta. Dacă îți întinzi mâinile goale către Isus, nu vei fi dezamăgit. Viața vine din El, El fiind secretul unei vieți evlavioase. Lipsa de încredere în Isus este cauza slăbiciunii spirituale, pentru că prea mulți au căutat ajutor acolo unde acesta nu este de găsit. Ei ar fi trebuit să se piardă cu toată ființa în ceea ce spune Biblia despre Isus. Isus este calea. Isus este viața. Isus este Eliberatorul, El este izvorul care nu seacă niciodată. Poți bea din El, iar dacă o faci așa cum te învață Sfânta Scriptură, izvoare de apă vie vor țâșni din tine. Cunoașterea lui Isus este calea spre creștere spirituală și spre binecuvântare.

„De aceea, Dumnezeu, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi.”

Evrei 1:9

Isus a fost uns cu untdelemnul bucuriei. Te gândești vreodată la faptul că nu îți poți îndrepta atenția spre Isus fără să găsești izvorul de bucurie ce vine din El? Nu-L poți lăsa pe Isus în viața ta fără să primești bucuria, care nu este superficială și ieftină, ci își are originea în Duhul care domnește în El. Între Isus și Dumnezeu există o armonie profundă. Gândurile, emoțiile și voința sunt o unitate. Isus este plin de pacea și de bucuria lui Dumnezeu, deoarece El este una cu Dumnezeu. În cer este bucurie mare când un păcătos se pocăiește, Dumnezeu este încântat de fiecare dată când un păcătos pierdut bate la ușa casei Tatălui.

În același fel, nimic nu Îi aduce mai multă plăcere lui Isus decât păcătoșii mântuiți, fiindcă ei sunt răsplata Lui pentru tot ce a suferit. Dacă lași loc în gândurile și în mintea ta pentru ce îți spune Dumnezeu despre Isus, vei experimenta ceva minunat. Isus Își împărtășește bucuria cu tine. Izvoare de apă vie curg din El, iar tu nu poți bea din ele fără să fii transformat. Fiindcă bucuria ta e în Isus, ceea ce Îi face Lui plăcere, îți face și ție plăcere. El te unge cu untdelemnul bucuriei. Am întâlnit creștini care erau plini de râvnă pentru mântuirea altor oameni și nu se puteau odihni câtă vreme știau că un număr mare de oameni din țara noastră și din întreaga lume trăiesc fără Dumnezeu și fără speranță. Tristețea lor i-a împins spre rugăciune, slujire și sacrificiu, dar să nu crezi că ei trăiesc o viață săracă, pentru că au fost unși cu untdelemnul bucuriei. Ei vor ceea ce vrea Dumnezeu; tot ce aduce plăcere inimii lui Dumnezeu, aduce plăcere și inimii lor. Rareori se gândesc ei la bucuria personală. Ei sunt preocupați de toți oamenii care nu au fost evanghelizați încă și viețile lor sunt dedicate unui singur lucru: să fie plăcuți Domnului și Stăpânului lor.

Isus vine la tine astăzi. Vrea să te ungă cu untdelemnul bucuriei. Vrea să te umple cu binecuvântări cerești. Vrea să îți salveze sufletul și să te facă o unealtă a bucuriei.

„Atunci veți începe să ziceți: „Noi am mâncat și am băut în fața Ta, și în ulițele noastre ai învățat pe norod.” Și El va răspunde: „Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii.”

Luca 13:26-27

Ziua judecății va fi ziua marilor surprize.

Cei care au umblat cu Isus pe pământ Îl vor reîntâlni. Vecinii Mariei și ai lui Iosif, prietenii și membrii familiei – toți vor crede că Isus îi va recunoaște, dar se vor înșela.

Există câțiva oameni care au mâncat și au băut împreună cu El; cu toate acestea, ei își vor petrece veșnicia alături de diavol și de îngerii lui în focul iadului.

Cum este posibil așa ceva?

Pentru că nu au avut relația corectă, din inimă, cu Isus. Interesul față de Isus nu este suficient, nici simpatia sau admirația. Isus nu cere milă. Nu, El vrea inima ta necurată și săracă.

I-ai dat-o lui Isus?

A devenit inima ta zdrobită și frântă casa Lui?

În Ziua Judecății, Isus îi va cunoaște doar pe aceia pe care i-a cunoscut din interior. El vrea să fie în tine, iar dacă Îi deschizi ușa, El te va curăța. Sângele Lui ispășitor te va face alb ca zăpada. Dacă Îi îngădui asta aici pe pământ, vei fi dintre cei pe care îi va cunoaște în veșnicie.

Acea va fi o zi extraordinară. Acum nu poți înțelege că Isus te cunoaște, te consideri sărac și nevrednic. Isus ar putea, pe bună dreptate, să îți oprească cursul vieții pentru totdeauna, dar nu o face.

De-a lungul întregii tale vieți, El a pășit alături de tine, în fiecare zi te-a acoperit cu harul Lui. Da, te-a îmbrăcat în hainele mântuirii. Tu ești mireasa Lui, pe care tânjește să o ia de mână și să o conducă în cer.

Da, tu, care ești cunoscut de Isus, ești binecuvântat.

„Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu.”

Galateni 2:21

Mă întreb câți creștini visează să pună de-o parte harul lui Dumnezeu. În ciuda tuturor lucrurilor asupra cărora nu cădem de acord, am putea oare să acceptăm că niciodată nu vom părăsi harul lui Dumnezeu?

Cu toate că nu este atât de simplu, răspunsul pare evident. Diavolul își concentrează eforturile să ne determine să folosim greșit sau să anulăm harul lui Dumnezeu prin numeroase căi, una dintre ele fiind mintea legalistă.

Creștinul are două naturi: una nouă și una veche. Natura veche aparține acestei lumi și nu poate fi salvată, dar va fi nimicită la mormânt. Omul vechi doar aude Legea. Da, Legea domnește în el, iar la auzul evangheliei, el întotdeauna va folosi harul ca o scuză pentru păcat.

Situația este cu totul diferită în cazul omului nou născut prin credința în Isus. El trebuie să audă doar Evanghelia. Isus trebuie să trăiască în inima creștinului, fiindcă El este punctul culminant al Legii pentru ca neprihănirea să se atribuie tuturor celor ce cred.

Acolo unde este prezent Isus, toate cerințele Legii sunt împlinite, în așa fel încât dispar și Legea, și datoriile ei.

Diavolul încearcă din răspuțeri să te facă să păstrezi Legea în inima ta, deoarece știe că, dacă îi permiți Legii să intre, ea își va extinde domeniile. Până la urmă, vei ajunge să te gândești numai la cum trebuie să fii ca și creștin și la ce trebuie să faci. Acest lucru nu ți se va întâmpla dintr-o dată, ci încet-încet, iar Isus va dispărea pe nesimțite din mintea și din gândul tău. Vei deveni preocupat de starea ta de creștin și, fără să îți dai seama, vei anula harul lui Dumnezeu. Diavolul folosește greșit Legea lui Dumnezeu, tocmai pentru ca acest lucru cel groaznic să aibă loc.

Așadar, concentrează-ți eforturile pe păzirea harului lui Dumnezeu. Există loc pentru o singură persoană în inima ta, iar aceea este Isus. Lucrarea finalizată de El la Calvar este singura comoară a inimii tale. Ea este temelia pe care trebuie să zidești.

1 Noiembrie

„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”

Romani 8:28

Există câțiva oameni cu totul privilegiați. Este vorba de cei care Îl iubesc pe Dumnezeu și au fost chemați după planul Său. Nu toți cei care au fost chemați Îl iubesc pe Dumnezeu, iar Isus spune că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Printre cei chemați sunt câțiva oameni care au acceptat această chemare, care Îl iubesc pe Dumnezeu și pentru care toate lucrurile lucrează împreună spre binele lor.

Faptul că ele lucrează împreună înspre bine înseamnă, de fapt, că ele urmăresc cel mai bun lucru dintre toate lucrurile bune: mântuirea veșnică a sufletului. Evident că poți găsi plăcere în lucruri temporar bune, atâta timp cât ele nu îți împiedică bunăstarea veșnică. Dumnezeu îi ajută pe copiii Lui în nenumărate feluri de-a lungul acestei vieți, care cu siguranță nu este ușoară. Totuși, la ce ți-ar folosi toate acestea dacă ți-ai pierde sufletul?

În toate împrejurările, Dumnezeu are în vedere mântuirea ta; El intervine în toate lucrurile, permițându-le acestora să te slujească în călătoria ta spre cer.

Este adevărat în vremurile bune și în progresul tău aici pe pământ. Dacă Îl iubești pe Domnul, El te va ajuta, astfel încât, în ciuda bogăției tale, să fii mântuit. Este greu pentru un om bogat să fie mântuit, dar Isus a spus că toate lucrurile sunt posibile la Dumnezeu.

De asemenea, este adevărat în greutățile și luptele noastre. Acest lucru cântărește mult atunci când dificultățile se adună cu grămada sau cazi zdrobit de înfrângere. Atunci trebuie să îți spui: Chiar și această situație este în mâna lui Dumnezeu, iar Dumnezeu nu mă poate atinge pe mine sau împrejurările vieții mele, decât dacă lucrează pentru mântuirea mea.

Și nu ai observat că, atunci când speranțele lumești pălesc în viața ta, speranța cerească strălucește pentru tine ca niciodată înainte?

Da, Dumnezeu a venit la tine chiar și prin rănilor amare ale păcatului tău, iar tu ai devenit un martor al minunii de neînțeles a iubirii Lui. Cel Preacurat ți-a atins păcatele și le-a făcut albe ca zăpada, iar tu ai experimentat ceea ce este de neînțeles. Dar acolo unde s-a înmulțit păcatul, harul s-a înmulțit și mai mult. Dumnezeu ți-a luat păcatele și le-a iertat prin harul Lui, pentru că așa se poartă Dumnezeu cu cel care Îl iubește.

2 Noiembrie

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.”

Apocalipsa 21:1

O mulțime de oameni sunt dezamăgiți pentru că se așteaptă la mult prea multe lucruri pe pământ. Într-un fel, ei cred că viața de creștin se compară cu mersul pe un drum larg, drept, neted, dar Biblia ne spune altceva. Calea spre cer este îngustă și traversează o lume în care Satan este prinț. Iar El nu consideră că este responsabilitatea lui să le ușureze drumul creștinilor. De aceea, Isus le spune prietenilor Lui: „În lume veți avea necazuri.”

În vremea celei de-a doua veniri, diavolul luptă cu multă putere, este foarte furios din cauză că știe că mai are puțină vreme. Mulți oameni au fost și sunt persecutați în întreaga lume. Da, toți creștinii simt, într-un fel sau altul, că nu sunt din lumea aceasta.

Trebuie să adăugăm la prigoană greutățile pe care copiii lui Dumnezeu le au în comun cu toți ceilalți. Boala, nefericirea și tristețea din viețile rudelor apropiate și din propriile vieți pot arunca umbre negre asupra noastră. Lumea nu deține pacea pe care noi o căutăm și tocmai de aceea noi tânjim după patria cerească.

Cuvintele Domnului ne asigură că nu vom fi dezamăgiți. Te-ai gândit vreodată la faptul că dorul după cer crește când Domnul te călăuzește prin dificultăți? Există o legătură între sentimentul de nesiguranță și așteptarea Cetății cu temelii de neclintit. Dumnezeu creează un cer nou și un pământ nou, căminul dreptății, iar dacă tu Îi aparții lui Isus înseamnă că ai devenit cetățean al cerului. Îți vei petrece veșnicia în țara unde soarele nu apune niciodată. Atunci îți va avea păcatul sfârșit, la fel ca și consecințele sale.

Foamea și setea ta spirituală trebuie, însă, mai întâi astâmpărate. Trebuie să-L vezi pe Isus așa cum este El. Întâlnirea cu El trebuie să te schimbe. Trebuie să fii exact ca El.

Inimile tuturor trebuie să Îl înalțe și să Îl slujească pe Domnul pentru totdeauna. Veniți să așteptăm cu drag revenirea lui Isus. El nu ne-a uitat, va sosi în curând și va înnoi toate lucrurile!

„Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi.”

Exod 12:13

Cunoști întrebarea: cum va fi sfârșitul vieții mele? Poate ai vizitat pe cineva drag la azilul pentru vârstnici și de atunci te tot întrebi dacă acolo vei ajunge și tu. De asemenea, te frământă teama de a nu deveni într-atât de slăbit mintal, încât să nu mai poți înțelege nimic. Este minunat să vezi cum credința veche în Isus și mântuirea prin El rămân în viață într-o minte afectată. Însă pentru unii oameni va veni acea zi în care numele lui Isus nu va fi auzit cu aceeași bucurie a recunoașterii.

Mai am credință atunci când nu mai înțeleg nimic? Dumnezeu are răspunsul pentru noi: „Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi.” Acele cuvinte s-au împlinit prima oară, când poporul Israel a fost salvat din mâna îngerului morții. De atunci, acest lucru s-a întâmplat cu fiecare creștin care și-a trăit viața sub sângele lui Isus.

Mântuirea ta și a mea nu depinde de ceea ce vedem noi, ci de ceea ce vede Dumnezeu. Nu noi, ci Dumnezeu trebuie să vadă sângele. Sângele lui Isus are valoare infinită în ochii lui Dumnezeu. Când toate lucrurile vor fi fost spuse și făcute, sângele va rămâne singurul lucru pe care El îl va căuta în noi. Nu va căuta punctele noastre tari și abilitățile noastre.

Israelii se aflau în siguranță înăuntrul caselor lor, deoarece sângele le era mărturie. Și tu ești în siguranță dacă ți-ai reglat conturile cu Dumnezeu. Sângele lui Isus este iertarea ta; nu contează ceea ce poți tu rezolva, ci ceea ce Altcineva a făcut în locul tău.

Faptul că Dumnezeu are întotdeauna înaintea ochilor Săi sângele lui Isus aduce odihnă inimilor noastre îngrijorate. Nimic din ceea ce putem noi face nu este suficient, dar, când îți cauți adăpost în Isus, Dumnezeu vede sângele Lui curățitor. Prin urmare, mâna Lui nu te va lovi, ci va fi deasupra ta, binecuvântându-te.

Odihnește-te în ceea ce vede Dumnezeu! Lasă harul Lui să fie singura ta mântuire; el este valid în viață, în moarte și în veșnicie.

„De ce vă este frică, puțin credincioșilor?”

Matei 8:26

Există o diferență între a fi puțin credincios și a fi necredincios. Ucenicii făceau parte din prima categorie, nu din a doua, fiindcă ei credeau în Isus, dar credința lor era mică.

Din când în când, prietenii lui Isus sunt descriși ca un grup de egoiști, concentrați pe ei înșiși, slabi și fricoși; dar aceasta este o concluzie complet absurdă. Într-adevăr, ei se purtau sub așteptări în situații de criză; dar la fel de adevărat este și faptul că ei au lăsat totul și L-au urmat pe Isus, au stat alături de El în încercări, nu L-au întrebat care erau costurile și condițiile înainte de a-L urma. Nu, au renunțat la tot și au pășit pe urmele Lui. Cu toate acestea, credința lor era mică. Isus hotărâse ca ei să vâslească până pe partea cealaltă a lacului și El însuși dormea cu ei în barcă. Dar când valurile au început să intre în barcă, ucenicii au fost cuprinși de frică. Te regăsești în pielea lor?

Înainte să intri în acea criză erai sigur că Isus merge înaintea ta, erai convins că te afli în voia lui Dumnezeu, dar când furtuna și valurile au crescut, te-ai îndoit. Ai început să te întrebi dacă Isus chiar era cu tine. Ce trebuie să faci? Învăță de la ucenici și aleargă la Isus, spune-I cum te simți. Ei așa au făcut și au fost ajutați. Și tu vei fi ajutat. Isus știa dinainte că furtuna se apropie de ei. Cu toate acestea, El Și-a condus prietenii în ea. Nici nu era în necunoștință de cauză cu privire la viitoarea lor reacție, dar asta nu L-a determinat să îi scutească. I-a condus până acolo unde propriile lor gânduri le-au dat sentința la moarte, deoarece a vrut să-i învețe că, atunci când orice posibilitate de salvare a dispărut, El se ridică în picioare și mustră vânturile și valurile.

Când ucenicii au ajuns în siguranță la mal, ei L-au văzut pe Isus cu alți ochi. Au învățat să se bazeze pe El. Nu aveau nici pe departe stofă de ucenici, dar încrederea lor în Isus crescuse.

La fel este și pentru tine. În crizele vieții tale, Isus îți arată cine este El, iar credința ta crește.

„Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui.”

Psalmi 25:10

Unii creștini nu pot înțelege că există și cărări în Împărăția lui Dumnezeu. Ei cred că Împărăția lui Dumnezeu are doar șosele; de aceea, când întâmpină obstacole, ei cred că Dumnezeu i-a părăsit. Atunci vine Satan și îi ispitește cu deznădejde și amărăciune.

Dar Dumnezeu are atât șosele, cât și cărări, după cum ne spune clar în Cuvântul Lui. Din când în când, El te călăuzește pe drumuri unde îți vine ușor să-I cânti imnuri de mulțumire. Alteori însă, nu este deloc așa. Deși nu poți înțelege, trebuie totuși să-I crezi Cuvântul.

Trebuie să ții cont de ce spune Domnul: „Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie.” Nu spune că cele mai multe sunt. Nu, Dumnezeu întotdeauna te întâmpină pe aceste drumuri cu milă și cu adevăr. Nici nu spune că acest lucru se referă la toată lumea, ci îi are în vedere doar pe cei care păzesc Legământul și poruncile Lui. Există creștini care folosesc aceste calificări pentru a se lipsi atât de ajutor, cât și de mângâierea lui Dumnezeu, spunând că ei nu au respectat legământul Acestuia și poruncile Lui și că, deci, promisiunea nu îi vizează. Dacă te simți așa, trebuie să te întreb: ce înseamnă să păzești legământul și poruncile lui Dumnezeu?

Nu trebuie să confunzi legământul legii cu legământul harului. Nimeni nu a reușit să împlinească legământul legii. De aceea, Dumnezeu ni l-a trimis pe Fiul Său ca Răscumpărător și Înlocuitor. Dumnezeu a alcătuit un nou legământ. Este legământul harului sub care te afli atunci când crezi în Isus. În Cuvântul Său sfânt și perfect, Dumnezeu vorbește despre Fiul Lui care a împlinit Legea în locul tău.

Dacă ești unul dintre micuții Domnului care cere har și iertare în Isus, înseamnă că te afli sub legământul harului lui Dumnezeu, iar Dumnezeu îți poartă de grijă în orice fel.

Pe cărările înguste și întunecate, El te întâmpină cu milă și adevăr. Tu nu vezi astăzi acest lucru, dar la timpul hotărât de Dumnezeu și se vor deschide ochii. Mila și adevărul te vor urma câte zile vei trăi și vei locui în casa Domnului până la sfârșitul zilelor tale!

6 Noiembrie

„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.”

Tit 2:11-12

Poftele firii noastre păcătoase I se împotrivesc Duhului, motiv pentru care suntem într-o luptă continuă. Mulți creștini tânjesc după răscumpărare pentru că lumea îi tot ispitește. Sunt astfel nevoiți să se întrebe mereu: Cum voi deveni un creștin care trăiește cu adevărat?

Cuvântul lui Dumnezeu ne oferă răspunsul.

Nu devii un creștin adevărat cu ajutorul unor noi decizii sau a vreunei noi încercări de predare cu toată inima; nici prin exerciții devoționale de diferite feluri.

Nu, există o singură cale care te duce înainte, iar aceea este calea harului. Harul lui Dumnezeu îl învață pe creștin. Harul lui Dumnezeu poate lucra în mod unic. Ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine te naște la o viață pe care nu o poți trăi prin puterea ta.

O stare sinistă pune stăpânire pe creștinul legalist. Dacă acea persoană reușește să rămână victorioasă, inima îi devine mai sigură pe sine și mai arogantă. Invidia, egoismul și lipsa de bunătate propășesc în adâncul inimii sale.

Unui creștin aflat sub har i se întâmplă, însă, cu totul altceva, fiindcă pe el harul îl învață să spună „nu” lucrurilor care sunt împotriva lui Dumnezeu. Nu are o părere prea înaltă despre sine și știe că ar fi fost un nimeni fără Dumnezeu. Dar el laudă harul lui Dumnezeu care trebuie să îi umple inima în întregime. Tot harul îl face să acționeze diferit față de cum ar fi acționat înainte. Dar nu se poate lăuda cu el, pentru că roadele lui nu se datorează persoanei sale, ci lui Dumnezeu.

Te miri că nu obosești să auzi despre Isus? Acțiunile Lui sunt pâinea vieții pentru tine. Isus, Înlocuitorul tău, este sursa a tot ce este bun în viața ta. Prin urmare, rămâi în adevăratul har al lui Dumnezeu. Lasă-te încântat de el. Lasă-l să te pătrundă și să îți încălzească inima.

„Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint, și cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea.”

Eclesiastul 5:10

Din ziua căderii omului, sufletul acestuia moare de foame. În starea noastră de orbire nu înțelegem de ce avem nevoie pentru a ne hrăni suficient.

Nenumărate sunt căile pe care le-am încercat; dar tot nu am găsit ajutor de durată pe nici una dintre ele. Dacă cineva iubește banii, aceștia devin esența vieții lui, dar, indiferent câți bani strânge acel cineva, sufletul nu îi va fi împlinit niciodată. Indiferent cât de bogată este o persoană, ea tot mai tânjește după noi bogății.

De ce?

Suntem ținta înșelării diavolului: credem că foamea persistentă a sufletului se datorează faptului că ducem lipsă de bani sau de bogății mai mari. Nu ne dăm seama că suntem pe o cale care nu ne poate împlini sufletul. Singurul care ne poate ajuta în această întristare este Domnul. Când Se apropie de o persoană rătăcită și amăgită, El o face mai înfometată și mai însetată după dreptate ca niciodată până atunci.

Isus îți arată că tot ce vezi în jurul tău va pieri; și se va cere sufletul într-o zi, iar tu vei fi îngropat. Atunci vei apărea în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu unde toți ne înfățișăm cu mâinile goale. Nu ne putem lua aurul și argintul cu noi; chiar dacă am putea, ele nu ne-ar putea răscumpăra sufletul.

Atunci rămân puține întrebări. Da, doar o întrebare rămâne: Am un Dumnezeu plin de har sau îmi va da El sentința de „pierdut”?

Când Dumnezeu, prin Duhul Său, stârnește această întrebare într-o persoană, sufletul începe să tânjească după mântuire, iar apoi, întoarce spatele tuturor izvoarelor acestei lumi, care sunt ca niște cisterne sparte care nu pot ține apa.

Totuși, Dumnezeu nu dezamăgește. El Însuși a spus: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi saturați.” Iar Dumnezeu este la fel de bun ca și Cuvântul Său. El îți dăruiește adevăratele comori. El Însuși devine locuitorul inimii tale. Atunci ești bogat cu adevărat.

„...nimănui nu-i pasă de sufletul meu.”

Psalmi 142:4

În timpul zilelor din urmă dragostea celor mai mulți se va răci. Iată de ce crește rata singurătății pe pământ. Dintotdeauna, omul a intrat singur în lume și a părăsit-o singur. Însă în zilele din urmă, până și timpul dintre naștere și moarte va fi caracterizat de însingurarea omului.

Marele ideal al zilelor noastre este independența, de aceea se rup toate legăturile cu ceilalți – chiar și legăturile iubirii.

Mulți oameni pot spune astăzi: nimănui nu-i pasă de mine. Poate unora le pasă de ce poți să le oferi. Dacă deții bunuri materiale, întotdeauna se va găsi cineva interesat să primească o parte din ele.

Dar când vine vorba de tine, de persoana ta, de sufletul tău, cine este atent la tine? Chiar dacă te simți singur precum o pasăre pe acoperiș, nu poți spune că nimănui nu îi pasă de viața ta.

Chiar de crezi că, din punct de vedere spiritual, îi semeni lui Lazăr aflat în fața ușii bogatului, tot este ceva ai Căruia ochi te veghează.

Este vorba de Dumnezeu.

Dumnezeu este mulțumit cu El Însuși, dar chiar și așa, El are nevoie de tine. S-a legat de tine în dragoste, a luat suferința singurătății tale asupra Sa și ea a devenit parte din El. Inima Lui nu Își găsește odihna până când nu are comuniune cu tine.

Ascultă-L pe Domnul. El vorbește cu tine prin Cuvântul Său. Este atât de plin de putere încât sparge singurătatea, pentru că, pe temelia eternă a mântuirii, tu nu mai ești singur. Isus te-a cumpărat pentru Dumnezeu dându-Șe pe Sine pentru tine. De aceea, Dumnezeu este de partea ta. El este pentru tine, cu tine.

Nu-L lăsa afară din viața ta, pentru că atunci vei fi singur de tot, singur în viață, singur în moarte, singur la judecată. Iar apoi doar iadul îți va mai rămâne.

Lasă-L pe Isus în inima ta. El este interesat de viața ta.

Astăzi este timpul harului. Astăzi trebuie să-L găsești pe Dumnezeu.

„...a făcut curățarea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi în locurile preaînalte.”

Evrei 1:3

Cât de greu este să crezi în iertarea plină de har a tuturor păcatelor tale! Parcă îți vine din ce în ce mai greu cu fiecare an ce trece.

Marele har este atunci când Dumnezeu îl iartă pe cel păcătos pentru prima dată. Nimeni nu poate crede și accepta această iertare dacă nu primește Duhul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, este mai ușor să cred în harul primit întâia oară, decât să cred că Dumnezeu mă iartă din nou și din nou, chiar și după aceea.

Adânc înrădăcinată în natura noastră este căutarea ajutorului în noi înșine. De aceea mă întorc mereu și mereu la calea auto-îmbunătățirii, dar cu îngrijorare crescândă trebuie să recunosc că nu am parte de succes. Încetîșor, frica își face loc în mine – voi atinge vreodată ținta? Dumnezeu m-a mântuit și m-a pus pe calea bună, dar eu nu reușesc să umblu pe ea.

În timpul căutării sufletului meu, apar multe din amintirile păcatului meu. Unele au lăsat umbre de-o viață asupra mea. S-au fixat în mintea mea și ies la suprafață de fiecare dată când trebuie să-mi rezolv problemele cu Dumnezeu.

Da, este greu să crezi harul lui Dumnezeu; există o singură cale posibilă și anume să-L crezi pe Dumnezeu pe cuvânt.

Dumnezeu S-a odihnit după ce a creat totul și a fost foarte bine. Tot așa, Isus S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu când Și-a terminat lucrarea de mântuire. Nu există nici un păcat pe care Isus să nu-l fi ridicat de pe tine. Isus a murit și a plătit pentru păcatele tale din trecut, prezent și viitor, atât pentru cele mărturisite, cât și pentru cele la care tu nu te gândești niciodată.

Dacă te adăpostești în Isus și te lași curățat în sângele Lui, păcatul nu mai rămâne în tine.

Ascultă, tu, căruia îți vine atât de greu să crezi! Păcatele tale sunt ascunse în Isus. El a săvârșit purificarea ta în fața lui Dumnezeu. Iar ceea ce este valid înaintea lui Dumnezeu este valid și pentru tine.

„Ca unii care cunoaștem deci frica de Domnul, pe oameni căutăm să-i încredințăm.”

2 Corinteni 5:11

Aici ni se vorbește de o frică diferită de cea a robului. Este frica celui care iubește. Frica robului ține de lege, pe când frica iubirii este legată de har.

S-a întâmplat ceva cu tine când ai descoperit harul lui Dumnezeu: ai devenit un om diferit. Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inima ta de către Duhul Sfânt, împreună cu o frică nouă, frica de a nu fi pe placul celui pe care Îl iubești. Dragostea nu își caută propriul interes.

Gândul mântuitor al lui Isus nu este în întregime împlinit, pentru că El îi cunoaște pe cei care nu cred încă. Ei nu sunt lipsiți de importanță pentru El. Isus iubește fiecare persoană în mod individual. Isus Își împărtășește iubirea pentru cei nemântuiți cu cei care-L iubesc, pentru că știe că asta îi va determina pe aceștia din urmă la acțiune. Dragostea se teme ca nu cumva să nu fie în acord total cu voia lui Isus. Așa simțea Isus față de Dumnezeu. Așa simțim noi față de El.

Avem rude, vecini și colegi de muncă care trebuie câștigați pentru Isus și există un mare număr de oameni pe câmpul de misiune care trebuie să fie mântuiți.

Nu trebuie să ajungi la toți, doar la cei câțiva oameni de care Dumnezeu vrea ca tu să te îngrijești. Nu trebuie să te implici în fiecare lucrare misionară, dar există câteva zone de pe câmpurile de misiune cu care Dumnezeu te-a însărcinat.

Trebuie să fii parte a acestei însărcinări de a mărturisi. Trebuie să-I ceri lui Dumnezeu să pregătească drumul dinaintea ta și să te ajute în această responsabilitate importantă și dificilă. Există o luptă care trebuie dusă în rugăciune, deoarece fiecare persoană trebuie înconjurată cu rugăciuni de mijlocire pentru ca dușmanul sufletelor să îi dea drumul.

Nimeni, în ziua veșniciei, nu va regreta că a sacrificat din timpul, din puterea și din banii lui pentru ca alții să fie mântuiți. Isus vrea să Își împărtășească durerea cu cei care-L iubesc.

Fie ca voia Lui să devină a ta. Roagă-te, dăruiește și du-te!

„Doamne, ce mulți sunt vrăjmașii mei!”

Psalmi 3:1

Ai mulți dușmani?

La început probabil vei spune că nu! Te înțelegi bine cu cei cu care ai de-a face, îi tratezi cu bunătate și ei pe tine la fel. Te străduiești mult să trăiești în pace cu ceilalți, dacă se poate.

Totuși, nu poți ignora cuvintele lui Isus care ne spun că El a venit să aducă dezbinare.

Există o dușmănie ascunsă între tine și cei care nu îi aparțin lui Isus. Voi sunteți parte a două împărății conduse de doi regi diferiți. Acest lucru va fi scos la iveală când va izbucni persecuția creștinilor; atunci se va vedea că dușmanii unui om pot fi până și colegii lui de muncă.

Și acum se simte asta în spatele înfățișării lor bune și zâmbitoare și se va simți și mai mult chiar înainte de a doua venire.

Totuși, dușmanii sufletului tău nu sunt doar în jurul tău. Ai un vrăjmaș în propria carne: vechea ta natură egoistă care nu vrea să moară și care încearcă să te țină departe de tot ceea ce te apropie de Isus.

Dacă nu știi nimic despre acest vrăjmaș, ești în pericol. Carnea nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate. Dacă firea ta câștigă, Îl alungă pe Isus din tine.

În spatele tuturor dușmanilor se află vrăjmașul principal, adică Satan. În răutatea lui, el nu se poate împăca cu faptul că vei fi mântuit și că Îl vei onora pe Miel. Te vrea cu el în iad și așteaptă ca o fiară sălbatică momentul în care se poate arunca asupra ta.

Da, ai dușmani! Când te gândești la ei, începi cu adevărat să te întrebi dacă vei ajunge vreodată în cer.

Caută răspunsul la Isus! El este învingătorul tău! Spune-I cât de slab ești. Mulțumește-I că a înfrânt toate puterile celui rău. Ascunde-te în Evanghelie și vei deveni de neînvins. Nimeni nu poate întrece puterea celui care, în neputința lui, se agață de Isus.

12 Noiembrie

„Dar eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.”

Faptele Apostolilor 20:24

Cum ajungi la concluzia că viața ta nu valorează nimic? Mulți creștini care duc o luptă neîncetată cu ei înșiși își pun această întrebare. Ei știu că se gândesc mult prea mult la ei și tânjesc după o viață în care nu se află înconținut în centrul lumii lor de idei.

Cuvântul lui Dumnezeu te ajută când ești împotmolit în împrejurări.

Pavel a trăit mulți ani ca fariseu, avându-se pe el însuși în centru. Pioșenia lui, zelul și slujba lui contau, dar viața lui devenise o viață de sclavie și se adâncea tot mai mult în păcat în timp ce încerca să-L slujească pe Dumnezeu. Da, a ajuns să fie un om violent și un ucigaș.

Când Pavel a fost mântuit, Isus a devenit totul pentru el. Nu mai avea nimic de făcut sau de câștigat. Era bogat prin credința în Mântuitorul lui.

Tot ce își dorea era să își termine alergarea și să își păstreze credința. Trebuie neapărat să atingi ținta mântuirii tale. Această cursă se poate compara cu o competiție de alergare care ni se aplică tuturor și în care trebuie să perseverăm, pentru că altfel nu ne atingem țelul.

Ca și copil al lui Dumnezeu, știi din experiență ce te poate ajuta în îndeplinirea țelului. Dacă apelezi frecvent la Cuvânt, lumea spirituală invizibilă devine vie pentru tine și ajungi să realizezi cât de incert este totul pe pământ. Ți se amintește cât de scurtă poate fi viața omului. Bogățiile și belșugul de har îți apar în fața ochilor și vezi că cerul este ceea ce contează.

Cuvântul lui Dumnezeu spune, în același timp, că Domnul ți-a dat o responsabilitate. S-ar putea să fie mică și neimportantă în opinia altor oameni, dar împlinește-o! Nu față de alți oameni ești tu răspunzător.

Dacă permiți responsabilității și țelului lui Dumnezeu să facă parte din viața ta, toate celelalte devin secundare. Legăturile cu lumea slăbesc în timp ce tu te legi tot mai strâns de cer. Știi că viața ta nu are valoare decât dacă termini alergarea și îți îndeplinești responsabilitatea.

„...ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre...”

Evrei 10:34

Ne uimesc primii creștini. Imaginați-vă cum au acceptat ei confiscarea bunurilor lor, și încă bucuroși. Cum au putut accepta așa ceva? Ei erau încredințați că dețin posesiuni mai bune și mai rezistente care nu se distrug, o bogăție pe care nimeni nu le-o putea fura. Acea bogăție era a lor.

Un creștin este bogat din două puncte de vedere. În primul rând, este bogat în Isus. Isus împarte tot ce are și tot ce este cu cei pe care îi iubește. Pe lângă aceste bogății de neînțeles, Domnul revarsă asupra copiilor Lui multe binecuvântări temporare.

Există o diferență mare între cele două forme de bogății. Una aparține în întregime vieții pământești, iar cealaltă aparține atât timpului, cât și veșniciei. Mai devreme sau mai târziu vom pierde toate darurile pământești de la Domnul. Se va întâmpla în ziua morții noastre, dacă nu mai devreme. Pentru mulți oameni se întâmplă cu mult înainte. Dumnezeu este atât Cel ce dă, cât și Cel ce ia.

Mulți creștini au acest lucru în comun cu cei din Biserica primară: au învățat din experiențe amare ce înseamnă să fii persecutat de dragul lui Isus. Mulți creștini și-au pierdut locul de muncă, libertatea și familia pentru că au crezut în Isus. O persoană se simte săracă când i se ia totul. Cu toate acestea, un creștin nu este sărac într-o asemenea situație, pentru că el are o comoară pe care nimeni nu i-o poate lua. Când Dumnezeu ia de la el bogăția vremelnică, o face pentru ca bogăția eternă să devină mai dragă inimii lui.

Se poate ca oamenii să își confişte proprietățile pentru că îi aparțin lui Isus. Este bine ca un creștin să accepte această posibilitate. Dacă trăiești în Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul te va ajuta prin această încercare, îți va da bucurie în bogățiile tale eterne. El te va asigura că fericirea vieții nu stă în ceea ce avem pe pământ, ci că bogăția ta este Isus. Pe El îl ai în cer și în inimă și nimeni nu îl poate lua de la tine. Așadar, ești bogat în mijlocul sărăciei și al tristeții.

14 Noiembrie

„Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea.”

Luca 15:22

Cuvântul lui Dumnezeu folosește de multe ori haina ca pe o imagine a mântuirii. Nu putem ignora acest lucru nici în pilda fiului risipitor. Tatăl nu vrea să păstreze cea mai bună haină pentru sine, ci i-o dă copilului lui pierdut.

Așa este și în Împărăția lui Dumnezeu. Domnul vrea să ne vadă îmbrăcați în Isus. Prin urmare, Cuvântul lui Dumnezeu ne sfătuiește să ne îmbrăcăm cu El și să o facem în mod constant.

Aceasta are loc prin credință. Dacă te încrezi în Isus, El este al tău. Nu există alt rând de haine mai bune care să îți ascundă toate păcatele. Nu există deficiență sau imperfecțiune care să nu fie acoperită de Isus.

Nu știm de câte ori s-a uitat fiul risipitor la haina lui. Mă întreb dacă, din nou și din nou, ea l-a asigurat în privința iubirii tatălui lui. Un copil al lui Dumnezeu nu se poate uita la această haină îndeajuns oricât de des ar face-o. El poartă o haină care îl asigură că este copil de rege.

Ești plin de uimire: poate fi chiar așa?

Ești încă tentat să te uiți la hainele murdare și ponosite pe care le purtai înainte. Acele haine spun povestea vieții tale. Nu poți înțelege că trebuie să fii îmbrăcat într-o haină care este rezultatul vieții și al morții altei persoane, însă așa este.

Toate mulțumirile și laudele pentru Dumnezeu își găsesc originea în bucuria că Isus te îmbracă în neprihănirea Lui. Acest lucru merge dincolo de tot ce poți tu înțelege. Așadar, trebuie să îl auzi din nou și din nou, pentru ca să-i poți accepta mesajul prin credință. Prin harul lui Dumnezeu, inima ta poate cuprinde lucrarea Domnului Isus.

Nu ești singurul care va privi întruna haina cea mai bună. Tatăl tău din cer o vede și El și Se bucură de ea pentru că Îi amintește de Isus, Fiul Lui iubit. Când Dumnezeu Se uită la tine, Îl vede pe Isus. Aceasta este taina și bogăția mântuirii.

Prin urmare, nu trebuie să disperi din cauza nevredniciei tale. Dacă crezi în Isus, ești îmbrăcat în Isus și astfel ai cea mai bună haină. Îmbrăcat în ea, poți sta în fața lui Dumnezeu pentru totdeauna.

„Căci, dacă este deșertăciune în mulțimea viselor, nu mai puțin este și în mulțimea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu.”

Eclesiastul 5:7

Petreci mult timp visând? Mulți tineri fac asta. Își tot închipuie cum va fi într-o zi, până când pătrund în spiritul unei lumi de fantezie care le amenință simțul realității.

Acesta nu este un pericol doar pentru cei tineri. Mulți oameni de vârstă mijlocie visează la o vreme când vor arăta bine și vor trăi în confort, însă mulți au fost dezamăgiți. Li s-a părut ceva normal să formeze un cuplu, până când unul dintre ei a fost luat brusc.

Visele te împiedică să îndeplinești cerințele vieții de zi cu zi. Dumnezeu are o chemare pentru tine în care trebuie să Îl slujești. Iar slujirea pe care o vei îndeplini acum, nu o poți îndeplini mai târziu. Asta se aplică și rolului tău în Împărăția lui Dumnezeu. „Vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.” Este adevărat și în viața ta. Așadar, Domnul te cheamă să Îl slujești astăzi.

Nu te visa într-un viitor necunoscut, nu te visa nici altundeva. Slujește-L pe Dumnezeu acolo unde ești.

Pavel știa ce înseamnă să te temi de Domnul, așa că a încercat să îi convingă și pe alții să îi urmeze pilda. Știa că trăiește o singură dată viața de aici, de pe pământ și mai știa că Dumnezeu pregătise dinainte lucrări bune pentru el.

Vei sta în fața Domnului și vei da socoteală de viața ta. Dacă te lași pe seama viselor, nu vei realiza multe lucruri.

Visele, printre altele, te fac nemulțumit de condițiile pe care ți le-a dat Dumnezeu ca să-L slujești și devii nerecunoscător. Nu mai spui: „Azi aud. Azi cred. Azi slujesc.”

Trebuie ca Dumnezeu să te copleșească. El e dezgustat de toate visele tale. În schimb, vrea să te încrezi în El, pentru ca să îți poată purta de grijă.

Niciodată nu ți-a promis că viața ta pe pământ va fi ușoară, El știe că este întotdeauna dificil să renunți la tine însuși, să îți iei crucea zilnic și să Îl urmezi, dar îți poartă de grijă. Vrea să îți dea pâinea de fiecare zi și vrea să te învețe că încă nu suntem în cer. Acum este vremea să fim copleșiți de Dumnezeu și să Îl slujim din toată inima.

„Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele, este un om chibzuit.”

Proverbe 10:19

Ți-e dificil să taci? Trebuie să vorbești tu tot timpul? Este periculos să vorbești prea mult, deoarece, odată ce majoritatea subiectelor de conversație s-au epuizat, conversația ajunge încetîșor în domenii și subiecte asupra cărora ar fi mai bine să nu spunem nimic, pentru că nu trebuie să spunem tot ce știm. De multe ori arăți mai multă dragoste dacă nu transmiți mai departe ceea ce știi.

Cât de des ne considerăm pe noi înșine judecători? Vorbim în așa fel încât alții să înțeleagă exact ce vrem să spunem, dar bârfa este un păcat care distruge. A despărțit mulți prieteni. Am spus ceva ce ar fi trebuit acoperit de dragoste și, deși cealaltă persoană nu a auzit ce am spus, se abat umbre asupra relației noastre; nu mai trecem cu vederea greșelile celeilalte persoane. Isus spune că vei fi judecat în același fel în care tu îi judeci pe alții, iar criteriile pe care le folosești tu când îi judeci pe alții și se vor aplica într-o zi și ție.

Cum va fi acea zi pentru tine? Ai observat că deseori ești mai dur în judecata ta chiar în domeniile în care tu ești slab?

Închipuie-ți că îți auzi din nou cuvintele! Închipuie-ți că trebuie să-ți revezi viața prin prisma vorbelor pe care le-ai spus despre alții! Închipuie-ți că trebuie să fii judecat chiar de cuvintele tale!

Dumnezeu nu vede așa cum văd oamenii, ci El Se uită la inimă. Iar ea este necurată și înșelătoare. Cuvântul lui Dumnezeu spune că trebuie să îți ții în frâu limba. Limba este un foc, o lume a răului printre celelalte părți ale corpului. Evită vorbăria multă. Petrece-ți timpul îmbucurând și încurajând alți oameni. Vorbește mai întâi cu Dumnezeu despre propriile tale păcate. Cere-I milă, pentru tine și pentru fratele tău.

„Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

Isaia 53:5

Păcatul ne-a frânt inima; s-ar putea ca noi să fugim de acest adevăr. S-ar putea și să încercăm să vindecăm ce este zdrobit, asemeni altor milioane de oameni.

Există multe căi pe care poți merge, dar numai una te duce spre țel. Isus este singurul care îți poate vindeca sufletul, iar El nu o va face arătându-ți încotro să o apuci.

Ci îți va atrage atenția asupra căii pe care a mers El: calea Calvarului.

Sufletul tău nu va fi vindecat printr-un tratament sau printr-altul. Nu, ești vindecat prin rănilor Lui.

Sângele lui Isus te curăță de orice păcat. Prin lucrarea Sa la cruce, El a scos păcatul din inima ta și l-a luat asupra Sa. De aceea Dumnezeu L-a lovit cu suflarea mâniei Lui.

Există vindecare pentru suflet prin rănilor lui Isus. Când Isus te vindecă, primești și pace – pace cu Dumnezeu. Niciodată nu vei avea pace cu tine însuși, fiindcă există multă frământare interioară în viața unui păcătos, chiar și mântuit, din cauza conflictului constant dintre duh și carne.

Totuși, eu am pace în Isus. El a fost pedepsit, a ispășit pentru toate păcatele mele. Deci păcatul nu mă mai poate despărți de dragostea lui Cristos, pentru că prețul pentru salvarea mea a fost plătit pentru totdeauna de către Altcineva. Mă pot odihni în lucrarea Lui terminată.

Nu trebuie să depun nici un efort pentru a înfăptui ceea ce deja s-a înfăptuit.

Păcatul ne-a ruinat mai mult decât am putea înțelege, dar să fii un păcătos împăcat cu Isus contează enorm. Cât de bine este să aparții unui popor care știe să mulțumească pentru faptul că El a fost pedepsit, iar noi am fost vindecați prin rănilor Lui.

„...umblăm din loc în loc.”

1 Corinteni 4:11

Unul dintre cele mai mari daruri din partea lui Dumnezeu este ușa care îți aparține și pe care, când o închizi, ești acasă. Poate ai o casă mai mare sau una mai mică, mobilată mai bogat sau mai sărac. Cei mai mulți oameni nu se gândesc prea mult la casă, doar se bucură că au un loc de care aparțin. Pavel și prietenii lui erau pe drumuri, nici Isus nu a avut o casă. Trebuia ca ei să trăiască sub acoperișurile altor oameni sau să petreacă noaptea sub cerul liber.

Pentru fiecare om fără adăpost este o binecuvântare faptul că suferința lui este cunoscută de Isus. În special în secolul în care trăim, umblarea pe urmele lui Isus i-a dus pe mulți oameni departe de casele lor, în închisori sau în tabere de muncă forțată, pentru că nu au vrut să ascundă faptul că Îi aparțineau lui Isus.

Să nu-i uităm pe cei întemnițați care tânjesc să trăiască într-un loc în care să aibă cheia de la ușa lor. Frica, nesiguranța și neliniștea le lungesc zilele și nopțile și nici un zid de închisoare nu poate opri săgețile arzătoare ale celui rău.

Haideți să recunoaștem că toate darurile pe care le avem de la Dumnezeu sunt un împrumut. Isus a spus că este cu noi întotdeauna, până la sfârșitul veacului, dar nu a spus că vom avea întotdeauna o casă pe pământ. Mai întâi veniți să fim mulțumitori. În bunătatea și în grija Lui, Isus a vrut să ai ceea ce El nu a avut. El a dăruit multor oameni singuri sau cu familii o casă pe pământ care le aparține. Haideți să ne amintim să Îi mulțumim lui Dumnezeu! Veniți, prin ospitalitate, să împărtășim cu alții darurile pe care ni le-a dat Dumnezeu.

Mulți oameni în vârstă sunt nevoiți să-și părăsească într-o zi casa, lucru care ni se poate întâmpla și mie, și ție. Chiar și atunci, Dumnezeu nu ne abandonează. Cei mai mulți oameni se acomodează în mediul înconjurător, dar în esență, un creștin nu este niciodată pe drumuri. Isus nu a fost pe drumuri, Pavel nu a fost pe drumuri și nici tu nu vei fi pe drumuri când vei crede. Ești în drum spre Casa pe care nu o vei părăsi niciodată, unde Isus a pregătit un loc pentru tine. Așadar, inima ta nu trebuie să fie îngrozită, nici descurajată. Aici, pe pământ, condițiile și împrejurările sunt schimbătoare, dar în relația cu Isus ele nu se schimbă. Poți trăi lumina Lui. Fiecare zi este o zi de călătorie care te apropie de Casa ta veșnică.

„De aceea, cu atât mai mult, trebuie să ne ținem de lucrurile pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele.”

Evrei 2:1

Există mulți oameni care s-au numit creștini. După ce îi întâlnești, nu poți să nu te întrebi: De ce au căzut de la credință?

Cei mai mulți încep prin a devia încet înainte să cadă și numai câțiva hotărâsc conștient că nu mai vor ca Dumnezeu să fie Tatăl lor, iar Isus Răscumpărătorul și Salvatorul lor. Apostazia poate fi comparată cu o mișcare de alunecare înceată care îl duce pe creștin încet și pe neașteptate departe de Isus.

Apostazia se așază pe frontul din interior. Cuvântul lui Dumnezeu este auzit încontinuu, dar nu i se mai dă atenție, pentru că nu mai ajunge în inima omului. Păcatele nu sunt mărturisite și recunoscute, motiv pentru care curățirea păcatosului devine ceva îndepărtat și teoretic.

Dacă în predică i se fac observații asupra lucrurilor nepotrivite, nu le ia în seamă. Viața poate continua tot așa ca înainte. Te mai miră faptul că o astfel de indiferență își lasă amprenta în exterior? Se dezvoltă o atitudine critică față de congregație, omul participă la întâlniri tot mai rar și până la urmă nu mai merge deloc.

Da, asta s-a întâmplat multor creștini și totul a început când nu au luat aminte la ce au auzit.

Trebuie să trăiesc într-o relație apropiată cu Cuvântul lui Dumnezeu, în lumina căruia sunt demascată din nou și din nou. Trebuie să mă dezbrac de toată neprihănirea mea proprie, în timp ce văd abisul corupției din mine prin Cuvântul lui Dumnezeu.

În același timp, Duhul lui Dumnezeu trebuie să dea viață cuvintelor despre Isus în inima mea. Trebuie să aprindă în sufletul meu adevărul că Încercătorul și Răscumpărătorul meu a părăsit gloria cerească pentru a mă salva.

Nu pot trăi fără să îmi amintesc că sângele lui Isus îmi curăță sufletul necurat de toate păcatele. De fapt, trăiesc în baza acestui lucru, este pâinea vieții pentru sufletul meu. Trebuie să iau în seamă aceste cuvinte, altfel mor.

„L-au plâns și l-au mângâiat pentru toate nenorocirile pe care le trimisese Domnul peste el.”

Iov 42:11

Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că diavolul nu poate aduce o nenorocire asupra creștinului decât dacă Dumnezeu îi permite, dar mulți creștini cred că Dumnezeu nu îl va lăsa să facă așa ceva. Gândurile lui Dumnezeu sunt, după cum știi, de pace și nu de nenorocire.

Lui Dumnezeu Îi pasă cu adevărat de noi, El are în vedere mântuirea noastră și vrea ca noi să slujim în planul Lui veșnic de mântuire. Pentru unii oameni aceasta înseamnă că sunt loviți de tristețe, de nenorocire și de necaz. Iov este o mărturie în acest sens.

Nici unul dintre cei trei prieteni ai lui Iov nu a înțeles care era motivul suferinței acestuia. Dumnezeu a vrut să îi arate diavolului că avea un slujitor care se temea de El și care evita răul chiar și atunci când nenorocirile se revărsau asupra lui.

Mulți creștini au simțit la un moment dat că Dumnezeu îi tratează ciudat și nu își puteau explica modul în care Acesta a acționat, așa că au fost nevoiți să se mulțumească cu credința. Toți copiii lui Dumnezeu sunt în mâna Domnului. Dumnezeu nu ne călăuzește pe toți la fel. Unii creștini au de perseverat prin greutăți și prin suferințe, alții au o minte dificilă cu care se luptă. Pe unii creștini Dumnezeu îi lasă să treacă prin viață singuri, pe când altora s-ar putea să le rezerve o soartă grea în căsnicie. Dumnezeu niciodată nu Își cere scuze pentru acțiunile Sale, însă Și-a asumat responsabilitatea pentru nenorocirile prin care a trecut Iov. La fel este și în cazul tău. Nici măcar o vrabie nu cade la pământ fără voia Tatălui tău.

Potrivit cu modul nostru de gândire, noi L-am onora pe Dumnezeu mai mult dacă nu ne-ar încovoia și nu ne-ar smeri prin încercări. Dar abia ne cunoaștem pe noi înșine. Dumnezeu ne cunoaște desăvârșit. Putem primi ajutor din Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tuturor lucrurilor care ni se întâmplă. Cum poți ajunge să crezi că nici o nenorocire nu se întâmplă fără Dumnezeu?! El vrea să te primească în cele mai grele momente ale vieții tale, vrea să îți atingă poverile, astfel încât ele să devină o binecuvântare pentru tine. Nu înțelegeți întotdeauna voia lui Dumnezeu, dar trebuie să crezi ceea ce El a spus.

21 Noiembrie

„Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

Evrei 4:16

Ne este mult mai la îndemână să Îi cerem lui Dumnezeu să ne ajute decât să ne dorim să găsim harul care ne ajută. Fără să ne dăm seama, punem harul în decor din cauza naturii noastre vechi care are încredere doar în ceea ce îi aparține.

Deci este nevoie să fii instruit și îndreptat de Cuvântul lui Dumnezeu.

Când te călăuzește Dumnezeu, toate lucrurile caută să te păstreze în har, tu fiind astfel nevoit să îl găsești mereu și mereu. O vei face atunci când toate resursele tale se termină, deoarece atunci când nu mai poți înainta, începi să te întrebi ce poate face Isus. Când ești descurajat din cauza egoismului care se lipește de tine, poți începe să fii mulțumit cu Cel care nu a venit să Se salveze pe Sine.

Nu găsești ajutor mai mare decât în harul lui Dumnezeu, iar când el îți umple inima, te îmbogățește chiar dacă ești sărac. Primești din belșug, chiar de crezi că nu ai nimic.

Trebuie să te înfățișezi în fața tronului lui Dumnezeu.

Ți-e frică? Ți-e teamă că vei fi condamnat când vei ajunge în fața Celui sfânt? Trebuie să ții minte că nu ești primul care stă în fața tronului lui Dumnezeu.

Isus a fost acolo înaintea ta când a primit judecata pentru toate păcatele tale. Și ce a luat Isus de pe tine, nu mai aruncă niciodată înapoi asupra ta. Isus a transformat tronul de judecată în tronul de har pentru tine, cel care te adăpostești în El. Apropie-te, deci, de tronul lui Dumnezeu cu încredere. Dumnezeu nu va refuza intrarea ta, nu va scoate la lumină toate lucrurile lipsite de succes și zadarnice din viața ta, ci te va lăsa să găsești har. Imaginează-ți că ești întâmpinat cu har! Când toate au fost spuse și făcute, mai rămâne un singur lucru: să fii înconjurat de plăcerea lui Dumnezeu.

Atunci toate lucrurile îți vor fi date, împreună, ca ajutor în nevoie. Dumnezeu nu ajunge prea târziu, nu te-a uitat, ci ochii Lui te veghează. A păstrat ce este mai bun pentru sfârșit.

„De aceea a îndrăznit robul Tău să-Ți facă această rugăciune.”

2 Samuel 7:27

Ne este greu să tăcem în timpul rugăciunii. De aceea spunem mereu, alături de ucenici: „Doamne, învață-ne să ne rugăm.” Nu ne putem ruga decât dacă Dumnezeu toarnă în noi Duhul rugăciunii. Și Duhul rugăciunii este Duhul harului. Când Dumnezeu i-a descoperit lui David ce îi va da, el a găsit curajul de a se ruga sau, cum spune el literal, și-a găsit inima să se roage.

Exact așa este și în viața ta. Legătura rugăciunii cu cerul este în ordine, atunci când comorile și bogăția harului sunt descoperite. Nu există nici o ușă închisă care trebuie deschisă mai întâi, iar ochiul inimii tale vede că Isus Ți-a pregătit calea până la Dumnezeu.

O viață în Evanghelia împlinită și nemeritată înseamnă comuniune strânsă cu Dumnezeu în rugăciune. De vreme ce îi este greu să rămână în credința harului nemeritat al lui Dumnezeu, viața noastră de rugăciune poate deveni foarte săracă. Dumnezeu a vrut să construiască o casă pentru David, dar cuvintele Lui nu au exprimat și ceea ce trebuia să facă David. Ele spun doar ce urma să facă Dumnezeu pentru el. David a devenit mic în ochii lui din cauza acestor cuvinte și s-a numit pe sine rob. În același timp, știa al Cui rob era. Un rege nu este niciodată mai măreț decât atunci când își pleacă genunchiul în fața Regelui veșniciei. Atunci și-a găsit David locul, a fost receptiv la comorile lui Dumnezeu. Lucrul minunat este că dacă îți găsești locul potrivit în relație cu Isus, atunci găsești ce ai nevoie în inima ta ca să te rogi.

În spatele rugăciunii adevărate stă recunoașterea lipsei tale de putere și a neajutorării tale. Găsești numai păcat, sărăcie și dezorientare în tine însuși. Cu această frământare profundă, vii în fața tronului de har, pentru ca să găsești milă și ajutor. Duhul rugăciunii te atrage la Dumnezeu. În același timp, vii cu frică și cu tremur, dar și în deplina siguranță a credinței, pentru că știi că Dumnezeul tău te așteaptă. Se apleacă spre tine și îți ascultă rugăciunea. Deci rugăciunea te face să ascuți sunetul pașilor Lui. Ți-ai găsit inima pentru rugăciune.

„El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.”

1 Petru 2:22

În lupta împotriva păcatului este foarte util să te gândești la Isus. Da, secretul victoriei tale stă în a te întoarce spre El. Dacă o faci, Îl accepți pe Isus, Cel care a distrus lucrările diavolului. Acesta este cel mai important lucru în viața ta de creștin.

Isus nu a comis nici un păcat. Însă aceste cuvinte nu te caracterizează și pe tine. Știi că este deosebit de periculos să păcătuiești, pentru că păcatul te desparte de Dumnezeu. Cu toate acestea, s-ar putea să te surprinzi că nu ești mai deosebit, pentru că, în ceasul ispitirii, păcatul îți pare și ție inofensiv. Spre rușinea ta, trebuie să privești înapoi la viața ta. Câte gânduri rele și necurate se ascund în adâncul minții tale? Ce e de făcut? Trebuie să te adăpostești în Isus.

El nu este ca tine, în El nu există nici un singur gând necurat. Diavolul nu a putut să Îl ispitească așa cum ar fi vrut, pentru că Isus S-a împotrivit. Umplut de Cuvântul lui Dumnezeu, El a combătut toate atacurile diavolului. În lumea mea necurată există un loc în care nu este păcat, și anume acolo unde este Isus. De fiecare dată când alerg la El și mă ascund în dreptatea Lui, săgețile otrăvitoare ale păcatului nu mă rănesc. Păcatul nu poate pătrunde prin lucrarea lui Isus. Problema mea este că trăiesc și mă odihnesc mult prea puțin în Evanghelie, sunt prea ocupat cu ceea ce trebuie să fac ca și creștin. Este atât de greu să înțeleg că a fi creștin înseamnă a rămâne în Isus, fiindcă pare prea ușor, dar este adevărat. Isus a spus-o, iar în gura Lui nu s-a găsit nimic înșelător.

Deseori încercăm să umblăm pe urmele lui Isus în baza puterii noastre, iar când eșuăm, ne rugăm lui Dumnezeu pentru mai multă putere. Încearcă ceva diferit. Pune nepuțința ta în fața Domnului și lasă Cuvântul Lui să îți umple inima. Lasă-L pe Salvatorul tău biruitor să trăiască viața de credință puternică în inima ta. El a învins păcatul și câștigă victoria pentru tine când îți pui încrederea în lucrarea Lui terminată.

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”

Exod 20:12

Ai păcătuit vreodată împotriva poruncii a cincea? Ți-ai mărturisit păcatele înaintea lui Dumnezeu? Sau privești poruncile Lui ca pe niște cuvinte goale? Ți-ai cerut iertare de la părinții tăi, după ce ai păcătuit împotriva lor? Sau asta nu se întâmplă niciodată?

Mulți tineri își critică părinții. Îi cunosc de aproape, nu le este greu să le vadă defectele și zi după zi pun lemne pe focul criticii. Rareori se gândesc ei că Dumnezeu adaugă poruncii a cincea promisiunea unei vieți lungi. Unii oameni și-au pierdut această binecuvântare tocmai pentru că au fost neascultători față de părinți.

Mulți tineri se gândesc că, atunci când ei vor fi căsătoriți, căsnicia lor va arăta diferit de cea a părinților lor, însă lucrurile nu decurg chiar așa, pentru că și ei, la rândul lor, sunt niște păcătoși căsătoriți unul cu altul. Unii oameni au avut o căsnicie nefericită, pentru că nu au învățat să îți respecte mama și tatăl. Alții intră în combinații financiare păguboase, pentru că au fost prea mândri să asculte sfaturile bune ale părinților. Mulți oameni au probleme la locul de muncă, pentru că nu au învățat să se smerească, iar alții au fost părinți răi pentru că au avut păcate nerezolvate împotriva poruncii a cincea în viața lor. Au pierdut binecuvântarea pe care Dumnezeu a atașat-o împlinirii acestor porunci.

Și mai grav este că mulți oameni pier pe veci pentru că nu vor să Îl asculte pe Dumnezeu. Nu poți disprețui ceea ce a spus Dumnezeu fără să te pierzi. Disprețuirea poruncilor lui Dumnezeu înseamnă disprețuirea Lui. Poruncile lui Dumnezeu Îi reprezintă voia căreia creștinul nu i se poate conforma doar pentru că simte că acest lucru ar fi convenabil. Poruncile lui Dumnezeu nu sunt sugestiile Lui, ci Cuvântul Lui viu. Dacă nu iei legea în serios, nu iei nici harul în serios.

Trebuie, deci, să îți cinstești părinții.

„A ajuns într-un chin ca de moarte și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge care cădeau pe pământ.”

Luca 22:44

Dumnezeu vrea să-L însoțim în Ghetsimani, pentru că ceea ce s-a întâmplat în noaptea aceea nu trebuie să rămână ascuns. Dumnezeu ne lasă să Îl vedem pe Fiul Lui, aplecat în rugăciune, din adâncul inimii Sale. În timp ce tremură de frica morții, El Îl cheamă pe Tatăl cu strigăte și cu lacrimi. Îl vedem pe Cel prin care au fost create toate lucrurile, cu care fiecare ființă este legată și care susține totul prin puterea Lui. Dumnezeu a hotărât că toate lucrurile vor sluji gloriei Lui. În același timp, Isus poartă păcatul întregii lumi, de aceea calea Lui era atât de grea. Cel mai greu lucru pentru El a fost să ridice povara incredibil de grea a păcatului pe cruce – sub judecata și sub mânia sfântă a lui Dumnezeu.

Isus știa cu ce avea de-a face, El Însuși fiind Dumnezeu. Îl cunoștea pe Dumnezeu de aproape, știa ce însemnau sfințenia și mânia Lui. Era, deci, plin de neliniște, conștient de faptul că nimic nu putea fi mai îngrozitor. În Evrei scrie că Dumnezeu L-a auzit, dar El trebuia să meargă pe drumul Calvarului, pentru că paharul mâniei lui Dumnezeu trebuia golit. Altfel, nu ai fi putut fi mântuit.

Este bine pentru ca un păcătos să Îl urmeze pe Isus în Ghetsimani, deoarece acolo înțelege cât a suferit Isus pentru el. Există o legătură strânsă între iubirea și suferința lui Isus. Iubirea poate fi exprimată prin cuvinte, dar este dovedită prin suferință. Sudoarea lui Isus era ca picăturile de sânge care cădeau pe pământ, atât de îngrozitor a fost chinul sufletului Lui, dar a îndurat durerea. Te mai poți îndoi că ești prețios pentru El?

Nu îți atinge inima faptul că altă persoană a trebuit să treacă printr-o asemenea suferință pentru tine? La Ghetsimani rămâi fără cuvinte. Păcatul tău devine dezgustător pentru tine și te ingenunchează. Ești aplecat în umilință și în rușine, dar, în același timp, umplut cu uimire sfântă și cu fericire. Dumnezeu tocmai ți-a spus cu cât drag te iubește.

**„Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi!
Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi.”**

1 Petru 4:14

Creștinii iubesc numele lui Isus, acest nume care te-a ridicat de atâtea ori. Isus a venit la tine în întuneric, când erai blocat și simțai că totul este lipsit de speranță. Cât de des te-a ridicat Isus din mocirla și mizeria păcatului și ți-a pus picioarele pe stâncă? A pus un cântec nou în gura ta. Ți se pare ciudat că iubești numele lui Isus?

Lucrul straniu este faptul că acest nume provoacă dispreț, pentru că el nu este numai iubit, ci și urât. Oamenii care sunt împotriva numelui lui Isus își îndreaptă mânia împotriva celor care Îl iubesc pe El, de aceea copiii lui Dumnezeu sunt batjocoriți de dragul numelui lui Hristos.

Biblia subliniază faptul că diferența dintre lumină și întuneric va fi mai acută înainte de revenirea Lui. Viața creștinilor va fi atunci mai asemănătoare cu cea pe care au trăit-o primii creștini.

Avem binecuvântarea de a trăi într-o țară unde Cuvântul lui Dumnezeu se predică de sute de ani și ne doare faptul că mulți oameni s-au eliberat de restricțiile lui Dumnezeu care interziceau felul de trai păcătos și în poftă. De aceea, ei au doar o atitudine disprețuitoare față de punctul de vedere creștin asupra vieții și asupra naturii umane. Disprețul lor este îndreptat înspre cei care iubesc numele lui Isus și trăiesc potrivit cuvintelor Lui. Mulți creștini experimentează acest lucru la școală, la locul de muncă, în familie și oriunde se întâlnesc cu necreștini. Doare să simți disprețul; mai ești considerat și ciudat. Ce te poate ajuta? Adevărul te poate ajuta: dacă iubești numele lui Isus, vei fi mereu însoțit de El. El stă lângă tine. Când ești insultat, adu-ți aminte că ai ceva ce dușmanii lui Dumnezeu nu au, iar Duhul slavei se odihnește peste tine. Trebuie să faci loc adevărului în inima ta. În mijlocul insultelor din partea oamenilor, tu ai Duhul lui Dumnezeu. El Se odihnește în viața ta cu toată slava Lui. Ce comoară – ce binecuvântare!

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți.”

1 Ioan 2:1

Păcatul ne desparte de Dumnezeu, el acționează ca o otravă împotriva relaționării sănatoase și vii cu Dumnezeu. Satan își folosește toată puterea pentru a-i face pe creștini să cadă și să trăiască în păcat. Odată ce a reușit, Satan încearcă să îl determine pe creștin să păcătuiască iar, fiindcă vrea ca păcatul să îi devină acestuia obicei. Când ți se întâmplă acest lucru, păcatul ți se pare din ce în ce mai inofensiv, până ajungi să crezi că i te poți adapta fără a-ți pierde comuniunea cu Isus. Dar așa ceva nu se poate. Dacă Isus nu te poate despărți de păcat, atunci păcatul te desparte de Isus. Salvatorul tău ți-a ispășit păcatele și a distrus lucrările diavolului în viața ta. Când păcătuiști îl slujești pe Satan; dar nu poți avea doi stăpâni. Cum poate scăpa un creștin de păcat?

Cel mai important lucru este să îți recunoști neputința. Iar apoi, pentru a te opri din păcat, trebuie să citești ce a scris Ioan în această privință. Înainte de a ne îndemna să nu mai păcătuim, Ioan ne spune: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” Sângele lui Isus Hristos este cel mai bun antidot împotriva păcatului. Poate crezi că iertarea de păcate te va încuraja să păcătuiști din nou; diavolul chiar vrea să ne ispitească făcând caz de iertarea pe care o putem primi dacă recădem. Dar dacă cunoști adevărul har al lui Dumnezeu, știi că nimic nu îți poate crea o ură mai puternică față de păcat decât primirea harului peste har. Este important să trăiești conform adevărului Evangheliei, dar dacă tu, ca și creștin, ești preocupat doar de lucrurile pe care ar trebui să le faci și de cum ar trebui să fii, păcatul va căpăta curând putere asupra ta. Cuvântul lui Dumnezeu spune că puterea păcatului este legea. Legea îți poate arăta calea, dar, dacă vei încerca să pășești pe această cale, vei descoperi că păcatul este o realitate vie.

Dacă trăiești sub sângele curățător, Domnul creează o dorință sfântă în inima ta, prin Duhul Lui. În neajutorarea ta, te adăpostești în Isus. Harul Lui este un scut împotriva tuturor atacurilor diavolului.

„Izbăvește pe cei târâți la moarte și scapă pe cei ce sunt aproape să fie înjunghiați.”

Proverbe 24:11

Dacă o națiune este redusă la sărăcie și la nenorocire, imediat se pun în mișcare în cadrul ei programe de ajutor la scală largă. Dar ce se face pentru a vindeca nenorocirea spirituală de lungă durată care îi condamnă pe toți oamenii nemântuiți la iad? Cum este posibil ca cei ce sunt creștini să rămână într-atât de pasivi? De ce nu îi avertizezi pe vecinii sau pe prietenii tăi necreștini, care se îndreaptă spre măcel pentru a fi omorâți de vrăjmașul sufletelor, venit numai să fure, să omoare și să distrugă? Crezi că ai timp suficient? Va veni o zi în care va trebui să recunoști cu amar că nu ți-a mai rămas nici o oportunitate. Te ascunzi în spatele scuzei că nu este timpul potrivit? Sunt situații în care este mai bine să nu zici nimic, dar sunt și vremuri în care trebuie să vorbești. Cineva spunea că prima oportunitate de a mărturisi este și cea mai ușoară. Cuvintele acestea conțin multă înțelepciune.

Frica de oameni te reține? Dacă vrem să vorbim cu alți oameni despre mântuirea sufletelor lor, frica de ei trebuie întotdeauna învinsă. Modul în care o poți face este temându-te mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Mă întreb dacă principala cauză pentru tăcerea multora nu stă în faptul că ei și-au pierdut credința în iad și nu cred că lucrurile se vor întâmpla întocmai așa cum a spus Isus. Ei speră ca Dumnezeu să-i salveze pe toți până la urmă, dar credința și speranța lor contravin Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este o învățătură falsă și periculoasă care paralizează orice dorință pentru lucrarea misionară.

Oricât de buni și de plăcuți ar fi oamenii, toți ne naștem ca păcătoși pierduți. Murim ca păcătoși pierduți și ne vom petrece veșnicia în focul iadului dacă nu avem o relație vie cu Isus. Deci, este vremea mântuirii. Este timpul să îi câștigi pe alții pentru Isus.

„Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”

Evrei 10:14

Unii oameni cred că sunt capabili să trăiască o viață creștină matură chiar din momentul în care încep să creadă în Isus. Aceasta este o neînțelegere care are consecințe grave. Un păcătos care crede în Isus are parte de o mântuire desăvârșită, din care nu lipsește nimic. Isus a putut lua cu Sine, în cer, un tâlhar în Vinerea Mare. Ce s-ar fi întâmplat dacă tâlharul ar fi fost luat viu de pe cruce pentru a-și continua viața pe pământ? Ar fi trebuit să crească spiritual de la statura unui copil în Cristos la cea de om matur, lucru care nu se poate întâmpla într-o zi, o lună sau un an. Copilul lui Dumnezeu este sfințit de-a lungul întregii sale vieți. Păcatele evidente și ascunse trebuie înlăturate, iar omul vechi și egoist trebuie omorât pentru ca omul nou să crească.

Această luptă aduce cu sine multă mâhnire și agonie în suflet. „Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.” (Galateni 5:17).

Totuși, lupta este foarte necesară, deoarece viața spirituală moare fără ea și creștinul rămâne nesfințit. Dar Dumnezeu îți oferă mângâiere. Nu sfințirea mai mult sau mai puțin reușită te va apropia de țel. Cu alte cuvinte, nu creșterea ta spirituală te mântuiește; o singură Jertfă te-a făcut desăvârșit pentru totdeauna. Nu poți face sacrificiul pe care l-a făcut deja Isus. El te-a condus spre mântuire și a înfăptuit-o pentru totdeauna, iar în acest lucru găsești multă mângâiere. Însă tu nu crezi că ești în creștere în ce privește sfințenia. Din contră, ai impresia că păcatul crește în tine. Atunci trebuie doar să te odihnești în faptul că Isus te-a salvat prin har.

„Știi că cei ce sunt în Asia toți m-au părăsit.”

2 Timotei 1:15

Aceste cuvinte fac parte din ultima epistolă a lui Pavel. Câtă durere conțin ele! Ce nu l-a costat pe apostol să ducă Evanghelia în Asia? Cum au putut creștinii să îi întoarcă spatele, când el fusese instrumentul mântuirii lor? Pavel era un dig care spărgea valurile în Împărăția lui Dumnezeu. Valurile înspumate îl loveau pe el primul, de aceea a avut el de trecut prin numeroase dificultăți. El a vrut să păzească malul care fusese câștigat pentru Domnul. Inima lui nu suporta să vadă puterile răului cucerind teritoriul lui Dumnezeu, bucată cu bucată. De aceea s-a pus pe sine în locul cel mai îndepărtat. Și a rămas acolo. Avea pământul sigur al Cuvântului sub picioarele lui, iar Domnul îl proteja. Dar a plătit un preț mare din punct de vedere omenesc, fiindcă oamenii credeau că Pavel era un om dificil. Nu vroia să se compromită, nu știa să se adapteze, era prea serios, nu își putea susține opiniile într-un mod echilibrat. La toate acestea trebuie să adăugăm acuzațiile de a fi nehotărât și greu de înțeles. Da, mulți au avut multe lucruri cu care să îl acuze și au reușit să se facă auziți. Chiar și prietenii lui l-au părăsit până la urmă.

Dumnezeu are diguri care sfarmă valurile și astăzi. Ei sunt creștinii care au primit harul de a cunoaște duhurile. Când se ridică o furtună împotriva poporului lui Dumnezeu, ei își înalță vocile ca un avertisment. Totuși, le este greu să se facă auziți. Majoritatea oamenilor cred că aceștia privesc partea întunecată a lucrurilor și se bucură că nu sunt mulți cei de felul lor fel în Împărăția lui Dumnezeu. Deseori, ei devin tot mai singuratici din cauză că tot mai mulți oameni îi părăsesc. Judecata zilelor lor este deseori dură la adresa lor, dar judecata veșnică va fi cu totul diferită.

Iubirea adevărului are prețul ei pe care trebuie să îl plătim fără dezamăgire și fără amărăciune. Promisiunile Domnului se odihnesc peste cei care Îi sunt credincioși, iar slujirea lor aduce multe roade pe termen lung. Pavel este un astfel de exemplu; femei și bărbați creștini mărturisesc și ei același lucru de-a lungul istoriei poporului lui Dumnezeu. Învăță de la ei! Călcă pe urmele lor! Urmează-le credința!

„Dar cetățenia noastră este în ceruri.”

Filipeni 3:20

Dacă îi aparții lui Isus, ești cetățean al Împărăției lui Dumnezeu. Ce ușor uităm acest lucru! Îndeletnicirile pământești pun stăpânire pe mintea și pe gândurile noastre. În același timp, trăim într-o lume în care cuvintele și imaginile sunt modelate de un mod de gândire necreștin. Fără să o spună direct, oamenii vorbesc ca și cum această lume este tot ce există. Deci important este să îți întreții viața în această lume cât de mult posibil și să obții cel mai înalt nivel de trai. Ne mai mirăm că mulți creștini sunt într-atât de prinși de această lume, încât uită de cer? Da, este de neînțeles!

De fiecare dată când Dumnezeu, prin Cuvânt, ne asigură că patria noastră este în cer, ar trebui să plecăm capetele cu rușine. Este de neînțeles faptul că ne gândim atât de puțin la casa pentru care Isus a plătit atât de scump și pe care ne-a pregătit-o. Ești cetățean al cerului și te afli în drum spre casă. Fiecare zi te duce mai aproape de destinație; multe lucruri din viața ta capătă sens când le vezi în lumina faptului că Domnul te călăuzește spre cer. Dacă Dumnezeu ți-ar da tot ce îți dorești, nu ai ajunge la destinație, ci ți-ai construi un mic paradis pe pământ.

Problemele și încercările pe care Domnul ți le trimite în cale sunt necesare, fiindcă ele contribuie la concentrarea privirii tale înainte, spre casă. Greutățile și problemele te ajută să vezi dincolo de amăgirea și de înșelăciunea lumii. Ești în drum spre casă.

Și ce este cerul? În primul rând este Isus. Aici pe pământ nu Îl vezi, deși El umblă alături de tine. În cer, însă, va fi diferit, pentru că acolo Îl vei vedea față în față. În cer, gloria lui Isus va umple inima ta și toate acțiunile tale, vei locui în lumina Lui. El va șterge orice lacrimă din ochii tăi. Atunci nu va mai fi nici moarte, nici tânguire, nici plâns, nici durere.

„Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit!”
Psalmi 32:1

Nu există binecuvântare mai mare decât să ai păcatele iertate. Să știi că nu este nici o umbră de păcat între tine și Dumnezeu, doar lumină, puritate, sfințenie și dragoste.

La Dumnezeu găsești iertare de păcate. Deci nu trebuie să te ascunzi de El, nu trebuie să încerci să te cureți singur, nici să faci penitență pentru păcatele tale prin fapte bune. Nu, aleargă la Singurul care poate ierta, deoarece, când Dumnezeu iartă, El iartă cu adevărat, El acoperă păcatul și îl înlătură. Nu există nimic care poate ascunde păcatul. Într-un singur mod poate fi el înlăturat: prin sângele lui Isus.

Ești binecuvântat dacă păcatul ți-e acoperit de sângele lui Isus, fiindcă Dumnezeu nu îl mai vede; în schimb, El vede doar ceea ce îl acoperă. Când Dumnezeu Se întoarce către păcatele tale, El întâlnește cel mai prețios lucru dintre toate. El vede sânge, sângele Mielului care a fost vărsat pentru ca tu să fii liber.

Dacă vii la Isus cu păcatul tău, ești mântuit cu totul, fiindcă sângele lui Isus te acoperă. El nu îți împarte păcatele în două categorii: unele pe care vrea să le ierte și altele care nu sunt „vrednice” de iertare. Mulți creștini sunt chinuți de asemenea gânduri, neavând nici un dubiu că Isus poate ierta păcatele asupra cărora ei au triumfat, dar când vine vorba de păcatul care îi chinuie constant, nu au curajul să alerge la El, deoarece nu cred că pot merge la Dumnezeu cu același păcat din nou și din nou.

Acesta este un gând periculos care, dacă pune stăpânire pe mintea ta, te va îndepărta încet-încet de Isus. Orice s-ar întâmpla, întotdeauna trebuie să mergi la Domnul cu păcatele tale, pentru ca ele să poată fi acoperite de sânge. A fi creștin nu este același lucru cu a fi triumfător asupra păcatului, ci înseamnă a avea păcatele iertate prin sângele lui Isus. Nimic nu este perfect în viața ta de creștin – cu excepția celui mai important lucru: harul lui Dumnezeu, care este al tău. De aceea ești binecuvântat.

“Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, zice despre Domnul: «El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care mă încred!»”

Psalmi 91:1-2

Domnul este un refugiu, o fortăreață și Dumnezeu pentru fiecare copil al Lui, dar nu toți Îl numesc astfel. Mulți creștini au bogății ce nu le aduc bucuria pe care o caută, și aceasta pentru că ei nu urmează calea Cuvântului lui Dumnezeu. Biblia este calea spre recunoașterea bogățiilor pe care deja le avem. Numeroși creștini au atât de puține să Îi spună Domnului, fiindcă ei nu se odihnesc la umbra Celui Atotputernic. Mințile lor sunt atrase în multe direcții și rareori ele se opresc în liniște în fața lui Dumnezeu.

Să te odihnești la umbra Celui Atotputernic înseamnă să îți trăiești viața cu Biblia deschisă, ascultând constant minunatele cuvinte de har din partea lui Dumnezeu. Scriptura îți spune deschis ce nu poți realiza prin propriile gânduri și speculații. Soarele te poate arde, dar nu te topește. Ai un înlocuitor care s-a pus între tine și razele sale puternice. Isus a fost lovit de mânia fulgerului lui Dumnezeu; tu ești, așadar, la umbra Celui Atotputernic. Dumnezeu S-a apropiat de tine nu ca judecător, ci ca salvator. Imaginează-ți – învelit în harul lui Dumnezeu, te poți odihni la umbra Celui Atotputernic, poți rămâne acolo cu toate îngrijorările tale. Trebuie să îți îndrepti gândurile apăsătoare spre comoara care este Dumnezeu pentru tine. Acest lucru nu îți este permis doar din când în când. Nu, ci o poți face în fiecare zi; cu cât o faci mai mult, cu atât mai multe Îi spui Domnului, fiindcă inima îți este plină, iar gura ta dă peste ea. Înțelegi că ai întotdeauna un loc de refugiu care nu este o simplă rută de scăpare, ci mâinile deschise ale Mântuitorului și ale Tatălui tău. Ai întotdeauna o cetățuie. Dușmanii se pot aduna în jurul tău, pentru că tu ești protejat de zidurile ei. Pământul se poate cutremura, pentru că picioarele tale stau pe o stâncă de neclintit, care este Domnul Însuși. În mijlocul unei lumi în care toți își invocă dumnezeii, tu ai ca Dumnezeu pe singurul Dumnezeu adevărat. El îți descoperă aceste bogății atunci când te odihnești la umbra Lui.

„Pe cine altul am eu în cer în afară de Tine? Și pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine.”

Psalmi 73:25

Nu poți păstra nimic din ce ai pe pământ; mulți oameni fug de acest adevăr, deși, astfel, fug de fapt de realitate. Adevărul, însă, îi va ajunge într-o zi, așa cum s-a întâmplat în viața bogatului. „Dar Dumnezeu i-a zis: «Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?»” (Luca 12:20).

Într-o zi, puterea îți va scădea, boala va bate la ușă și vei vedea că ziua plecării tale se apropie tot mai mult. Într-o zi, ceilalți vor rămâne în urma ta, pe pământ, iar tu vei fi îngropat.

Tot ce avem este un împrumut, nu avem nimic în mâinile noastre la care nu va trebui să-i dăm drumul. Există creștini cărora li se aduce îndeosebi aminte de acest lucru prin suferință și prin probleme. Asaf a fost unul dintre ei. Toată ziua era bolnav, fiecare dimineață aducea cu sine noi pedepse, iar el nu putea înțelege suferințele prin care trebuia să treacă.

Cu toate acestea, el s-a schimbat când perspectiva veșniciei a devenit vie în inima lui, pentru că, în lumina ei, toate celelalte au devenit nesemnificative. Nici chiar a-L înțelege pe lui Dumnezeu nu mai era important, fiindcă certitudinea de a-L avea în cer era suficientă.

Când crezi în Isus, El trăiește pentru tine în cer, El este acolo ca Mântuitor și Răscumpărător al tău. Când păcătuiești, El stă în fața lui Dumnezeu ca neprihănire a ta. Nu ai cum merita gloria cerului și totuși, Isus a cumpărat-o pentru tine cu sângele Lui. El este, așadar, foarte interesat ca tu să ai parte din comorile veșnice care pe El L-au costat atât de mult. Doar imaginează-ți: în cer Îl ai pe El, care a plătit prețul salvării tale. Te mai poți îndoi că Dumnezeu îți va da gloria cerului? Nu ai nici un motiv să o faci. Ai fost cumpărat pentru Dumnezeu cu sângele Mielului. Isus cel înviat este „da”-ul lui Dumnezeu pentru mântuirea ta. Și unde Îl ai pe El? Îl ai în cer, înaintea feței lui Dumnezeu. Deci trebuie să-I spui: „Nici pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine.”

„...îndurarea Ta mă face mare.”

Psalmi 18:35

Dorința de măreție este adânc înrădăcinată în natura noastră. Fii atent cât de des se observă ea într-un copil. El încă nu a învățat să ascundă ce gândește, dar va deveni tot mai bun la aceasta pe măsură ce trece timpul. Majoritatea adulților nu o arată, însă dorința de măreție este încă adânc în ei, efectele ei văzându-se în toate aspectele vieții, inclusiv în relația cu Dumnezeu.

Și eu vreau să fiu cineva, să fiu diferit de ceilalți, să fac ceva ce nu va trece neobservat. Însă, din nefericire, există o legătură directă între dorința lui Satan de a fi Dumnezeu și dorința mea de a fi mare. Otrava șarpelui ne-a pătruns: cu cât ne înălțăm mai mult, cu atât mai mult crește muntele nostru de păcate. Singurul care ne poate face mari este Isus.

Isus a fost înjosit, S-a smerit și a renunțat la drepturile Lui, acesta este lucrul care te face mare. Mai întâi, Isus a coborât din cer pe pământ. Semnificația acestui lucru poate fi înțeleasă doar de cel care cunoaște cerul dinăuntru. Oricum, nu aceasta a fost cea mai mare înjosire a lui Isus. Când Isus trebuia să primească pedeapsa pentru păcatul tău, a cerut ca paharul să fie luat de la El dacă se putea, dar nu s-a putut și Isus a trebuit să se supună mâniei și blestemului lui Dumnezeu. Nu era nici o altă cale, în afara Crucii, pentru ca tu să fii mare în ochii lui Dumnezeu, fiindcă păcatul tău trebuia să își schimbe deținătorul, el trebuia să devină parte din Isus.

În același timp, Isus a fost nevoit să renunțe la neprihănirea Lui pentru ca tu să o primești, pentru ca măreția Lui să devină a ta. El Și-a terminat lucrarea și fiecare păcătos mântuit Îl va lauda pe Mielul junghiat al lui Dumnezeu în veșnicie. Dacă ești copilul lui Dumnezeu, știi că nimic din tine nu este de ajuns; dar oricum nu contează, pentru că nu vrei decât măreția pe care o ai în Isus. El este totul pentru tine.

„Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”

Apocalipsa 2:4

Conducătorul adunării din Efes avea multe roade ale dragostei. Iubea adevărul, era perseverent și avea îndelungă răbdare, dar îi lipsea însăși iubirea. Ce este dragostea dintâi? Nu este furtuna sentimentelor care se nasc din decizii pripite. Isus îi previne pe ucenici în privința prețului pe care îl aveau de plătit. Nu, dragostea dintâi izvorăște din inima care este cuprinsă și copleșită de dragostea altcuiva pentru ea.

Tu iubești pentru că El te-a iubit mai întâi; iubirea ta este plină de mirare, pentru că nu înțelegi cum se face că Isus te iubește. În același timp, știi că te afli sub râul cald al iubirii Lui, fiindcă El te-a asigurat de acest lucru în Cuvântul Lui, iar Cuvântul este cel care te-a convins în inima ta.

Iubirea ta pentru Isus este tainică, deoarece ea este însăși iubirea Lui turnată în inima ta și totuși, este a ta. Tu ești cel care iubește cu o iubire pe care o ai de la Domnul. Dragostea dintâi nu își caută propriul bine, nu vrea să se îmbogățească, ci tânjește ca Isus să se îmbogățească, motiv pentru care Îi dă Lui totul și Îl urmează oriunde merge.

Este atât de ușor să te îndepărtezi de dragostea dintâi. Ea viețuiește doar acolo unde tu, ca păcătos pierdut, primești totul prin har. Cel căruia i se iartă mult, iubește mult. Dragostea dintâi poate fi, deci, păstrată atâta timp cât harul gratuit și nemeritat este viu pentru inima ta. Atunci te umpli de uimire din nou și din nou.

Doar gândește-te la faptul că există mântuire pentru un păcătos pierdut ca mine! Împreună putem sta la picioarele lui Isus. Știm că El vede prin noi, dar totuși ne spune: „Păcatele tale multe sunt iertate!”

Dragostea Lui se revarsă spre noi prin acest cuvânt de iertare și învie în inimile noastre dragostea dintâi. Aceasta este dragostea pe care o caută Isus în noi.

„Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere care ne face să strigăm: «Ava!, adică: Tată!»”
Romani 8:15

Ca părinte nu te gândești ce mari sunt drepturile pe care i le asiguri copilului tău, pentru că îți vine natural să îi permiți accesul la tot ce îți aparține. Nu te gândești la copilul tău ca la un moștenitor; cu toate acestea, trăiești în baza cuvintelor: „Tot ce am este al tău.” Un copil nu se gândește la viitorul îndepărtat, ci este determinat de situația prezentă. Experiențele benefice de scurtă durată îi pot fi de un real folos, dar nu pot deține ele răspunderea pentru educația acestuia. Copilul trebuie susținut prin încurajări, prin sfaturi și călăuzire, prin mustrare și disciplină. În tot ceea ce faci, ești condiționat de dragostea pe care i-o porți copilului tău.

Dumnezeu ți-a dat Duhul Sfânt atunci când inima ta și-a pus încrederea în Isus. Un creștin se bazează pe Dumnezeu ca Tată, el se aseamănă unui copil care aleargă cu încredere la părinții săi și se aruncă în mâinile lor.

Nu trebuie să fugi departe de El, fiindcă Dumnezeu știe că ești un copil – doar un copil. Desigur că te vei maturiza. O viață creștină sănătoasă presupune creșterea constantă în credința în harul lui Hristos Isus. Dumnezeu știe că niciodată nu vei fi, prin tine însuși, decât un păcătos pierdut, de aceea El te va învălui în harul Lui, fără de care nu poți fi înfiat, în fiecare zi. Dumnezeu nu îți dă harul Lui fără tragere de inimă. Nu, bucuria Lui este în sângele lui Isus și fericirea Lui este să îți facă sufletul alb ca zăpada. De asemenea, lui Dumnezeu Îi face plăcere să te asigure că toate comorile lui Isus îți aparțin, pentru că ești împreună moștenitor cu El. Fiul te-a condus spre toate drepturile Lui. Ridică-ți privirea acum! Uită-te în inima de tată a lui Dumnezeu; ea este deschisă pentru tine. Tatăl a acționat înspre mântuirea ta înainte ca tu să te fi născut. Astăzi, gândurile Lui devin realitate. El începe de aici, de pe pământ, și continuă în veșnicie. Ești copilul iubit al lui Dumnezeu; în comparație cu acest lucru, toate celelalte nu înseamnă nimic.

„Când gânduri negre se frământă cu grămada înăuntrul meu, mângâierile Tale îmi înviorează sufletul.”

Psalmi 94:19

Multe dintre cele mai mari dificultăți ale unui creștin sunt legate de viața sa intelectuală – tulburări cauzate de viața pe pământ. La ele se adaugă toate îngrijorările cu privire la viața spirituală care se ridică asemeni unor acuzații la adresa ta. Viața ta de credință nu este ceea ce ar fi trebuit să devină, nu a beneficiat de destulă rugăciune și citire din Biblie. Curajul credinței și bucuria nu te-au pătruns îndeajuns.

Apoi se ridică întrebarea: Cum se va sfârși totul? Mă întreb dacă lipsa succesului meu va face ca totul să se reducă la nimic. Mă îndrept spre nimic și nu îmi ating țelul.

Autorul psalmului cunoștea aceste gânduri zbuciumate, dar știa și unde să găsească ajutor pentru ele. Noi credem că soluția constă în transformarea eșecului în succes, însă acest lucru nu este adevărat. Calea de ieșire din întristare este întâlnirea cu mângâierea Domnului.

Mângâierea lui Dumnezeu este Isus. În ciuda nemulțumirii tale cu privire la tine însuși, deții comori de nedescris în Isus; alături de El găsești tot ceea ce lipsește ființei tale. Niciodată nu vei ajunge atât de departe, încât să te simți bogat în tine însuși, nici tu și nici un alt creștin. Toate comorile noastre sunt în Hristos; nu vei găsi nici o bucurie care să își aibă temelia în persoana ta, fiindcă Isus este Singurul care îți poate aduce bucurie. Cât de minunat! Chiar dacă nu ai succes, Isus tot rămâne al tău. Nu strălucește acest adevăr mai tare decât tot ceea ce nu este așa cum ți-ai dori? Nu devine Isus mai prețios pentru inima ta când tu însuși nu ai nimic? Dumnezeu te mângâie întorcându-ți privirea spre Fiul în care Își găsește plăcerea. El spune: Sunt una cu Isus, iar tu ești în El; de aceea Îmi găsesc plăcerea și în tine! Tot păcatul este ascuns. Ai parte de o neprihănire eternă.

„...pentru că ai purtat chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tatălui meu, David, și pentru că ai luat parte la toate suferințele tatălui meu.”

1 Împărați 2:26

Solomon este cel care i-a spus aceste cuvinte preotului Abiatar. Ele exprimă modul în care Solomon îl vedea pe tatăl său. Viața acestuia fusese plină de umilire și de suferință, însă, pentru noi, David rămâne marele împărat. El a cucerit Ierusalimul și l-a transformat în capitală, a fost un lider excepțional și a știut cum să-și aleagă comandanți de armată buni, a ridicat poporul evreu și i-a dat o putere care i-a umplut de admirație și de teamă pe vecinii săi.

Însă viața lui a fost plină de suferință – precondiția pentru cea mai importantă responsabilitate a lui. Prin cuvintele și prin viața lui, el ne-a îndreptat atenția spre Isus. Probabil crezi că ai parte de multă suferință. Te-ai rugat să fii eliberat de ea, dar încă nu ți s-a întâmplat nimic și nu poți să nu te întrebi: de ce?

Isus nu poate fi văzut în viața unui creștin decât în suferința acestuia. Dacă te descurci singur în mijlocul problemelor, cuvintele tale sună gol atunci când vrei să-i ajuți pe alții în suferință. Cu siguranță ai avut parte de sprijinul lui Isus ca mărturie că El vine în ajutorul celor care nu văd nici o cale de scăpare.

Prin psalmii lui, David a ajutat o mulțime de oameni care au trecut prin suferințe. Sunt psalmi inspirați de Duhul lui Dumnezeu, dar, în același timp, de suferința lui David; versurile lor te aduc pe pământ sfânt. În neajutorarea ta, Domnul este o stâncă de neclintit pe care suferințele tale nu o pot muta din loc.

Suferința ne face tăcuți; nu avem multe de spus când suntem smeriți și împovărați de greutate. În același timp, tânjim ca altcineva să rupă tăcerea. Domnul nu ne dezamăgește în acest sens, pentru că El a vorbit și încă vorbește prin Cuvântul Său. El vrea să ne mângâie, să ne ajute și să ne călăuzească înainte.

Dumnezeu vrea să te folosească prin mărturia ta de om în suferință. De aceea te-a condus în valea suferinței, deoarece aici, învățătura despre El devine extrem de prețioasă pentru inima ta. Astfel, poți și tu, ca și David, să oferi altora cuvintele care se transformă în viață și în binecuvântare.

„Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi povăţui pe cărări neştiute de ei; voi prefăce întunericul în lumină înaintea lor, şi locurile strâmbe, în locuri netede: iată ce voi face şi nu-i voi părăsi.”

Isaia 42:16

Creştinul are o cale necunoscută înaintea lui. Probabil îţi vin în minte multe lucruri, dar nu ştii nimic cu certitudine. Isus Se poate întoarce oricând. S-ar putea să fii scutit de moartea fizică, dar nu eşti sigur. În ceasul tău de frământare şi de tulburare, te simţi orb şi neajutorat, parcă înconjurat de un mare întuneric. Întotdeauna poţi găsi ajutor în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Domnul vorbeşte în situaţiile noastre de viaţă. El o face astfel încât să ne cunoaştem pe noi înşine, pentru ca, mai apoi, să Îşi descopere calea.

Dumnezeu poate deschide ochii orbilor, dar nu o face întotdeauna. De asemenea, El ne poate descoperi dinainte ce se află pe un drum necunoscut, dar o face foarte rar. Cel mai adesea, Dumnezeu îl ia de mână pe copilul Lui orb şi îl îndrumă prin necunoscut. Dacă priveşti spre viitorul necunoscut, numai te umpli de îngrijorare, frică şi anxietate. Întoarce-ţi mai bine privirea spre Isus, El va păşi alături de tine, te va călăuzi prin toate; nu trebuie să îţi fie frică dacă Dumnezeu te trece prin suferinţă. Domnul a spus că puterea ta va fi pe măsura zilelor, nu a spus că zilele îţi vor fi pe măsura puterii. Când păşeşti în necunoscut şi în întuneric, Domnul te prinde de mână, pentru ca tu să poţi atunci umbla cu paşi fermi.

Cleopa şi celălalt ucenic au mers până în Emaus plini de deznădejde, dar Isus li s-a alăturat şi le-a ţinut companie. El le-a deschis Scripturile, iar inimile le ardeau înăuntrul lor. Isus Se poartă la fel cu oricine Îi aparţine. Tu nu ai lumina în tine când umbli pe un drum întunecat, dar Cel ce este lumina vieţii merge alături de tine. La sfârşit, El va transforma întunericul în lumină şi va netezi urcuşurile. Va veni ziua în care te vei strădui să urci ultima culme; atunci va străluci spre tine lumina Împărăţiei veşnice a lui Dumnezeu. Nici atunci nu vei umbla singur, pentru că Salvatorul şi Răscumpărătorul tău, Domnul nostru Isus Hristos, va fi lângă tine. El te însoţeşte tot drumul, până în Împărăţia Lui.

“...i-a povățuit cu mâini pricepute.”

Psalmi 78:72

Multe lucruri arată diferit când sunt privite din spate. În timpul vieții, nu poți vedea întotdeauna la lucru mâinile pricepute ale Domnului și nu poți înțelege de ce Domnul întârzie să îți răspundă la rugăciune. S-ar putea să spui la fel ca David: „mi se tolesc ochii privind spre Dumnezeuul meu.” Tu crezi că Dumnezeu amână problema prea mult. De ce nu intervine? Poate că ai o nevoie fizică serioasă și simți că boala te distruge. Îți aduci aminte de anii în care erai perfect sănătos, însă acum te chinui cât este ziua de lungă. Știi că pe Dumnezeu Îl costă doar un cuvânt ca să schimbe totul. Atunci de ce nu o face?

Întristările personale, dificultățile financiare, un viitor nesigur pot umbri viața noastră, îngreunându-ne înțelegerea lui Dumnezeu. Totul se va schimba, însă, în ziua în care vom vedea lucrurile din urmă. Atunci vom realiza că un copil al lui Dumnezeu, în mijlocul frământărilor și al dificultăților sale, a avut de-a face doar cu Dumnezeu. În esență, nu alți oameni sau alte împrejurări ne controlează viața, ci singur Dumnezeu. Nu suntem la mila întâmplării, ci toate sunt în mâinile lui Dumnezeu și mâinile Lui sunt în toate.

Va veni o zi în care te vei putea uita înapoi. Atunci vei spune: „Domnul m-a călăuzit cu mâini pricepute” și „Cu siguranță fericirea și îndurarea m-au însoțit în toate zilele vieții mele.” (Psalmi 23:6)

În timpul călătoriei s-ar putea să îți vină greu să te supui mâinilor lui Dumnezeu, dar cât de binecuvântat ești când o faci! Numai Dumnezeu cunoaște toate lucrurile în mod desăvârșit, numai El știe cât rezistăm. El este Cel care ne dă binecuvântare și nefericire, având în vedere, în toate împrejurările, mântuirea noastră veșnică; în curând vom fi acolo unde toată întristarea, suferința și lupta se sfârșesc. Atunci Îl vom lăuda și Îi vom mulțumi lui Dumnezeu pentru mâinile Lui pricepute.

„Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.”

Romani 6:14

Modul nostru natural de a gândi ne spune că, dacă vrem să ajungem la un rezultat, trebuie să luăm o hotărâre și să o ducem la îndeplinire. Experiența ne-a învățat că acesta este lucrul cel mai bun pe care îl putem face în multe situații. Ne grăbim, deci, să credem că este o idee bună și în relație cu păcatul, dar, astfel, greșim cu consecințe groaznice. Ești un creștin care s-a ostenit apucând această cale? Ți dorești să fii adevărat și viu în El, nu ți-ai dori nimic altceva decât ca în viața ta să se reflecte chipul lui Isus. Cât de des ai hotărât că trebuie să realizezi acest lucru chiar acum! De câte ori ai încercat să faci ceva! De ce nu funcționează?

Nu scapi niciodată de păcat prin soluțiile tale, pentru că păcatul este atât de puternic, încât tăria ta nu este capabilă să facă ceva împotriva lui. În Cuvântul lui Dumnezeu abilitățile și puterea noastră se numesc fapte ale Legii, iar Legea niciodată nu eliberează de păcat. Nici pe departe! Legea dă, prin interdicțiile sale, putere tot mai mare poftei de a păcătui. Deci păcatul de fapt te domină atunci când încerci să devii sfânt, pentru că numai harul poate rupe puterea păcatului. Când mintea ta este deschisă pentru harul nemeritat din inima lui Dumnezeu, în ea se naște ura împotriva păcatului.

Când te gândești cât de mare a fost prețul pe care Dumnezeu a trebuit să îl plătească pentru mântuirea ta, nu poți trata păcatul cu ușurință. Dacă sângele curățitor al lui Isus este comoara inimii tale, atunci atât mijlocul de ispășire, cât și cel de răscumpărare sunt active în viața ta. Isus a plătit pentru toate păcatele noastre, în consecință, Satan nu mai are niciun drept asupra ta. Nu datorezi nimic păcatului.

Fiul lui Dumnezeu te-a eliberat de tirania diavolului. Ți trăiești viața sub har, iar credința în har îți desface lanțurile, lucru pe care deja l-ai experimentat. Așadar, întoarce-te încă o dată spre harul adevărat al lui Dumnezeu. Câștigi astfel victoria prin virtutea sângelui Mielului; cu cât te întorci mai mult de la biruința ta spre biruința lui Isus, cu atât mai mult ia Isus chip în tine.

„Cine este omul care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi arată calea pe care trebuie s-o aleagă.”

Psalmi 25:12

Bogății inimaginabile sunt pregătite pentru oricine găsește odihna sufletului său în Dumnezeu. Satan știe lucrul acesta, de aceea încearcă pe toate căile să te împiedice de la a găsi odihna. El te face să crezi că nu poți avea odihnă, până când nu rezolvi toate lucrurile care te îngrijorează. Dar nu e adevărat. David, împreună cu mulți alții, au găsit odihnă în Dumnezeu, în mijlocul luptelor și al furtunilor. Știi prea bine că vânturile bat mereu asupra vieții tale, când dintr-o parte, când dintr-alta, și este foarte greu să găsești un moment de calm total.

Sunt și alte moduri în care Satan te împiedică să te odihnești. De fiecare dată când vrei să citești Scriptura sau să te rogi, îți umple mintea cu tot felul de gânduri și griji. Ce e de făcut? În mijlocul îngrijorărilor și al luptelor, David spune: “Da, suflă, încrede-te în Dumnezeu.” La fel trebuie să spui și tu.

Copiii lui Dumnezeu nu sunt robi ai sentimentelor lor, pentru că sentimentele nu trebuie să îi controleze. Lucrarea lui Isus rămâne în picioare pentru eternitate: ți-a mântuit sufletul și te-a condus la Dumnezeu. Aceasta este situația ta, în ciuda neliniștii, a îndoielii și a frământărilor.

Fiecare om poate găsi odihnă în prezența lui Dumnezeu, pentru că acolo puterile lumii și acuzațiile lor nu mai înseamnă nimic; nici măcar cuvintele diavolului nu mai au putere, pentru că diavolul a fost alungat pentru totdeauna dinaintea tronului lui Dumnezeu și nu te mai poate acuza.

Când stai înaintea lui Dumnezeu, ochii tăi sunt ațintiți asupra Celui care șade pe tron. El te-a ridicat din groapa mocirlei și ți-a pus picioarele pe stâncă, iar stânca este chiar El. Dumnezeu te-a făcut de neclintit.

Dumnezeu este mântuirea ta. Dacă ar trebui să rezisti prin puterea ta, nu ai ajunge niciodată la țintă. Însă Dumnezeu este Cel care te ține și El va izbândi. Dumnezeu este apărarea ta. Mâna Lui te păzește și te ocrotește prin toate suferințele și coborâșurile vieții.

Când stai în prezența lui Dumnezeu, lumina vieții pătrunde în întunericul tău și ești umplut de nădejde și de încredere.

„Domnul a zis lui Moise: «Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.»”

Exod 14:15

Situația era cât se poate de imposibilă pentru Moise; Israelii aveau Marea Roșie în fața lor, munții de-o parte și de alta și armata lui Faraon în spate. Oamenii nu își puteau imagina că Dumnezeu ar deschide un drum prin mare; s-au întors, deci, către Moise cu indignare, dar el nu s-a lăsat furat de credință. S-a stăpânit față de ei, cu certitudinea că Dumnezeu nu îi părăsește atunci când ei au nevoie de El cel mai mult.

Rugăciunea conține ceva tainic. David spune că el aleargă la rugăciune (Psalmi 109:4). Deseori suntem nemulțumiți de rugăciunile noastre. Nu ți s-a întâmplat ca, atunci când ți s-au terminat cuvintele, rugăciunea să ți se transforme în suspin? Sau să devină pur și simplu o chemare a numelui Isus. Doar un cuvânt: Isus. Nu puteai da glas inimii tale, dar Îl chemai, apelei la El.

Cum trebuie să ne rugăm și pentru ce să ne rugăm, nu știm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite (Romani 8:26). Dacă ești mântuit prin harul lui Dumnezeu, ești un locaș al Duhului Sfânt, iar suspinele din inima ta se înalță la Dumnezeu. Când îți dai seama de acest lucru, nu te oprești la a te ruga prin cuvinte. Dimpotrivă, ai o nouă sinceritate cu care te înfățișezi înaintea Domnului. Rugăciunea ta nu este atât de lipsită de importanță precum crezi. Te rogi în numele lui Isus: sângele Lui îți curăță rugăciunea de tot egoismul și păcatul, iar El face din rugăciunea ta rugăciunea Lui. Te mai surprinde faptul că ea ajunge la inima lui Dumnezeu?

Rugăciunea nu este o chestiune de metode sau de cuvinte meșteșugit alcătuite. Nu, rugăciunea este profunda dependență a inimii de Isus. Moise nu a avut altă posibilitate de salvare decât prin intervenția directă a Domnului și nu a fost dezamăgit. Nici tu nu vei fi, pentru că Domnul Însuși va pregăti calea Lui pentru tine, drept prin marea amenințătoare și întunecată de dificultăți.

„«Numai în Domnul», Mi se va zice, «locuiește dreptatea și puterea.»»

Isaia 45:24

Cât de des se datorează deprimarea ta faptului că încerci să găsești în tine ceva ce găsești doar în Domnul? Probabil ai tânjit și ai luptat timp de mulți ani pentru ca dreptatea și puterea să se afle în tine, dar ai eșuat mereu până ai ajuns să crezi că viața ta de creștin înseamnă o cădere constantă. Alții, poate, o văd diferit, dar tu știi cum stau lucrurile în adâncul tău, îți cunoști viața ascunsă la care nimeni nu mai are acces și unde păcatele mișună ca buruienile într-o zi de primăvară.

Cuvântul lui Dumnezeu este de acord cu tine: în tine, adică în carnea ta, nu sălășluiește nimic bun. Vechea ta natură îți poate schimba hainele, dar ea continuă să fie exact la fel ca întotdeauna. Înțelegi cât de important și de vital este să cauți dreptatea și puterea altundeva decât în tine însuși? Când vei vedea adevărul și realitatea? Când vei căuta în Isus ceea ce găsești doar în El? Nu încetezi să te întrebi. În același timp, trebuie să Îi mulțumești Domnului, fiindcă El te ajută prin Cuvântul Lui, amintindu-ți să cauți dreptatea și puterea în El. Toate comorile adevărate și veșnice sunt numai în El, Izvorul vieții. Dar mai mult, El îți oferă toate bogățiile Sale, nu ca pe o răsplată pentru toate eforturile tale, ci datorită harului. Trebuie să-l primești prin credință, pentru că nu-l meriți.

Tot ceea ce găsești în Isus este prin credința ta în El. Tânjirea după dreptate și putere este o tânjire după Isus. În El ai dreptatea pe care nu o poți produce singur și ai putere chiar în slăbiciunea ta. Împărăția credinței e minunată. Când îți dai seama că toate comorile sunt doar în Isus, o bucurie minunată te umple. Te delectezi în faptul că ai plinătatea mântuirii în El, nu vrei să deții nimic independent de El și ești atât de fericit că Mântuitorul tău prețios va primi toată onoarea. Din adâncul inimii tale se înalță ovațiile: „Numai în Domnul locuiește dreptatea și puterea!”

„...Îl vor numi: Minunat, Sfetic...”

Isaia 9:6

Fiecare dintre noi are nevoie de un sfătuitor, pentru că nu ne putem găsi singuri drumul. Umbrele negre ale păcatului ne-au întunecat modul de gândire, nu vedem, deci, clar. Nu suntem capabili să învățăm lecțiile potrivite din trecut, iar viitorul ne este necunoscut. Isus vrea să fie sfătuitorul nostru, calea pe care ne-o arată El nu ne rătăcește. Dacă ascuți de vorbele Sale, niciodată nu te vei răni sau distruge singur. Altfel, ești în pericol să o faci.

Când poporul Israel, în timpul pribegiei prin pustie, a primit carne, unii au mâncat prea mult și au murit cu carnea între dinți. Dacă ar fi după noi, am fi în pericol să facem același lucru, fiindcă, în mod firesc, am alege lumina soarelui și pura desfătare, fără a realiza că ne costă sufletul.

Isus nu se impune nimănui, ci vine la fiecare și bate la ușa inimii lui, așteptând permisiunea de a intra. Poate El intra la tine ca Unul care te poate sfătui în multe aspecte ale vieții tale? Are voie să decidă sau vrei să îți fii tu domn? Dacă Îl accepți ca sfătuitor al tău, El te va lega de Cuvântul Lui, fiindcă găsești voia Sa în ce este scris. Dacă Biblia îți influențează inima și sufletul, atunci te vei înnoi. Vei gândi și vei acționa supranatural. Isus este un sfătuitor minunat; va transforma calea ta de pe pământ într-un lanț de minuni. Nu ți se va întâmpla ca altora; chiar dacă lucrurile s-ar putea să arate asemănător, realitatea ta va diferi de a lor. Isus se află în spatele tuturor lucrurilor și vine la tine prin intermediul lor. Din nou și din nou Îi auzi pașii și Îi simți mâna protectoare în timp ce te călăuzește spre ziua în care vei privi în urmă cu uimire. Atunci vei spune: Lucrările tale sunt minunate, știu asta foarte bine! Minunat sfătuitor!

„Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită.”

Luca 1:48

Maria îl laudă pe Dumnezeu, Îl înalță din adâncul sufletului ei. Dumnezeu i-a permis să întrevadă o realitate zguduitoare pentru toate gândurile și ideile omenești. Ea era o fată obișnuită, ușor de trecut cu vederea, dintr-un sat din nordul Israelului; nimeni nu ar fi prevăzut că ea urma să fie cunoscută de întreaga lume, dar lucrurile s-au derulat așa cum i-a spus Dumnezeu. Generație după generație, oamenii au știut și au vorbit despre Maria. Mulți i s-au închinat precum unui sfânt și i-au atribuit o onoare pe care Cuvântul lui Dumnezeu nu i-o atribuie. Maria nu s-a născut fără păcat, nici nu se spune în Cuvântul lui Dumnezeu că a fost luată la cer altfel de cum au fost luați ceilalți copii ai lui Dumnezeu. Trebuie să ne abținem de la venerarea Mariei.

Pe de altă parte, trebuie să împlinim Cuvântul lui Dumnezeu numind-o fericită, pentru că așa și este, deși nu datorită sieși. Ea este binecuvântată, în primul rând pentru că este o păcătoasă mântuită de sângele prețios al Fiului ei. Și Maria Îi datorează totul lui Isus; fără credința în El, ar fi fost pierdută. Nu ar fi putut-o salva marea chemare și însărcinarea glorioasă pe care i-a dat-o Dumnezeu. Însă Maria a avut credință. Cântarea ei de mulțumire ne arată că, deși era tânără, cunoștea Cuvântul lui Dumnezeu și îl trăia în inima ei.

După moartea lui Isus, o găsim alături de ucenici. Viața nu a devenit ușoară pentru ea. Să fii mama lui Isus însemna că o sabie urma să îți sfâșie sufletul și, cu toate acestea, Maria s-a supus voii lui Dumnezeu și L-a lăsat să stăpânească peste toate lucrurile. Ea este binecuvântată! Da, fiecare persoană este binecuvântată când este curățată în sângele Mielului. Nu există niciun păcat care îl condamnă pe păcătos.

Ce lucru prețios să fii în centrul voii lui Dumnezeu! Atunci nu noi, ci El este cel care poartă întreaga responsabilitate, iar El Își încheie planul victorios și tu devii cântare vie de mulțumire la adresa Lui; niciodată nu vei deveni mai mult de atât.

„Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine.”

Luca 1:28

Astfel a întâmpinat-o Gabriel pe Maria.

Nu vom găsi secretul vieții ei în calitățile pe care, fără îndoială, le avea, ci în harul care i s-a dat. În primul rând a avut parte de harul mântuirii care este cel mai mare bun pe care îl poate deține o ființă umană. Faptul că au parte de el un număr foarte mare de oameni nu îl face mai puțin minunat sau mai puțin bogat. În al doilea rând, Maria a avut parte de harul slujirii, iar responsabilitatea ei a fost unică. Urma să fie chiar mama Fiului lui Dumnezeu. Viața Mariei a depășit în greutate și în durere viețile celor mai mulți oameni, datorită deosebitei însărcinări primite de la Dumnezeu.

Știm din acuzațiile evreilor la adresa lui Isus că ei Îl considerau copil născut din flori. Negarea nașterii din fecioară nu este de dată recentă, iar consemnările Evangheliilor nu ne permit să ne îndoim nici de faptul că familia lui Isus considera o rușine lucrarea Acestuia. Și ei au contribuit la atmosfera de ostilitate față de Isus. Cât a costat-o pe mama lui Isus să Își urmeze Fiul pe ultimul drum, cel mai greu, spre Calvar! Cum se simțea la poala Crucii? Nu se simțea deloc favorizată. Și totuși era. Deasupra lucrării pe care Dumnezeu i-o dăduse erau cuvintele: Domnul este cu tine.

Dumnezeu are o lucrare și o slujire pentru fiecare dintre noi. Nimeni nu și poate asculta chemarea fără a plăti un preț pentru ea, cu credincioșie și cu perseverență în fiecare împrejurare. Cu toate acestea, există unii oameni cărora Dumnezeu le-a dat o lucrare solicitantă și grea în mod special, iar prețul pe care trebuie ei să îl plătească este mai mare. Dacă ai o astfel de slujire, trebuie să știi că ai favoare în ochii lui Dumnezeu. De aceea Domnul îți trimite un salut special astăzi și te asigură că este cu tine. Tu ești un instrument în mâna Lui. Tu slujești planului Lui de mântuire pe pământ. Tu ești binecuvântat de El. Domnul este cu tine.

„Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine.”

Luca 1:49

Multe din aspectele cântării de mulțumire a Mariei pot fi însușite de fiecare creștin, cum ar fi, de exemplu, cuvintele: „Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine.” Sunt mulți aceia care își umplu mintea cu toate problemele și greutățile pe care fiecare dintre noi le întâmpină în călătoria sa prin viață. Și este adevărat că nu putem depăși greutățile și încercările printr-o simplă scuturare din umeri, fără să fim superficiali. Dar ești sărac dacă nu poți fi mulțumit cu ceea ce a făcut deja Dumnezeu pentru tine. Maria L-a lăudat, deși chemarea Lui îi ridica multe semne de întrebare. Ce va zicea Iosif când își va da seama că Maria este însărcinată? Cum va reacționa familia? Va fi în stare să-L crească pe Fiul lui Dumnezeu?

Greutățile păreau de nedepășit, dar, în ciuda acestui lucru, Maria nu era zdrobită și nici nu a început să plângă după ajutor. Nu, ea L-a lăudat pe Dumnezeu pentru ceea ce El deja făcuse pentru ea. Calcă pe urmele Mariei! Gândește-te la cum te-a ajutat Domnul până astăzi. În primul rând, El a terminat lucrarea care te salvează de condamnarea veșnică în iad, ceea ce înseamnă mai mult decât orice altceva. Nu trebuie să vorbim despre tristețea pământească și despre suferință, ca și cum încercările și disciplina sunt niște nimicuri, dar trebuie să înțelegem că ele sunt doar de scurtă durată. Veșnicia este înaintea noastră. Fiecare dintre noi ar fi pierdut fără moartea împăciuitoare a lui Isus. Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru noi, El nu Și-a ținut Fiul iubit doar pentru Sine, ci L-a trimis lumii și nu numai atât, dar L-a și lăsat să devină Mielul care a luat asupra Sa păcatul lumii. Dumnezeu L-a lăsat pe Fiul Lui să moară sub pedeapsa Legii, pentru a pregăti și a deschide calea mântuirii. Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru tine. Prin faptul că ți-a dat credință în Isus, El a pus cuvântul salvării în inima ta.

Nu putem vedea dincolo de multele și diversele aspecte ale vieții, dar cunoaștem cel mai important lucru: suntem mântuiți prin har, prin credința în Isus. Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru noi.

„Numele Lui este sfânt.”

Luca 1:49

Maria trăia în Cuvântul lui Dumnezeu; cântarea ei de mulțumire este impregnată cu ceea ce este scris în Vechiul Testament. Ea Îl cunoștea pe Sfântul Dumnezeu și simțea că distanța dintre El și ea era infinit de mare, până când Dumnezeu a pătruns în viața sa într-o zi. Puterea Celui Prea înalt urma să o umbrească, iar copilul căruia urma să îi dea naștere avea să se numească sfânt, Fiul lui Dumnezeu. Faptul că Dumnezeu a venit la ea, că a vorbit cu ea și că ea urma să-L poarte pe Fiul Lui prin Duhul Sfânt, nu I-a știrbit din sfințenie în ochii ei. Nicidecum! Acum ea înțelegea, mai bine ca niciodată până atunci, numele Lui sfânt.

La fel este pentru orice creștin. Faptul că Isus S-a aplecat în mizeria ta nu Îl face mai puțin sfânt. Nu există nici un păcat în viața ta neatins de El, și totuși El rămâne Cel pur și măreț. De aceea nu tolerezi ca numele Lui să fie profanat și simți un junghi în inimă când se vorbește despre Dumnezeu și despre Isus fără reverență. Isus este Cel măreț, iar când El îți vorbește prin Cuvântul Lui, tu te smerești. Harul Lui nemărginit este complet nemeritat; te surprinde faptul că Isus alege să te folosească în slujba Sa. I te supui Lui când Dumnezeu te face ajutor și binecuvântare, iar tu spui: sfânt este numele Lui.

Pentru mulți oameni nu mai există nimic sfânt. Chiar dacă Îl iau în considerare pe Dumnezeu, ei Îl fac egalul lor, ca și cum El este răspunzător în fața lor. Dacă nu poate trece de tribunalul lor, ei Îl resping sau rămân foarte critici la adresa Lui.

O astfel de atitudine nu este doar o expresie a sărăciei spirituale, ci este o ademenire diabolică. Dumnezeu este sfânt. De fiecare dată când ne rugăm Tatăl nostru, noi spunem „sfințească-se numele Tău.” În comentariul său asupra acestei rugăciuni, Luther scrie: „Numele lui Dumnezeu este desigur sfânt prin sine însuși, dar ne rugăm în această rugăciune ca el să fie sfânt și în noi. Când se întâmplă acest lucru, sărbătorim înaintea Domnului.”

„Maria a zis: «Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!»

Luca 1:38

Bunăvoința din inima Mariei a fost născută în ea prin Cuvântul lui Dumnezeu. A accepta voia lui Dumnezeu nu este primul și cel mai important rezultat al gândurilor și deciziilor noastre, dar calea spre aceasta este ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu împlinește acolo unde toate eșuează. La fel lucrează el și în viața ta, ridicându-te din propria lume în care tu ești centrul. Te pune în minunata Împărăție a lui Dumnezeu. Da, Cuvântul lui Dumnezeu îți oferă paradisul în mijlocul tristeții și al păcatului. Maria a fost aleasă de Dumnezeu din veșnicie, dar acțiunile Lui față de ea au început doar în momentul în care ea s-a așezat sub puterea Cuvântului. Atunci viața ei a fost țesută împreună cu viața lui Isus.

Dumnezeu a hotărât ca Maria să fie mama lui Isus, iar Isus urma să semene cu ea. Această chemare a fost unică, dar Maria nu era unică. Ea era o păcătoasă la fel ca toți ceilalți și trebuia la rândul ei salvată prin lucrarea Fiului. Totuși, ea rămâne un exemplu pentru ceilalți. În credință, s-a pus la dispoziția planului de mântuire al lui Dumnezeu: „Iată roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale.”

Veniți să îi urmăm exemplul. Dacă o facem, vom deveni o binecuvântare. Maria I-a amintit lui Dumnezeu ce citise ea în Cuvânt și bine a făcut. Amintește-I și tu Domnului ce este scris, căci inima lui Dumnezeu se bucură de păcătos care se agață de Cuvântul Lui. O relație corectă cu Cuvântul deschide drumul Domnului spre inima ta, atunci El poate veni la tine cu binecuvântarea Lui.

Dacă trăiești în Cuvântul lui Dumnezeu, viața ta este țesută împreună cu Isus. El devine esența poveștii vieții tale, Cel care acționează prin tine. Cuvântul lui Dumnezeu te face să devii o binecuvântare care va dura dincolo de termenul scurt al anilor care îți sunt încredințați. Tu dai mai departe Cuvântul lui Dumnezeu generațiilor viitoare – cel mai mare bun pe care li-l poți încredința, fiindcă el este viu și activ atât în timp cât și în veșnicie.

„Îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.”

Luca 1:50

Maria se temea de Dumnezeu, de aceea a avut ea parte de mila Acestuia. Există creștini nefericiți din cauză că se simt nevrednici și murdari. Nu greșești gândind așa; de altfel, cum ar putea cineva să reacționeze diferit? Dumnezeu locuiește într-un loc înălțat și sfânt, pe când noi locuim pe tărâmul păcatului și al morții care ne-a marcat tot omul vechi. Niciodată nu încetăm să fim păcătoși săraci și pierduți care pot fi mântuiți numai prin har. Dacă te înfațișezi înaintea lui Dumnezeu sărac în ochii tăi, atunci te temi de El. Te uimește până și faptul că poți merge la El. Cum este posibil ca un păcătos să apară înaintea judecătorului lui fără să fie nimicit? Domnul Însuși va răspunde la această întrebare. El și-a deschis inima față de tine prin Cuvântul Său și te-a lăsat să vezi ce este în ea, ți-a făcut cunoscută mila Lui. Nu putem înțelege cum această milă durează din generație în generație; ne temem că ea se va opri într-o zi. Cel mai mult ne surprinde că ea poate continua în dreptul nostru.

Cum poate fi Dumnezeu bun cu mine an după an? Aș înțelege mai ușor dacă aș fi reușit să devin și eu mai bun. Dar chiar și așa, El nu a obosit, El nu S-a oprit din mila Sa. Trebuie să ne amintim că mila nu își are originea în noi sau în ceva ce ne aparține, ci vine chiar din inima lui Dumnezeu. Curge și ne inundă precum un râu uriaș; mai întâi ne acoperă, după care ne poartă departe.

Gândește-te la Maria! Ea a avut parte de milă și a devenit un instrument în mâna lui Dumnezeu. Nu era fără păcat; totuși, viața ei a fost marcată și umplută de mila Lui. Prin ea, Dumnezeu și-a extins inima spre generațiile viitoare. Totul a început atât de nesemnificativ, cu o tânără obișnuită dintr-un oraș evreiesc: la înfațișare era ca toți ceilalți, dar se temea de Dumnezeu. De aceea, El a făcut-o instrumentul Lui. Teme-te de Domnul! Atunci mila Lui se va odihni asupra ta.

„Și Maria a zis: «Sufletul meu mărește pe Domnul și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu.»”

Luca 1:46-47

Chemarea lui Dumnezeu pentru Maria i-a îmbogățit acesteia viața foarte mult, dar în același timp, a confruntat-o cu disprețul oamenilor. Până în ziua de azi, mulți nu cred cuvintele ei cu privire la conceperea prin Duhul Sfânt. Isus a adus atât binecuvântare, cât și suferință în viața ei. Slujirea pentru Domnul are întotdeauna două fețe: face viața infinit mai bogată, dar, în același timp, pretinde mari costuri. A-L sluji pe Isus înseamnă a împărtăși împrejurările cu El, iar El este cea mai iubită și cea mai disprețuită persoană de pe pământ. Când Îl slujești pe Isus, ajungi sub o presiune căreia nimeni nu-i poate face față prin propria putere. Trebuie, așadar, să învățăm de la Maria. Când a chemat-o Domnul, ea L-a glorificat ca Salvator al ei.

Dacă L-ai primit pe Isus, El este Salvatorul tău în toate împrejurările. El te-a salvat de păcat, de moarte și de judecată. De asemenea, El ți-a devenit salvator și în slujire, atunci când nu poți face față prin puterea ta. Responsabilitatea ta în Împărăția lui Dumnezeu îți poate umple viața cu semnificație, dar se poate transforma și într-o acuză la adresa ta. Când te autoevaluezi, te gândești că roadele tale sunt foarte mici și, deși chemarea a fost bogată, nu ai putut să o îndeplinești în întregime. Dacă o parcurgi cu grijă, nu este greu să vezi păcatul chiar și în slujirea ta. Cât de des ai căutat onoarea ta personală? Unde îți era atitudinea fericită și plină de bunăvoință? Învăță de la Maria! Cheamă-L pe Domnul să îți fie Salvator!

Isus Și-a luat responsabilitatea pentru toate păcatele tale și te poți baza pe El. Poți să deznădăjduiești din cauza ta, dar nu din cauza lui Dumnezeu. El a știut întotdeauna din ce ești făcut, El nu este Salvatorul tău parțial. Nu, ci te-a salvat complet. Tu trebuie, deci, să Îl onorezi și să te delectezi în El. Dacă faci așa, nimeni și nimic nu îți poate fura bucuria.

„Haidem să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.”

Luca 2:15

Păstorii s-au sfătuit înțelept unii pentru alții: „Haideți să mergem la Betleem.” Un foc se aprinsese în inimile lor la auzul cuvintelor îngerului, motiv pentru care au acționat cu totul neobișnuit. Încă din acea noapte, mulți oameni au luat-o pe urmele păstorilor. Au auzit un mesaj. Speranța nou născută în ei i-a condus spre locul în care era Isus, spre același Dumnezeu care i-a îndrumat pe păstori în noaptea de Crăciun. El nu le-a spus ce daruri să-I aducă, ci S-a adresat lor, ca unora cu mâinile goale și le-a descoperit pe Fiul Lui. Îngerul le-a spus păstorilor să meargă la Betleem. Noi unde să mergem? Trebuie să mergem la Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece prin el vine Isus la noi. Poate Cuvântul nu ți se pare măreț și bogat; majoritatea oamenilor sunt preocupați de alte feluri de mesaje, dar acesta nu trebuie să constituie un motiv pentru ca tu să te oprești din a asculta de Cuvânt. Păstorii, fără îndoială, s-au mirat să găsească staulul simplu și sărac, dar când L-au aflat pe Isus, s-au umplut de bucurie și L-au lăudat pe Dumnezeu.

La fel este și pentru tine. Când Îl găsești pe Isus în Cuvânt, nu poți decât să găsești fericire și încântare datorită prezenței Lui. Afli uimit că viața ta, mai mult decât până acum, nu înseamnă a-L căuta pe Isus acolo unde El oricum poate fi găsit.

Păstorii L-au găsit în lumea lor, nu au fost nevoiți să treacă peste granițe sau bariere. Nici tu nu trebuie să o faci, pentru că El vine la tine prin cuvintele simple de mântuire ale Evangheliei, adresate celor care nu se pot mântui singuri. Mulți cred că cele mai importante lucruri sunt cele urmează să se întâmple în viitor, fără să își dea seama că evenimentele majore ale istoriei au avut deja loc. Însuși Fiul lui Dumnezeu S-a născut din fecioara Maria. El este din veșnicii, totul a fost creat prin El și totul țineste spre gloriificarea Lui. El este deasupra noastră, a tuturor și totuși S-a făcut om. Păstorii ne stau ca mărturie în acest sens. Calcă pe urmele lor. Atunci ajungi la Isus și ai parte de o seară de Crăciun binecuvântată.

„Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor.”

Luca 2:11

Cine are nevoie de un Mântuitor? Cel care are nevoie să fie mântuit. Mulți oameni nu recunosc acest adevăr. Unii dintre ei cred că o duc foarte bine, alții cred că viața lor decurge binișor, iar alții descoperă că viața are urcușuri și coborâșuri. De fapt, numai atunci când cineva este pierdut, descoperă că are nevoie de Isus. Persoanele care se bazează pe sine niciodată nu au sărbătorit un Crăciun adevărat. Ei își etalează decorațiunile de Crăciun, lucru pe care nu ar trebui să îl disprețuim, pentru că sărbătoarea este un dar. Familia și prietenii sunt de asemenea daruri. Același lucru se aplică și mâncării și băuturii. Cu toate acestea, ești sărac dacă Crăciunul tău nu include întâlnirea cu Isus. Păcatul se află în adâncul inimii tale, te-ai născut cu el și îți trăiești viața în el, datorită păcatului originar. El este atitudinea fundamentală a omului față de Dumnezeu, atitudine care se transmite din generație în generație. În ciuda bucuriei aduse de multele lucruri care țin de Crăciun, nimic esențial nu se schimbă în inima ta dacă Dumnezeu nu poate intra în ea. El aceasta Își dorește, El nu L-a trimis pe Isus la noi pentru ca noi să Îi sărbătorim ziua de naștere cu urări frumoase. Nu, ci Dumnezeu ne cunoaște mult mai bine decât ne cunoaștem noi înșine. De aceea, Isus S-a născut ca Salvator al nostru. Ai nevoie de un Mântuitor când viața ta este în joc. Dumnezeu vrea să intre în posesia vieții veșnice și nu suportă să te vadă pierind, de aceea ți L-a trimis pe Fiul Său, născut dintr-o femeie.

Chiar s-a întâmplat. Noaptea de Crăciun este un stâlp de aducere aminte în istoria mântuirii. Totuși, noaptea de Crăciun nu este singura noapte în care Dumnezeu a intervenit. El vine și în noaptea rece și întunecată a vieții tale, inima ta necurată nu Îl poate ține departe. El vrea să Îl primești pe Isus, iar dacă o faci, nu doar că va veni din nou Crăciunul pe pământ: ci el va veni în inima ta. Isus a intrat. Ai fost născut din nou. Acest Crăciun te-a făcut un om nou.

„...și a zis: «Iată, văd cerurile deschise...»”

Faptele apostolilor 7:56

Astăzi este ziua primului martir creștin. Ieri am citit cuvintele care vorbesc despre pacea pe pământ pentru cei plăcuți Lui. Astăzi ne oprim în fața cuvintelor lui Isus: „Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia.” (Matei 10:34).

Isus a adus adevărata pace de la Dumnezeu, dar majoritatea oamenilor au iubit întunericul mai mult decât lumina. De aceea, ei s-au pregătit de ceartă. Ștefan a fost primul, dar nu și ultimul martir; suntem nevoiți să ne amintim mereu de acest lucru. În toată istoria Bisericii, nu a existat secol cu mai mulți martiri decât secolul al XX-lea. Și în viitor ne așteaptă un mare necaz; dacă numărul acelor zile nu ar fi scurtat de Dumnezeu de dragul celor aleși, nimeni nu ar supraviețui.

Dacă te gândești la ce au avut de suferit creștinii, nu îți mai vine să vorbești. Nu poți înțelege cum de ție îți merge atât de bine, când mulți oameni și-au petrecut ani buni în închisori și în lagăre. Da, unii oameni au fost torturați până la moarte. Cum au reușit să treacă prin așa ceva? Când ne punem această întrebare, de fapt ne întrebăm dacă ei au reușit doar prin puterea lor. Răspunsul pentru copiii lui Dumnezeu este unul singur: nici unul din ei nu s-a aflat vreodată în afara sferei de putere a Acestuia. Dumnezeu i-a îngăduit lui Ștefan să vadă cerurile deschise.

O fată creștină care fusese torturată, a mărturisit că a simțit numai prima lovitură, după care o ființă luminoasă a intrat în camera de tortură și a sprijinit-o până când ea și-a pierdut cunoștința. Suntem îngrijorați pentru că nu știm dinainte dacă vom putea trece biruitori prin suferință, atunci când ne vor lovi problemele exterioare și persecuția.

Adăpostește-te în Isus. El nu Își păărăsește copiii când aceștia sunt expuși la suferință extremă. Nicidecum! Isus este întotdeauna cel mai aproape de cel care are cea mai mare nevoie de El. Haideți ca, în prima zi după Crăciun, să ne amintim de cei care sunt captivi și tratați cu cruzime. Haideți să ne unim mâinile și să ne rugăm pentru frații și surorile noastre care au fost nevoiți să sărbătorească Crăciunul despărțiți de cei dragi. Haideți să ne rugăm ca ei să vadă cerurile deschise.

„El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt.”

Luca 1:32

Cum poate îngerul Gavril să-i spună acum Mariei că Isus va fi mare? Nu a fost El mare dintotdeauna? Da, într-adevăr! Lumea a fost creată prin El. El este dătătorul vieții. Totul Îi aparține, totul trebuie să Îl glorifice, orice genunchi se va pleca înaintea Lui. Dumnezeu I-a dat un nume mai presus de orice nume. Totuși, este adevărat și ce spune Gavril. Isus va fi mare în inimile celor care Îl recunosc ca Fiu al lui Dumnezeu. Poți spune multe lucruri bune și corecte despre El chiar dacă trăiești fără să Îl cunoști. Însă cuvintele tale frumoase nu Îl măresc pe Isus în viața ta, pentru că tu nu Îl iubești, nu Îl ascuți și nu Îl urmezi. Dar dacă ai fost născut din nou, El ți-a dat o inimă nouă. Ai devenit un om nou, slava prezentă în Cuvântul lui Dumnezeu te-a transformat.

Deci Isus nu este un ajutor și o călăuză printre multe altele. Nu, El este singurul în acest fel. Sigur că s-ar putea să suferi pierderi într-un fel sau altul, s-ar putea să te simți sărac și lipsit de ajutor, dar tu ai totul în Isus. El este mai mare decât orice altceva. Ești, așadar, bogat chiar și în sărăcia ta. Ești iubit, ești însoțit și ești mântuit de Fiul Celui Preaînalt. Ți se mai pare ciudat că Isus înseamnă totul pentru inima ta?

Există o legătură profundă între înjosirea lui Isus și măreția Lui. Da, dacă nu ar fi devenit asemenea oamenilor cu fire păcătoasă, nu ar fi fost înălțat în inimile acestora. Dumnezeu I-a dat lui Isus numele mai presus de orice nume, pentru că El S-a smerit devenind ascultător până la moarte – chiar moarte pe cruce.

Creșterea în viața creștină nu înseamnă creștere în măreție personală. Nu tu devii mai mare, ci Isus. Tu devii tot mai dependent de El, nevoia ta de a fi curățat în sângele Lui crește încontinuu. Dumnezeu te învață în același timp ce înseamnă adorarea. Din adâncul inimii tale se înalță cântarea de laudă și mulțumire către Cel Preaînalt. El este totul pentru inima ta, de aceea abia aștepți veșnicia, unde Îl vei lauda mereu.

„Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.”

Luca 1:32

Îngerul Gavril i-a adresat Mariei aceste cuvinte care poate te surprind. Fiul Celui Preaînalt este din veșnicie Domn peste toate și peste toți oamenii. Întregul univers și tot ce conține el Îi este așezat la picioare. Ce L-ar putea determina să își dorească un tron pământesc? Regatul lui David era mare, desigur, dar, ne gândim noi, el trebuie să fi părut un lucru nesemnificativ în ochii Prințului cerului. Cu toate acestea, Isus nu a gândit la fel. El a vrut să fie Rege în inimile oamenilor, lucru care pentru El însemna mai mult decât gloria cerească.

Vedem în Evanghelii că unii oameni ar fi vrut ca Isus să fie împăratul care să elibereze poporul de sub puterea romană, dar în mod constant El a trebuit să-i refuze pe cei ce doreau să Îl încoroneze pe pământ. El voia tronul lui David. Promisiunea lui Dumnezeu legată de acest tron includea mulțumirile și dragostea păcătoșilor săraci. Tronul lui Isus nu este construit din nimic ce ține de noi. El Însuși Și-l ridică. De fiecare dată când intră în inima unui om păcătos și o curăță, El Își validează Împărăția pe pământ. Nimeni nu Îl poate încorona pe Isus ca Rege în viața lui. Nu putem, prin noi înșine, să credem în El sau să venim la El. Isus este Cel care trebuie să vină la noi, prin Duhul Sfânt El trebuie să facă lumină în inimile noastre, să ne dea credință și încredere în lucrarea Lui desăvârșită de la Calvar. De fiecare dată când se întâmplă acest lucru, Dumnezeu regenerează un om, iar tronul lui Isus este instaurat. Biblia ne introduce într-o taină când ne spune că Dumnezeu este Cel care Îi dă tronul lui Isus. Fiecare păcătos salvat este un dar de la Dumnezeu pentru El. Nu este cea mai mare dorință a inimii tale să fii darul Lui? Nu înseamnă acest lucru mai mult pentru tine decât orice altceva, ca Dumnezeu să te ducă la Isus? Nu vrei ca viața ta să fie o jertfă de mulțumire mai mult decât orice altceva?

Așadar, primește-L; fă loc Evangheliei în inima ta. Lasă-L pe Isus să devină totul pentru tine.

„...pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale.”

Luca 1:48

Domnul privește spre tine, cu alte cuvinte El îți promite harul Său. Maria se credea nevrednică; există o strânsă legătură între acest lucru și înțelegerea harului. Când Domnul Își revarsă harul peste viața ta, te simți nevrednic, te simți așa de mic în prezența lui Isus. Îmi este destul de greu să înțeleg că El vrea să aibă de-a face cu un păcătos ca mine, lumina Lui îmi luminează întunericul și văd cât de necurat sunt. Nu înseamnă că Isus mă face să par nesemnificativ. Nu pot deveni ceea ce deja sunt, El doar îmi descoperă adevărata mea realitate.

Mulți oameni fug de Isus. Ei se simt asemeni unui pacient cu cancer care nu îndrăznește să meargă la doctor de frică să nu afle adevărul. Dar este periculos să alegi acest drum, fiindcă el sfârșește în moarte, atât în ce privește viața materială, cât și în ce privește viața spirituală. Poți suporta să auzi adevărul despre tine?

Nu ai putea rezista dacă ar trebui să auzi doar adevărul păcatului, dar mai este unul: adevărul harului. Cu Isus ești descoperit ca fiind pierdut, dar El te privește în har. Este un lucru minunat să experimentezi lucrul acesta. Închipuie-ți că stai înaintea lui Isus în micimea ta. Te aștepți să te respingă, dar nu o face, ci te privește cu har.

Să nu mă umplu, deci, cu un adânc sentiment de fericire care îmi face sufletul să tresară? Să nu strig de bucurie când văd că harul lui Dumnezeu se revarsă peste tot ce este în viața mea? Și mai știu că micimea mea este doar pentru o vreme, în curând ea se va termina. Va rămâne în urmă, în mormânt, precum un rând de haine uzate. Numai harul lui Dumnezeu mă va însoți dincolo. Inima ta se odihnește când realizezi că Isus privește spre tine în har. A făcut-o cândva și o face și astăzi. El este neschimbat, în veșnicie. Se va uita la slujitorii Lui neînsemnați în același har. Inima Lui este plină de iubire pentru tine.

„Și ne-a ridicat o mântuire puternică...”

Luca 1:69

Cuvântul lui Dumnezeu ne amintește adesea să ne iubim frații. Poate te întrebi de ce se pune așa de mult accent pe acest lucru, dar dragostea este legătura vieții între creștini. Atunci când ea lipsește, relațiile dintre noi devin din ce în ce mai erodate de conflicte, bârfa și suspiciunile câștigă teren, iar distanțele dintre noi cresc mereu, făcând loc răcelii.

Părțășia creștină poate propăși doar dacă multe păcate sunt acoperite. Sunt păcate care trebuie condamnate, sunt situații care trebuie aduse la lumină, sunt și cazuri în care căile noastre trebuie să se despartă, așa cum s-a întâmplat cu Pavel și Barnaba, dar, mai presus de toate, trebuie să avem o dragoste fierbinte unii pentru alții, pentru ca păcatul să fie acoperit.

Atitudinea de justificare și de îndreptățire este una periculoasă, care se arată atunci când te lupți să ți se facă dreptate, iar mai apoi, dacă nu ți se face, simți că dreptatea a fost înfrântă. Dar nu este adevărat – dreptatea nu poate pierde, nici nu poate fi oprită pe termen lung. Lucrul acesta se aplică și dreptății care te privește pe tine. Domnul Însuși va aduce la lumină dreptatea ta.

În plus, nu poți fi sigur că ai chiar atât de multă dreptate pe cât crezi. De cele mai multe ori, există mai multe unghiuri din care trebuie privită situația.

Atitudinea de îndreptățire dă naștere unui duh de legalism între frați, care zdruncină părțășia în așa măsură, încât este nevoie de ani de zile pentru vindecare.

Nu trebuie să vedem totul în negru. Există o diferență între negru și alb. Cuvântul lui Dumnezeu vorbește despre păcătoși care nu se pocăiesc și care trebuie disciplinați de către biserică. O tendință periculoasă este aceea de a arunca adevărul peste bord, în numele dragostei creștine. Nu aceasta este calea pe care trebuie să mergem. Adevărul nu poate fi păstrat fără luptă. Dar în toate și prin toate, trebuie să avem o dragoste fierbinte unii pentru alții. Dragostea nu este indulgentă - dragostea este iertătoare. Nu putem trăi fără ea. Dragostea este legătura vieții dintre tine și Dumnezeu, dintre tine și fratele tău.

„Eu îți șterg fărădelegile ca un nor, și păcatele, ca o ceață.”

Isaia 44:22

În ultima zi a anului, gândurile noastre se întorc în urmă din reflex. Cum a fost anul care tocmai trece? Ce urme a lăsat el în tine și ce ai lăsat tu în urmă? Cum va fi socoteala, înaintea scaunului de judecată a lui Dumnezeu, cu privire la zilele care nu mai pot fi schimbate acum? Răspunsul la această întrebare depinde de relația ta cu Isus. Dacă L-ai primit ca Salvator personal, nu vei fi singur atunci când Dumnezeu îți va da sentința. Isus va fi cu tine. El a plătit pentru toate păcatele tale, ceea ce înseamnă că tu nu vei fi făcut responsabil pentru tot răul din tine. Isus este responsabil în locul tău. Numai imaginează-ți ce ar însemna să te poți uita în urmă la sfârșitul unui an și să vezi un strat de nori acoperindu-ți toate fărădelegile și păcatele! Un strat gros de nori, asemeni unui covor uriaș, care acoperă, fără discriminare, totul: lucrurile mici și lucrurile mari.

Isaia folosește această imagine, dar s-ar putea să existe în ea și un element neliniștitor. Ce se va întâmpla când norul va dispărea? Nu va vedea Dumnezeu atunci totul? Mulți creștini se tem că așa se va întâmpla. Vechile păcate îi chinuie încontinuu, ele se tot adună de la an la an și îi însoțesc și în anul următor. Uitarea nu a tras un văl peste ele. Nu înseamnă aceasta că nici Dumnezeu nu le-a uitat? Nu. Stratul de nori care acoperă păcatele este sângele lui Isus Hristos. Tot ceea ce a acoperit sângele este curățat de păcat. Nu mai rămâne păcat deloc. Orice copil al lui Dumnezeu poate privi în urmă la un an de har astăzi. Întregul său an este acoperit de har. Când Dumnezeu va ajunge în dreptul tău, vei fi întâmpinat cu har după har pentru tot ce s-a petrecut în anul trecut. Aceasta este comoara mântuirii și a iertării de păcate. Deci, mulțumirile și cântările de laudă sunt modul corect de a încheia anul. Dumnezeu trebuie onorat. Mielul trebuie onorat. Duhul Sfânt trebuie onorat!

Referințe biblice

Vechiul Testament

Exod

12:13 3 Nov pg 42

14:15 14 Dec pg 83

20:12 24 Nov pg 63

1 Samuel

12:23 19 Oct pg 27

2 Samuel

7:27 22 Nov pg 61

1 Imparati

2:26 9 Dec pg. 78

2 Imparati

7:9 1 Oct pg 9

25:30 9 Oct pg 17

Iov

42:11 20 Nov pg 59

Psalmi

3:1 11 Nov pg 50

18:35 5 Dec pg 74

25:10 5 Nov pg 44

25:12 13 Dec pg 82

31:19 13 Oct pg 21

32:1 2 Dec pg 71

73:25 4 Dec pg 73

78:72 11 Dec pg 80

91:1-2 3 Dec pg 72

94:19 8 Dec pg 77

109:4 14 Dec pg 83

138:2 5 Oct pg 13

142:4 8 Nov pg 47

Proverbe

6:20 20 Oct pg 28

10:19 16 Nov pg 55

18:22 17 Oct pg 25

24:11 28 Nov pg 67

Noul Testament

Ecclesiast

5:7	15 Nov	pg 54
5:10	7 Nov	pg 46

Isaia

1:14	7 Oct	pg 15
1:18	7 Oct	pg 15
9:6	16 Dec	pg 85
42:16	10 Dec	pg 79
43:25	26 Oct	pg 34
44:22	31 Dec	pg 100
45:24	15 Dec	pg 84
53:5	17 Nov	pg 56

Mica

7:8	4 Oct	pg 12
-----	-------	-------

Matei

8:26	4 Nov	pg 43
9:16	12 Oct	pg 20
10:34	26 Dec	pg 95

Marcu

1:14	3 Oct	pg 11
3:14	21 Oct	pg 29
16:16	11 Oct	pg 19

Luca

1:28	18 Dec	pg 87
1:32	27 Dec	pg 96
	28 Dec	pg 97
1:38	21 Dec	pg 90
1:46-47	23 Dec	pg 92
1:48	17 Dec	pg 86
	29 Dec	pg 98
1:49	19 Dec	pg 88
	20 Dec	pg 89
1:50	22 Dec	pg 91
1:69	30 Dec	pg 99

Luca (cont.)

2:11	25 Dec	pg 94
2:15	24 Dec	pg 93
7:22	3 Oct	pg 11
10:35	25 Oct	pg 33
12:20	4 Dec	pg 73
13:26-27	30 Oct	pg 38
15:22	14 Nov	pg 53
22:44	25 Nov	pg 64

Ioan

6:57	18 Oct	pg 26
21:16	10 Oct	pg 18

Faptele Apostolilor

7:56	26 Dec	pg 95
15:39	27 Oct	pg 35
20:24	12 Nov	pg 51

Romani

5:20	9 Oct	pg 17
6:14	23 Oct	pg 31
	12 Dec	pg 81
8:15	7 Dec	pg 76
8:26	14 Dec	pg 83
8:28	1 Nov	pg 40
8:37	2 Oct	pg 10
15:17	15 Oct	pg 23

1 Corinteni

4:11	18 Nov	pg 57
------	--------	-------

2 Corinteni

5:11	10 Nov	pg 49
5:17	11 Oct	pg 19
12:9	16 Oct	pg 24
12:10	8 Oct	pg 16

Galateni

2:21	31 Oct	pg 39
3:26-27	11 Oct	pg 19
5:13	24 Oct	pg 32
5:17	29 Nov	pg 68

Filipeni

3:20	1 Dec	pg 70
------	-------	-------

2 Timotei

1:15	30 Nov	pg 69
------	--------	-------

Tit

2:11-12	6 Nov	pg 45
---------	-------	-------

Evrei

1:3	9 Nov	pg 48
1:9	29 Oct	pg 37
2:1	19 Nov	pg 58
4:16	21 Nov	pg 60
10:14	29 Nov	pg 68
10:34	13 Nov	pg 52

1 Petru

2:22	23 Nov	pg 62
2:23	6 Oct	pg 14
4:14	26 Nov	pg 65

2 Petru

1:3	28 Oct	pg 36
-----	--------	-------

1 Ioan

2:1	27 Nov	pg 66
-----	--------	-------

Apocalipsa

2:4	6 Dec	pg 75
2:10	14 Oct	pg 22
5:6	22 Oct	pg 30
21:1	2 Nov	pg 41

“Un singur lucru trebuie”

Astfel i-a răspuns Isus Martei, când aceasta se simțea lăsată singură să se descurce cu toate treburile casei și s-a plâns lui Isus de Maria.

Dar care este acel singur lucru care trebuie? Isus nu dă un răspuns direct, dar arată că Maria își alesese partea cea bună. Locul în care trebuie să te găsești pentru a avea parte de singurul lucru de care ai cu adevărat nevoie în viața aceasta, este la picioarele lui Isus – acolo, El ni se dăruiește pe Sine Însuși, căci de El avem nevoie mai mult decât de orice altceva.

Iată scopul meditațiilor din cartea acesta – nădejdea că Îl vei întâlni pe Dumnezeu în Hristos, în așa fel încât să nu Îl mai pierzi niciodată.

Despre autor:

Hans Erik Nissen locuiește în Copenhaga, Danemarca. S-a născut în 1938 și și-a luat masteratul în teologie în 1965. Este căsătorit cu Benedicte și are trei fice. A murit în 2016. A fost pastor pentru scurt timp în Copenhaga. În perioada 1970-2003 a fost directorul Colegiului Biblic din Hillerod, Danemarca.

Dansk Balkan Mission 2018